EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 20.7.2021
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Pranje denarja in financiranje terorizma pomenita resno grožnjo celovitosti gospodarstva in finančnega sistema EU ter varnosti njenih državljanov. Po ocenah Europola je približno 1 % letnega bruto domačega proizvoda EU „vpletenega v sumljive finančne dejavnosti“[1]. Komisija je julija 2019 po številnih odmevnih primerih domnevnega pranja denarja, v katere so bile vpletene kreditne institucije v Uniji, sprejela sveženj[2], v katerem je analizirala učinkovitost tedanje ureditve EU za preprečevanje pranja denarja/financiranja terorizma (AML/CFT) ter ugotovila, da so potrebne reforme. V strategiji EU za varnostno unijo[3] za obdobje 2020–2025 je bilo v okviru tega poudarjeno, da je treba zaradi zaščite Evropejcev pred terorizmom in organiziranim kriminalom okrepiti okvir EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

Komisija je 7. maja 2020 predstavila akcijski načrt za celovito politiko Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma[4]. V njem se je zavezala, da bo sprejela ukrepe za okrepitev pravil EU o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter njihovega izvajanja, in opredelila šest prednostnih nalog ali stebrov:

1. zagotavljanje učinkovitega izvajanja obstoječega okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma;
2. oblikovanje enotnih pravil EU o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma;
3. vzpostavitev nadzora na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma na ravni EU;
4. vzpostavitev podpornega in usklajevalnega mehanizma za finančnoobveščevalne enote (FIU);
5. izvrševanje določb kazenskega prava in izmenjava informacij na ravni Unije ter
6. okrepitev mednarodne razsežnosti okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma.

Stebri 1, 5 in 6 akcijskega načrta se izvajajo, za ostale stebre pa je potrebno zakonodajno ukrepanje. Ta predlog uredbe je del svežnja štirih zakonodajnih predlogov o AML/CFT, ki se pri izvajanju akcijskega načrta Komisije z dne 7. maja 2020 obravnavajo kot skladna celota, s čimer se ustvarja nov in skladnejši regulativni in institucionalni okvir za AML/CFT v EU. Sveženj obsega:

– ta predlog uredbe o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma;

---

1 Poročilo Europola z naslovom „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact“ (Od suma do ukrepanja, spreminjanje finančnih obveščevalnih podatkov v večji operativni učinek), 2017.

2 Sporočilo Komisije z naslovom „Za boljše izvajanje okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma“ (COM(2019) 360 final), Poročilo Komisije o oceni nedavnih domnevnih primerov pranja denarja, v katere so bile vpletene kreditne institucije EU (COM(2019) 373 final), Poročilo o oceni okvira za sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami (COM(2019) 371 final) in poročilo o nadnacionalni oceni tveganja (COM(2019) 370 final).

3 COM(2020) 605 final.

4 Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za celovito politiko Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma (C/2020/2800, UL C 164, 13.5.2020, str. 21).

– predlog direktive[5] o mehanizmih, ki jih morajo vzpostaviti države članice, da bi preprečile uporabo finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849[6];

– predlog uredbe o ustanovitvi organa EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (AMLA)[7] ter

– predlog za prenovitev Uredbe (EU) 2015/847 o razširitvi zahtev glede sledljivosti kriptosredstev[8].

Ta zakonodajni predlog skupaj s predlogom direktive in predlogom za prenovitev Uredbe (EU) 2015/847 izpolnjuje cilj oblikovanja enotnih pravil EU (steber 2).

Evropski parlament in Svet sta podprla načrt, ki ga je maja 2020 v akcijskem načrtu predstavila Komisija. Evropski parlament je v resoluciji z dne 10. julija 2020 pozval k okrepitvi pravil Unije in pozdravil prenovo institucionalne ureditve AML/CFT v EU[9]. Svet ECOFIN je 4. novembra 2020 sprejel sklepe, ki podpirajo vsakega od stebrov iz akcijskega načrta Komisije[10].

Potreba po harmoniziranih pravilih na celotnem notranjem trgu je podprta z dokazi, zagotovljenimi s poročili iz leta 2019, ki jih je izdala Komisija. V teh poročilih je bilo ugotovljeno, da so zahteve Direktive (EU) 2015/849 sicer daljnosežne, vendar je neobstoj njihove neposredne uporabe in razčlenjenosti povzročil razdrobljenost njihove uporabe z nacionalnega vidika in različne razlage. Takšno stanje ne omogoča učinkovitega obravnavanja čezmejnih primerov, zato so zahteve neprimerne za ustrezno zaščito notranjega trga. Povzroča tudi dodatne stroške in bremena za gospodarske subjekte, ki zagotavljajo čezmejne storitve, in regulativno arbitražo.

Da bi se obravnavale navedene težave in preprečile regulativne razlike, so bila vsa pravila, ki se uporabljajo za zasebni sektor, prenesena v ta predlog uredbe o AML/CFT, medtem ko se organiziranost institucionalnega sistema za AML/CFT na nacionalni ravni obravnava v direktivi ob priznavanju potrebe po prožnosti za države članice na tem področju.

Vendar s tem predlogom določbe iz veljavne direktive o AML/CFT niso preprosto prenesene v uredbo, ampak je dodanih je nekaj vsebinskih sprememb, da bi se dosegla višja raven harmonizacije in približevanja na področju uporabe pravil o AML/CFT po vsej EU:

– da bi se zmanjšala nova in nastajajoča tveganja, je bil seznam pooblaščenih subjektov razširjen tako, da vključuje ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi in tudi druge sektorje, kot so platforme za množično financiranje, in upravljavce migracij;

– da bi se zagotovila dosledna uporaba pravil na celotnem notranjem trgu, so pojasnjene zahteve v zvezi z notranjimi politikami, kontrolami in postopki, tudi v

---

5 COM(2021) 423 final.

6 Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

7 COM(2021) 421 final.

8 COM(2021) 422 final.

9 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. julija 2020 o celoviti politiki Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma – akcijski načrt Komisije in drugi nedavni dogodki (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

10 Sklepi Sveta o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma, 12608/20.

primeru skupin, ukrepi skrbnega preverjanja strank pa so bolj razčlenjeni z jasnejšimi zahtevami glede na stopnjo tveganja stranke;

– zahteve v zvezi s tretjimi državami so pregledane za zagotovitev, da se za tiste države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, uporabljajo ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja strank;

– zahteve v zvezi s politično izpostavljenimi osebami so nekoliko pojasnjene, zlasti v zvezi z opredelitvijo politično izpostavljene osebe;

– zahteve glede dejanskega lastništva so racionalizirane za zagotovitev ustrezne ravni preglednosti po vsej Uniji, v zvezi z zastopniki in tujimi subjekti pa so uvedene nove zahteve za zmanjšanje tveganj, da se storilci kaznivih dejanj skrivajo za vmesnimi ravnmi;

– za jasnejše usmerjanje poročanja o sumljivih transakcijah so pojasnjeni opozorilni znaki, ki vzbujajo sum, pri čemer zahteve po razkritju in izmenjava informacij na zasebni ravni ostajajo nespremenjene;

– zaradi zagotavljanja popolne skladnosti s pravili EU o varstvu podatkov so uvedene zahteve za obdelavo nekaterih vrst osebnih podatkov in določen krajši rok za hrambo osebnih podatkov;

– ukrepi za zmanjšanje zlorabe prinosniških instrumentov so okrepljeni, glede na dokazan majhen učinek sedanjega pristopa k izvajanju zahtev glede AML/CFT v zvezi z velikimi gotovinskimi plačili, ki temelji na trgovcih z blagom, pa je vstavljena določba o omejitvi uporabe gotovine za velike transakcije.

Pravila o AML/CFT v uredbi, ki se neposredno uporabljajo in so podrobnejša od pravil v sedanji Direktivi (EU) 2015/849, ne bodo spodbujala le približevanja uporabe ukrepov za AML/CFT v državah članicah, temveč bodo zagotovila tudi skladen okvir, na podlagi katerega bo lahko organ AMLA spremljal uporabo takih pravil v vlogi neposrednega nadzornika nekaterih pooblaščenih subjektov.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Izhodiščna točka tega predloga je sedanja Direktiva (EU) 2015/849, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843[11]. Čeprav se v predlogu upošteva sedanji celovit pristop, ki temelji na tveganju, pa je ta pristop v njem poglobljen in okrepljen, da bi se dosegli večja učinkovitost in čezmejna skladnost uporabe zahtev glede AML/CFT. Na podlagi sprememb, uvedenih z Direktivo (EU) 2018/843, je v predlogu racionalizirana preglednost dejanskega lastništva na celotnem notranjem trgu, pri čemer so obravnavani tisti vidiki, pri katerih je pomanjkanje razčlenjenosti storilcem kaznivih dejanj omogočalo izkoriščanje najšibkejšega člena. Ta predlog je treba razumeti kot del svežnja, ki ga spremljajo drugi zakonodajni predlogi, ki so v celoti skladni med seboj.

Ta predlog je skladen z najnovejšimi spremembami priporočil Projektne skupine za finančno ukrepanje (skupina FATF), zlasti v zvezi z razširitvijo obsega subjektov, za katere veljajo zahteve glede AML/CFT, da se vključijo ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, ter ukrepi, ki jih morajo sprejeti pooblaščeni subjekti za oceno in zmanjšanje tveganj izogibanja ciljno usmerjenim finančnim sankcijam. V skladu s standardi skupine FATF ta predlog zagotavlja usklajen pristop k zmanjšanju tveganj, ki izhajajo iz prinosniških delnic in na prinositelja izdanih potrdil o lastniškem upravičenju do delnic, po vsej Uniji. Predlog presega

[11] Vsi sklici na „veljavno zakonodajo EU o AML/CFT“ v tem obrazložitvenem memorandumu se štejejo kot sklici na to direktivo.

standarde skupine FATF in obravnava tveganja, ki so značilna za Unijo ali ki vplivajo na ravni Unije, kot so tveganja, ki izhajajo iz programov migracij ali velikih gotovinskih plačil.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Zakonodaja EU o AML/CFT vpliva na več zakonodajnih aktov EU na področju finančnih storitev in kazenskega prava. To zajema zakonodajo EU o plačilih in prenosu sredstev (direktiva o plačilnih storitvah, direktiva o plačilnih računih, direktiva o elektronskem denarju[12]). Nekateri primeri, kako se je zagotovila skladnost z drugo zakonodajo EU, so:

– vključitev ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi med subjekte, za katere veljajo pravila o AML/CFT, in uvedba zahtev glede informacij o prenosih virtualnih sredstev bosta dopolnili nedavni sveženj o digitalnih financah z dne 24. septembra 2020[13] in zagotovili popolno skladnost med okvirom EU in standardi skupine FATF;

– pristop k opredeljevanju subjektov, za katere veljajo pravila o AML/CFT, bo zagotovil tudi skladnost z nedavno sprejeto uredbo o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja[14], saj platforme za množično financiranje, ki ne spadajo na področje uporabe navedene uredbe, zavezuje k uporabi pravil EU o AML/CFT glede na to, da navedena uredba vsebuje nekatere varovalne ukrepe v zvezi z AML/CFT za platforme za množično financiranje, za katere se uporablja Uredba;

– spremembe pravil o skrbnem preverjanju strank vključujejo določbe za boljše oblikovanje skrbnega preverjanja strank v primerih, v katerih se poslovni odnos ne vzpostavlja osebno, v skladu s predlogom Komisije o spremembi uredbe eIDAS v zvezi z okvirom za evropsko digitalno identiteto[15], vključno z evropskimi denarnicami za digitalno identiteto in ustrezno storitvijo zaupanja, zlasti elektronskimi potrdili atributov. To je v skladu s strategijo za digitalne finance[16].

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog uredbe temelji na členu 114 PDEU, tj. isti pravni podlagi kot veljavni zakonodajni okvir EU o AML/CFT. Člen 114 je ustrezen ob upoštevanju resne grožnje, ki jo notranjemu trgu povzročata pranje denarja in financiranje terorizma, ter gospodarskih izgub in motenj delovanja enotnega trga ter škode za ugled na čezmejni ravni, ki lahko pri tem nastanejo.

- **Subsidiarnost**

V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji države članice ciljev tega predloga ne morejo zadovoljivo doseči in se zato lahko lažje dosežejo na ravni Unije. Predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev.

---

12 Direktive (EU) 2015/2366, 2014/92 oziroma 2009/110.

13 Zlasti predlog uredbe o trgih kriptosredstev (COM(2020) 593 final).

14 Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1).

15 Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo okvira za evropsko digitalno identiteto (COM(2021) 281 final).

16 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o strategiji EU za digitalne finance (COM(2020) 591 final).

V svežnju Komisije o preprečevanju pranja denarja iz leta 2019 je bilo izpostavljeno, kako so lahko storilci kaznivih dejanj izkoristili razlike med ureditvami AML/CFT držav članic. Tokovi nezakonitega denarja in financiranje terorizma lahko škodujejo stabilnosti in ugledu finančnega sistema Unije ter ogrozijo pravilno delovanje notranjega trga. Ukrepi, sprejeti le na nacionalni ravni, lahko negativno vplivajo na notranji trg in prispevajo k razdrobljenosti. Ukrepanje EU je upravičeno tudi zaradi ohranitve enakih konkurenčnih pogojev po vsej Uniji, saj za subjekte v vseh državah članicah velja usklajen sklop obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma. Številne dejavnosti pranja denarja in financiranja terorizma so čezmejne narave, zato je za preprečevanje teh kaznivih dejanj bistveno dobro sodelovanje med nacionalnimi nadzorniki in FIU. Številni subjekti, za katere veljajo obveznosti glede preprečevanja pranja denarja, opravljajo čezmejne dejavnosti, različni pristopi nacionalnih nadzornikov in FIU pa jih ovirajo pri doseganju optimalnih praks za AML/CFT na ravni skupine.

- **Sorazmernost**

Sorazmernost je sestavni del ocene učinka, priložene predlogu, vse predlagane možnosti na različnih zakonodajnih področjih pa so ocenjene glede na cilj sorazmernosti. Zaradi čezmejne narave velikega dela dejavnosti pranja denarja in financiranja terorizma je v vseh državah članicah potreben dosleden in usklajen pristop, ki temelji na enotnem sklopu predpisov v obliki enotnih pravil. Vendar v tem predlogu ni uporabljen pristop maksimalne harmonizacije, saj ni združljiv s temeljno naravo ureditve EU za AML/CFT, ki temelji na tveganju. Na področjih, kjer to upravičujejo posebna nacionalna tveganja, lahko države članice prosto uvajajo pravila, ki presegajo pravila, določena v tem predlogu.

- **Izbira instrumenta**

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta je ustrezen instrument za prispevanje k oblikovanju enotnih pravil, saj se uporablja neposredno in takoj ter tako onemogoča različno uporabo v različnih državah članicah zaradi razlik pri prenosu. Sklop pravil na ravni EU, ki se neposredno uporablja, je potreben tudi zato, da bi se omogočil nadzor nad nekaterimi pooblaščenimi subjekti na ravni EU, ki ga vsebuje predlog osnutka uredbe o ustanovitvi organa AMLA, ki spremlja ta predlog.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Zaradi številnih nedavnih sprememb zakonodaje popolna naknadna ocena veljavne ureditve EU za AML/CFT še ni bila opravljena. Direktiva (EU) 2015/849 je bila sprejeta 20. maja 2015, njen rok za prenos v nacionalno zakonodajo za države članice pa je bil 26. junij 2017. Direktiva (EU) 2018/843 je bila sprejeta 30. maja 2018, njen rok za prenos v nacionalno zakonodajo pa je bil 10. januar 2020. Nadzor nad prenosom še vedno poteka. Vendar se lahko Sporočilo Komisije iz julija 2019 in priložena poročila, navedena zgoraj, uporabijo kot ocena učinkovitosti tedanje ureditve EU za AML/CFT.

- **Posvetovanja z deležniki**

Strategijo posvetovanja, ki podpira ta predlog, je sestavljalo več elementov:

– posvetovanje o časovnem načrtu z obvestilom o akcijskem načrtu Komisije. Posvetovanje je prek portala Komisije „Povejte svoje mnenje“ potekalo med

11. februarjem in 12. marcem 2020 in v njem je bilo prejetih 42 prispevkov različnih deležnikov;

– javno posvetovanje o ukrepih, predstavljenih v akcijskem načrtu, ki se je začelo 7. maja 2020 in je potekalo do 26. avgusta ter je bilo odprto za širšo javnost in vse skupine deležnikov. Med posvetovanjem sta bila prejeta 202 uradna prispevka;

– ciljno usmerjeno posvetovanje z državami članicami in pristojnimi organi za AML/CFT. Države članice so lahko izrazile svoja mnenja na različnih sestankih skupine strokovnjakov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, FIU EU pa so zagotovile prispevke na sestankih platforme FIU in s pisnimi dokumenti. Razprave so bile podprte s ciljno usmerjenimi posvetovanji z državami članicami in pristojnimi organi, in sicer z uporabo vprašalnikov;

– zahteva za nasvet Evropskega bančnega organa (EBA), predložena marca 2020; EBA je svoje mnenje zagotovil 10. septembra;

– mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov (ENVP) o akcijskem načrtu Komisije, izdano 23. julija 2020;

– konferenca na visoki ravni, ki jo je 30. septembra 2020 organizirala Komisija, na kateri so sodelovali predstavniki nacionalnih organov in organov EU, poslanci Evropskega parlamenta, zasebni sektor ter predstavniki civilne družbe in akademskih krogov.

Prispevek deležnikov o akcijskem načrtu je bil večinoma pozitiven.

• **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri pripravi tega predloga oprla na kvalitativne in kvantitativne dokaze, zbrane iz priznanih virov, vključno s tehničnim nasvetom EBA. Informacije o izvajanju pravil o AML so bile od držav članic pridobljene tudi z vprašalniki.

• **Ocena učinka**

Temu predlogu je priložena ocena učinka[17], ki je bila Odboru za regulativni nadzor predložena 6. novembra 2020 in odobrena 4. decembra 2020. Ista ocena učinka je priložena tudi drugim zakonodajnim predlogom, predstavljenim skupaj s tem predlogom. Odbor za regulativni nadzor je v svojem pozitivnem mnenju predlagal različne oblikovne izboljšave ocene učinka, ki so bile nato izvedene.

V oceni učinka je Komisija obravnavala tri težave: pomanjkanje jasnih in usklajenih pravil, nedosleden nadzor na celotnem notranjem trgu ter nezadostna usklajevanje in izmenjava

[17] Delovni dokument služb Komisije – Poročilo o oceni učinka, priloženo svežnju zakonodajnih predlogov Komisije o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (AML/CFT) ter preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj, vključno z:
- osnutkom uredbe o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma;
- osnutkom direktive o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849;
- osnutkom uredbe o ustanovitvi organa EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma v obliki regulativne agencije;
- osnutkom za prenovitev Uredbe (EU) 2015/847;
- osnutkom spremembe Direktive 2019/1153 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj.

informacij med FIU. Prva od teh težav je upoštevna za ta predlog, glede nje so bile obravnavane naslednje možnosti:

1. pravila EU bi ostala enaka brez sprememb;

2. zagotovitev večje harmonizacije pravil, ki se uporabljajo za pooblaščene subjekte, in prepustitev državam članicam, da same podrobno določijo pooblastila in obveznosti pristojnih organov;

3. zagotovitev večje harmonizacije pravil, ki se uporabljajo za subjekte, za katere veljajo obveznosti glede AML/CFT, ter pooblastil in obveznosti nadzornikov in FIU.

Glede na rezultat ocene učinka ima prednost možnost 3. Uvedba doslednejšega in bolj razčlenjenega pristopa k pravilom na ravni EU bi omogočila odpravo sedanje razdrobljenosti v zvezi z obveznostmi glede AML/CFT za pooblaščene subjekte in dejavnostmi pristojnih organov. Za pooblaščene subjekte, ki opravljajo čezmejne dejavnosti, se bodo v zvezi s pravili o AML/CFT vzpostavili enaki konkurenčni pogoji in dosegli prihranki pri stroških izvajanja. Spodbujala se bosta boljše odkrivanje pranja denarja/financiranja terorizma in odvračanje od njiju.

Priloga VI k oceni učinka vsebuje pregled različnih področij za boljšo harmonizacijo pravil, vključno s seznamom pooblaščenih subjektov, ukrepi skrbnega preverjanja strank, mejno vrednostjo za skrbno preverjanje strank za občasne transakcije, zahtevami glede politik, kontrol in postopkov za AML/CFT, ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in preglednostjo dejanskega lastništva.

Priloga VIII k oceni učinka vsebuje analizo spremenjenega pristopa glede tretjih držav, ki ogrožajo finančni sistem Unije, in glede celotnega notranjega trga; s tem predlogom se izvaja ta novi pristop.

Priloga IX k oceni učinka vsebuje analizo uvedbe omejitev velikih gotovinskih transakcij; s tem predlogom se izvaja ta novi pristop.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Čeprav, kot je navedeno zgoraj, še ni bila opravljena uradna naknadna ocena ali preverjanje primernosti obstoječe zakonodaje EU o AML/CFT, je mogoče navesti več točk o elementih predloga, ki bodo spodbudili poenostavitev in izboljšali učinkovitost. Prvič, z nadomestitvijo določenih pravil v Direktivi z bolj harmoniziranimi in neposredno veljavnimi pravili v uredbi se bo odpravila potreba po prenosu v državah članicah in olajšalo poslovanje za čezmejne subjekte v EU. Drugič, z odstranitvijo trgovcev z blagom s področja uporabe okvira EU za AML/CFT, povezano s predlagano prepovedjo gotovinskih poslov v vrednosti nad 10 000 EUR, bodo ti trgovci rešeni upravnega bremena uporabe zahtev glede AML/CFT v zvezi z gotovinskimi posli v vrednosti nad 10 000 EUR. Nazadnje, večja stopnja harmonizacije pravil o preprečevanju pranja denarja na številnih posebnih področjih bo olajšala izvajanje notranjih politik, kontrol in postopkov na ravni skupine na celotnem notranjem trgu.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana zagotavljanju visokih standardov varstva temeljnih pravic. Natančneje, uvedeni so zaščitni ukrepi za ravnanje pooblaščenih subjektov z osebnimi podatki, da bi se

zagotovila skladnost z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov[18], zlasti pa v zvezi z nekaterimi vrstami osebnih podatkov občutljivejše narave.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta uredba ne vpliva na proračun.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Predlog vključuje splošni načrt za spremljanje in ocenjevanje učinka na specifične cilje, pri čemer mora Komisija opraviti prvi pregled pet let po datumu začetka uporabe uredbe (nato pa vsaka tri leta) ter o svojih glavnih ugotovitvah poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. Za predlog direktive o AML/CFT, ki spremlja ta predlog, veljajo enake določbe o ocenjevanju, ocena obeh instrumentov pa je lahko združena v enem poročilu. Pregled je treba izvesti v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predmet urejanja in področje uporabe, vključno s seznamom pooblaščenih subjektov

Čeprav je večina opredelitev pojmov prenesena iz sedanje zakonodaje EU o AML/CFT, so številne dodane, prilagojene ali posodobljene.

Nabor subjektov, ki so opredeljeni kot pooblaščeni subjekti na podlagi sedanje zakonodaje EU o AML/CFT in za katere torej veljajo pravila EU o AML/CFT, je spremenjen tako: obseg ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi je usklajen z obsegom Projektne skupine za finančno načrtovanje in torej razširjen v primerjavi s sedanjo direktivo; dodani so ponudniki storitev množičnega financiranja, ki ne spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) 2020/1503; dodani so dajalci hipotekarnih in potrošniških kreditov ter kreditni posredniki za hipotekarne in potrošniške kredite, ki niso kreditne institucije ali finančne institucije, za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev med gospodarskimi subjekti, ki opravljajo isto vrsto storitev; dodani so gospodarski subjekti, ki sodelujejo v imenu državljanov tretjih držav v okviru zlatih vizumov[19]; odstranjeni so trgovci z blagom (doslej so morali ti prijaviti gotovinske transakcije v vrednosti nad 10 000 EUR), razen trgovcev s plemenitimi kovinami in dragimi kamni, ki bi morali glede na izpostavljenost sektorja tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma še naprej uporabljati zahteve glede AML/CFT.

Notranje politike, kontrole in postopki

Zahteva, da morajo imeti pooblaščeni subjekti na podlagi pristopa, ki temelji na tveganju, vzpostavljeno politiko za opredelitev in ocenjevanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se srečujejo, in da morajo navedena tveganja zmanjšati, sicer temelji na sedanji zakonodaji EU o AML/CFT, vendar zagotavlja večjo jasnost zahtev. Pooblaščeni subjekti morajo na ravni svojega upravljanja sprejeti vse ukrepe za izvajanje notranjih politik, kontrol in postopkov, vključno z imenovanjem posebnega vodje zagotavljanje skladnosti s predpisi, ter zagotoviti, da je odgovorno osebje ustrezno usposobljeno. Pojasnjene so zahteva glede dodelitve vloge pooblaščenca za zagotavljanje skladnosti s predpisi članu osebja in

[18] Splošna uredba o varstvu podatkov (Uredba (EU) 2016/679).

[19] Komisija meni, da sheme državljanstva za vlagatelje, tj. sheme, ki ponujajo državljanstvo države članice v zameno za vnaprej določena plačila in naložbe, niso skladne z načelom lojalnega sodelovanja (člen 4(3) PEU) in temeljnim statusom državljanstva Unije, kot je določeno v Pogodbah (člen 20 PDEU). Zato Komisija ne predlaga urejanja takih shem.

naloge take vloge. Zagotovljena so pojasnila v zvezi z zahtevami, ki se uporabljajo za skupine, ki jih je treba nadalje dopolniti z regulativnimi tehničnimi standardi, v katerih so podrobno opredeljene minimalne zahteve, vloga nadrejenih subjektov, ki sami niso pooblaščeni subjekti, in pogoji, pod katerimi bi morale druge strukture, kot so mreže in partnerstva, uporabljati ukrepe na ravni skupine. Zahteve, ki se uporabljajo za skupine s podružnicami, ki delujejo v tretjih državah, so ohranjene.

Skrbno preverjanje strank

Čeprav je večina določb o skrbnem preverjanju strank prenesena iz obstoječe zakonodaje EU o AML/CFT, so v tem predlogu določena številna pojasnila in dodatne podrobnosti v zvezi s skrbnim preverjanjem strank. Temeljni cilj skrbnega preverjanja strank je pojasnjen kot zadostno poznavanje strank, kar pooblaščenim subjektom omogoča, da opredelijo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki izhajajo iz poslovnih odnosov ali občasnih transakcij, in da določijo ustrezne ukrepe, ki jih morajo sprejeti za njihovo zmanjšanje. Določene so bolj specifične in podrobne določbe o identifikaciji stranke in preverjanju identitete stranke. Pojasnjeni so pogoji za uporabo sredstev elektronske identifikacije, kot so opredeljena v Uredbi (EU) št. 910/2014[20]. Na organ AMLA so prenesena pooblastila za pripravo regulativnih tehničnih standardov, ki jih mora pripraviti v zvezi s standardnimi nabori podatkov za identifikacijo fizičnih in pravnih oseb; ti regulativni tehnični standardi bodo vključevali posebne ukrepe poenostavljenega skrbnega preverjanja strank, ki jih lahko izvajajo pooblaščeni subjekti v položajih z manjšim tveganjem, opredeljenih v nadnacionalni oceni tveganja, ki jo mora pripraviti Komisija. Določena so podrobna pravila o ukrepih poenostavljenega in okrepljenega skrbnega preverjanja strank.

Politika do tretjih držav

Politika v zvezi s tretjimi državami je prilagojena. Komisija bo opredelila tretje države bodisi z upoštevanjem javne identifikacije s strani ustreznih mednarodnih organov za določanje standardov (skupina FATF) bodisi na podlagi lastne samostojne ocene. Za tretje države, ki jih bo tako opredelila Komisija, bosta veljala dva različna sklopa posledic, sorazmerna s tveganjem, ki ga predstavljajo za finančni sistem Unije: (i) tretje države, za katere veljajo vsi ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja in dodatni protiukrepi za posamezno državo, ter (ii) tretje države, za katere veljajo ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja za posamezno državo. Komisija bo načeloma tretje države, „za katere se uporablja poziv k ukrepanju“, ki ga izda skupina FATF, opredelila kot tretje države z velikim tveganjem. Zaradi stalne prisotnosti resnih strateških pomanjkljivosti v njihovem okviru za AML/CFT se bodo za sorazmerno zmanjšanje grožnje zanje uporabljali vsi ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja in tudi protiukrepi za posamezno državo. Tretje države s pomanjkljivo skladnostjo v svojih ureditvah AML/CFT, ki jih je skupina FATF opredelila kot države, „za katere se uporablja okrepljeno spremljanje“, bo načeloma opredelila Komisija, zanje pa se bodo uporabljali ukrepi okrepljenega skrbnega spremljanja za posamezno državo, sorazmerni s tveganji. Komisija lahko opredeli tudi tretje države, ki niso na seznamu skupine FATF, vendar predstavljajo posebno grožnjo finančnemu sistemu Unije in za katere bodo zaradi navedene grožnje veljali bodisi ukrepi okrepljenega skrbnega spremljanja za posamezno državo bodisi, če je primerno, vsi ukrepi okrepljenega skrbnega spremljanja in protiukrepi. Komisija se lahko pri ocenjevanju stopnje ogroženosti, ki izhaja iz navedenih tretjih držav, opira na tehnično strokovno znanje organa AMLA. Nazadnje, organ AMLA bo pripravil smernice o tveganjih,

[20] Vključno s pričakovanimi spremembami v zvezi z njo iz predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo okvira za evropsko digitalno identiteto (COM(2021) 281 final).

trendih in metodah pranja denarja in financiranja terorizma, ki presegajo razsežnost posameznih držav in izvirajo z geografskih območij zunaj Unije, ter pooblaščenim subjektom ustrezno svetoval o priložnostih za izvajanje ukrepov za njihovo zmanjšanje. Cilj tega revidiranega pristopa do tretjih držav je zagotoviti učinkovito zmanjšanje groženj finančnemu sistemu Unije in pravilno delovanje notranjega trga z izvajanjem harmoniziranega pristopa na ravni EU ter zagotavljanjem večje razčlenjenosti in sorazmernosti v opredelitvi posledic, povezanih z uvrstitvijo na seznam, na podlagi upoštevanja tveganja.

Politično izpostavljene osebe

Določbe o politično izpostavljenih osebah temeljijo na sedanji zakonodaji o AML/CFT, pri čemer morajo države članice pripraviti sezname funkcij, za katere je na njihovem ozemlju podeljen status politično izpostavljene osebe, pooblaščeni subjekti pa morajo za politično izpostavljene osebe uporabiti ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank na podlagi pristopa, ki temelji na tveganju. Zahteve, ki se uporabljajo za osebe, ki ne delujejo več na vidnih javnih položajih, so določene v zakonodaji.

Zanašanje in zunanje izvajanje

Na podlagi sedanjih pravil so v predlogu pojasnjeni zadevni pogoji za zanašanje na skrbno preverjanje strank, ki so ga že opravili drugi pooblaščeni subjekti, in oddajo funkcij v zunanje izvajanje drugim subjektom ali ponudnikom storitev. Predlog še naprej določa, da v obeh primerih končno odgovornost za zagotavljanje skladnosti s pravili nosi pooblaščeni subjekt. Uporabljati se mora pristop, ki temelji na tveganju, zanašati pa se ne sme na ponudnike s sedežem v tretjih državah z velikim tveganjem, državah s pomanjkljivo skladnostjo in kateri koli drugi državi, ki ogroža finančni sistem Unije, niti se takim ponudnikom ne smejo oddati funkcije v zunanje izvajanje.

Informacije o dejanskem lastništvu

Določbe o informacijah o dejanskem lastništvu v predlogu temeljijo na določbah iz sedanje zakonodaje EU o AML/CFT, vključno s pojmom dejanskega lastništva in zahtevo za vse gospodarske in druge pravne subjekte, da pridobijo ter imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu. Določena so podrobnejša pravila v zvezi z identifikacijo dejanskega lastnika oziroma dejanskih lastnikov gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter harmoniziran pristop k identifikaciji dejanskega lastništva. V zvezi z ekspresnimi skladi in podobnimi pravnimi subjekti ali ureditvami so določene določbe za zagotovitev skladne identifikacije dejanskih lastnikov v vseh državah članicah, kadar so v podobnih položajih, vključno s prenosom pooblastila na Komisijo za sprejetje izvedbenega akta. Predlog vključuje zahteve po razkritju za zastopnike delničarjev in zastopnike direktorjev, za pravne subjekte, ki nimajo sedeža v EU, ki bodisi začnejo poslovni odnos s pooblaščenim subjektom EU bodisi v Uniji pridobijo nepremičnino, pa uvaja obveznosti registracije njihovega dejanskega lastništva.

Obveznosti poročanja

Določbe o poročanju o sumljivih transakcijah FIU (ali samoregulativnemu organu, če bi to določila država članica) temeljijo na določbah iz sedanje zakonodaje EU o AML/CFT. Določena so jasnejša pravila o tem, kako je treba identificirati transakcije. Da bi se pooblaščenim subjektom olajšalo izpolnjevanje njihovih obveznosti poročanja in omogočilo učinkovitejše delovanje analitičnih dejavnosti in sodelovanje FIU, bo organ AMLA pripravil osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih je določena skupna predloga za poročanje o sumljivih transakcijah, ki jo je treba uporabljati kot enotno podlago po vsej EU.

Varstvo podatkov

Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe se uporablja splošna uredba EU o varstvu podatkov (Uredba (EU) 2016/679). V tem predlogu so pojasnjeni pogoji, ki se uporabljajo za obdelavo nekaterih vrst osebnih podatkov občutljivejše narave s strani pooblaščenih subjektov. Pooblaščeni subjekti morajo evidence nekaterih osebnih podatkov hraniti pet let.

Ukrepi za zmanjšanje tveganj zlorabe prinosniških instrumentov

Predlog vsebuje določbo, da se trgovcem z blagom ali ponudnikom storitev prepreči sprejemanje gotovinskih plačil nad 10 000 EUR za en nakup, državam članicam pa omogoči, da ohranijo nižje zgornje meje za velike gotovinske transakcije. Ta zgornja meja se ne uporablja za zasebne posle med posamezniki. Komisija mora v treh letih od začetka uporabe predlagane uredbe oceniti koristi in učinke nadaljnjega zniževanja te mejne vrednosti. Zagotavljanje in skrbništvo anonimnih denarnic za kriptosredstva sta prepovedana. Družbe, ki ne kotirajo na borzi, ne smejo izdajati prinosniških delnic in morajo navedene delnice vpisati v register. Izdajanje na prinositelja izdanih potrdil o lastniškem upravičenju do delnic je dovoljeno le v posredniški obliki.

Končne določbe

Določene so določbe za delegirane akte, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 290 Pogodbe. Uredba bo začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu,* uporabljati pa se bo začela tri leta po začetku njene veljavnosti. Komisija mora to uredbo pregledati in oceniti v petih letih od začetka njene uporabe, nato pa vsaka tri leta.

2021/0239 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[2],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta[3] je glavni pravni instrument pri preprečevanju uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma. Navedena direktiva določa celovit pravni okvir, ki je bil z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta[4] nadalje okrepljen z obravnavanjem nastajajočih tveganj in večjo preglednostjo dejanskega lastništva. Ne glede na njene dosežke pa so izkušnje pokazale, da bi bilo treba uvesti izboljšave, da bi se ustrezno zmanjšala tveganja in učinkovito odkrili poskusi kaznivih dejanj zlorabe finančnega sistema Unije v kriminalne namene.

(2) Glavna izziva, ugotovljena v zvezi z uporabo določb Direktive (EU) 2015/849 o določitvi obveznosti za akterje zasebnega sektorja, t. i. pooblaščene subjekte, sta neobstoj neposredne uporabe navedenih pravil in razdrobljenost nacionalnih pristopov. Čeprav navedena pravila obstajajo in so se razvijala tri desetletja, se še vedno izvajajo na način, ki ni popolnoma usklajen z zahtevami povezanega notranjega trga. Zato je

---

1 UL C […], […], str. […].

2 UL C , , str. .

3 Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

4 Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43).

treba pravila o zadevah, trenutno zajetih z Direktivo (EU) 2015/849, ki jo lahko zadevni pooblaščeni subjekti neposredno uporabljajo, obravnavati v novi uredbi, da bi se dosegla želena enotnost uporabe.

(3) Ta novi instrument je del celovitega svežnja, katerega namen je okrepiti okvir Unije za AML/CFT. Instrument bo skupaj z Direktivo *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*, Uredbo *[vstavite sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847 – COM(2021) 422 final]* in Uredbo *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]* sestavljal pravni okvir, ki bo urejal zahteve glede AML/CFT, ki jih bodo morali izpolnjevati pooblaščeni subjekti, in podpiral institucionalni okvir Unije za AML/CFT, vključno z ustanovitvijo organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: organ AMLA).

(4) Pranje denarja in financiranje terorizma se pogosto izvajata v mednarodnem okviru. Ukrepi, sprejeti na ravni Unije, bi imeli brez upoštevanja mednarodnega usklajevanja in sodelovanja zelo omejene učinke. Zato bi morali biti ukrepi, ki jih Unija sprejme na tem področju, združljivi z ukrepi, sprejetimi na mednarodni ravni, in vsaj tako strogi. Pri ukrepih Unije bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (v nadaljnjem besedilu: skupina FATF) in instrumente drugih mednarodnih organov, dejavnih na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zaradi večje učinkovitosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma bi bilo treba zadevne pravne akte Unije, kadar je to ustrezno, uskladiti z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je skupina FATF sprejela februarja 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila FATF), in naknadnimi spremembami takih standardov.

(5) Od sprejetja Direktive (EU) 2015/849 je nedavni razvoj dogodkov na področju kazenskopravnega okvira Unije prispeval h krepitvi preprečevanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boja proti njim. Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta[5] je privedla do enotnega razumevanja kaznivega dejanja pranja denarja in povezanih predhodnih kaznivih dejanj. V Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta[6] so bila opredeljena finančna kazniva dejanja, ki vplivajo na finančni interes Unije in bi jih bilo treba prav tako šteti za predhodna kazniva dejanja pranja denarja. Z Direktivo (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta[7] je bilo doseženo enotno razumevanje kaznivega dejanja financiranja terorizma. Ker so navedeni pojmi zdaj pojasnjeni v kazenskem pravu Unije, ni več potrebe po opredelitvi pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma v pravilih Unije o AML/CFT. Namesto tega bi moral biti okvir Unije za AML/CFT popolnoma skladen s kazenskopravnim okvirom Unije.

(6) Tehnologija se stalno razvija, kar zasebnemu sektorju prinaša priložnosti za razvoj novih produktov in sistemov za izmenjavo sredstev ali vrednosti. Čeprav je to pozitiven pojav, pa lahko povzroči nova tveganja pranja denarja in financiranja

---

5 Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

6 Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

7 Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

terorizma, saj storilcem kaznivih dejanj vedno znova uspeva najti načine za izkoriščanje ranljivosti za prikrivanje in prenašanje nezakonitih sredstev po svetu. Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in platforme za množično financiranje so izpostavljene zlorabi novih kanalov za premike nezakonitega denarja in so v dobrem položaju za odkrivanje takih premikov in zmanjšanje tveganj. Področje uporabe zakonodaje Unije bi bilo zato treba razširiti tako, da bi zajemalo te subjekte v skladu z nedavnim razvojem standardov skupine FATF v zvezi s kriptosredstvi.

(7) Institucije in osebe, zajete v tej uredbi, imajo ključno vlogo kot varuhi finančnega sistema Unije in bi zato morali sprejeti vse potrebne ukrepe za izvajanje zahtev iz te uredbe, da bi storilcem kaznivih dejanj preprečili pranje premoženjske koristi, pridobljene z nezakonitimi dejavnostmi, ali financiranje terorističnih dejavnosti. Uvesti bi bilo treba tudi ukrepe za zmanjšanje vsakega tveganja neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij ali izogibanja tem sankcijam.

(8) Finančne transakcije se lahko izvajajo tudi znotraj iste skupine kot način upravljanja financ skupine. Vendar se take transakcije ne izvajajo s strankami in ne zahtevajo uporabe ukrepov za AML/CFT. Da bi se zagotovila pravna varnost, je treba priznati, da se ta uredba ne uporablja za finančne dejavnosti ali druge finančne storitve, ki jih zagotavljajo člani skupine drugim članom navedene skupine.

(9) Za neodvisne pravne strokovnjake bi se morala ta uredba uporabljati, kadar so vključeni v finančne ali poslovne transakcije, vključno z davčnim svetovanjem, ki predstavljajo tveganje za zlorabo storitev, ki jih zagotavljajo navedeni pravni strokovnjaki, z namenom pranja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, ali financiranja terorizma. Vendar bi bilo treba dovoliti izvzetja od obveznosti sporočanja informacij, pridobljenih pred končanim sodnim postopkom, med njim ali po njem ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke, kar bi moralo zajemati varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko. Za pravno svetovanje bi morala zato še vedno veljati obveznost varovanja poslovne skrivnosti, razen kadar je pravni strokovnjak udeležen pri pranju denarja ali financiranju terorizma, kadar je pravno svetovanje dano za namene pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar pravni strokovnjak ve, da stranka išče pravno svetovanje za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

(10) Da bi se zagotovilo spoštovanje pravic, zajamčenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), v primeru revizorjev, zunanjih računovodij in davčnih svetovalcev, ki imajo v nekaterih državah članicah pravico braniti ali zastopati stranko v sodnem postopku ali ugotavljati njen pravni položaj, za informacije, ki jih pridobijo pri opravljanju navedenih nalog, ne bi smele veljati obveznosti poročanja.

(11) Direktiva (EU) 2018/843 je bila prvi pravni instrument za obravnavanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki ga predstavljajo kriptosredstva v Uniji. Z njo je bilo razširjeno področje uporabe okvira za AML/CFT na dve vrsti ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi: ponudnike, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami ter ponudnike skrbniških denarnic. Zaradi hitrega tehnološkega razvoja in napredka na področju standardov skupine FATF je treba ta pristop pregledati. Prvi korak za dokončanje in posodobitev pravnega okvira Unije je bil storjen z Uredbo *[vstavite sklic – predlog uredbe o trgih kriptosredstev in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 – COM(2020) 593 final]*, v kateri so bile določene zahteve za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki želijo zaprositi za dovoljenje za opravljanje svojih storitev na enotnem trgu. Z njo je bila uvedena tudi opredelitev

kriptosredstev in ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki vključuje širši nabor dejavnosti. Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki jih zajema Uredba *[vstavite sklic – predlog uredbe o trgih kriptosredstev in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 – COM(2020) 593 final]*, bi morali biti zajeti tudi s to uredbo, da bi se zmanjšalo vsako tveganje zlorabe kriptosredstev za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(12) Dovzetnost platform za množično financiranje za tveganja pranja denarja in financiranja terorizma je horizontalna in vpliva na celoten notranji trg. Doslej so se v državah članicah pojavili različni pristopi k obvladovanju navedenih tveganj. Z Uredbo (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta[8] je harmoniziran regulativni pristop za platforme za poslovne naložbe in posojilno množično financiranje po Uniji ter zagotovljeno, da so vzpostavljeni ustrezni in usklajeni varovalni ukrepi za obvladovanje morebitnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma. Med navedenimi so zahteve za upravljanje finančnih sredstev in plačil v zvezi z vsemi finančnimi transakcijami, izvršenimi na navedenih platformah. Ponudniki storitev množičnega financiranja morajo za izvrševanje takih transakcij bodisi pridobiti dovoljenje bodisi se povezati s ponudnikom plačilnih storitev ali kreditno institucijo. Uredba določa tudi varovalne ukrepe v postopku pridobitve dovoljenj, pri oceni ugleda vodstva ter s postopki skrbnega preverjanja za lastnike projekta. Komisija mora do 10. novembra 2023 v svojem poročilu o navedeni uredbi oceniti, ali so potrebni nadaljnji varovalni ukrepi. Zato je upravičeno, da se zakonodaja Unije o AML/CFT ne uporablja za platforme za množično financiranje, ki so pridobile dovoljenje v skladu z Uredbo (EU) 2020/1503.

(13) Platforme za množično financiranje, ki niso pridobile dovoljenja v skladu z Uredbo (EU) 2020/1503, so zdaj bodisi neregulirane bodisi se zanje uporabljajo različni regulativni pristopi, tudi v zvezi s pravili in postopki za obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma. Zaradi doslednosti in za zagotovitev, da v navedenem okolju ni nenadzorovanih tveganj, morajo za vse platforme za množično financiranje, ki niso pridobile dovoljenja v skladu z Uredbo (EU) 2020/1503 in za katere torej njeni varovalni ukrepi ne veljajo, veljati pravila Unije o AML/CFT, da bi se zmanjšala tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(14) V Direktivi (EU) 2015/849 je bilo določeno, da se tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih predstavljajo velika gotovinska plačila, zmanjšajo z vključitvijo oseb, ki trgujejo z blagom, med pooblaščene subjekte, če izvajajo ali prejemajo plačila v gotovini nad 10 000 EUR, obenem pa je bilo državam članicam dovoljeno, da uvedejo strožje ukrepe. Tak pristop se je glede na slabo razumevanje in izvajanje zahtev glede AML/CFT, pomanjkljiv nadzor in omejeno število sumljivih transakcij, prijavljenih FIU, izkazal za neuspešnega. Za ustrezno zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz zlorabe velikih gotovinskih zneskov, bi bilo treba po vsej Uniji določiti omejitev za velike gotovinske transakcije nad 10 000 EUR. Posledično obveznosti glede AML/CFT ne bi smele več veljati za osebe, ki trgujejo z blagom.

(15) Nekatere kategorije trgovcev z blagom so zaradi visoke vrednosti manjšega, prenosljivega blaga, s katerim se ukvarjajo, še posebno izpostavljene tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi morale za osebe, ki trgujejo s plemenitimi kovinami in dragimi kamni, veljati zahteve glede AML/CFT.

---

[8] Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1).

(16) Upravljavci naložbenih migracij so zasebne družbe, organi ali osebe, ki delujejo ali sodelujejo neposredno s pristojnimi organi držav članic v imenu državljanov tretjih držav ali zagotavljajo posredniške storitve državljanom tretjih držav, ki želijo pridobiti pravice do prebivanja v državi članici v zameno za kakršne koli naložbe, vključno s prenosom kapitala, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun. Zlati vizumi predstavljajo tveganja in ranljivosti v zvezi s pranjem denarja, korupcijo in davčno utajo. Taka tveganja so še večja zaradi čezmejnih pravic, povezanih s prebivanjem v državi članici. Zato morajo za upravljavce naložbenih migracij veljati obveznosti glede AML/CFT. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za zlate vizume, ki imajo za posledico pridobitev državljanstva v zameno za take naložbe, saj se mora za take vizume šteti, da spodkopavajo temeljni status državljanstva Unije in lojalno sodelovanje med državami članicami.

(17) Za dajalce potrošniških in hipotekarnih kreditov ter posrednike za potrošniške in hipotekarne kredite, ki niso kreditne institucije ali finančne institucije, zahteve glede AML/CFT na ravni Unije ne veljajo, vendar take obveznosti zanje veljajo v nekaterih državah članicah zaradi njihove izpostavljenosti tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Glede na njihov poslovni model so lahko taki dajalci potrošniških in hipotekarnih kreditov ter posredniki za potrošniške in hipotekarne kredite izpostavljeni znatnim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Pomembno je zagotoviti, da so subjekti, ki opravljajo podobne dejavnosti, izpostavljene takim tveganjem, zajeti z zahtevami glede AML/CFT ne glede na to, ali se štejejo za kreditne institucije ali finančne institucije. Zato je primerno vključiti dajalce potrošniških in hipotekarnih kreditov ter posrednike za potrošniške in hipotekarne kredite, ki niso kreditne institucije ali finančne institucije, vendar so zaradi svojih dejavnosti izpostavljeni tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(18) Da bi se zagotovil dosleden pristop, je treba pojasniti, za katere subjekte v naložbenem sektorju veljajo zahteve glede AML/CFT. Čeprav so kolektivni naložbeni podjemi že spadali na področje uporabe Direktive (EU) 2015/849, je treba zadevno terminologijo uskladiti s sedanjo zakonodajo Unije o investicijskih skladih, zlasti z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta[9] ter Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta[10]. Ker so lahko skladi ustanovljeni brez pravne osebe, je treba na področje uporabe te uredbe vključiti tudi njihove upravitelje. Zahteve glede AML/CFT bi se morale uporabljati ne glede na obliko, v kateri so enote ali deleži sklada na voljo za nakup v Uniji, tudi če se enote ali deleži neposredno ali posredno ponudijo ali plasirajo vlagateljem s sedežem v Uniji na pobudo ali v imenu upravitelja.

(19) Pomembno je, da se zahteve glede AML/CFT uporabljajo sorazmerno in da so kakršne koli naložene obveznosti sorazmerne z vlogo, ki jo lahko imajo pooblaščeni subjekti pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi morale imeti države članice v skladu s pristopom v tej uredbi, ki temelji na tveganju, možnost, da nekatere gospodarske subjekte izvzamejo iz zahtev glede AML/CFT, če dejavnosti, ki jih opravljajo, predstavljajo majhna tveganja pranja denarja in financiranja terorizma in če

---

9 Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

10 Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

je narava dejavnosti omejena. Da bi se zagotovila pregledna in dosledna uporaba takih izvzetij po vsej Uniji, bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, ki bi Komisiji omogočal preverjanje nujnosti odobritve izvzetij. Komisija bi morala taka izvzetja tudi letno objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.

(20) Usklajen sklop pravil o notranjih sistemih in notranjem nadzoru, ki se uporablja za vse pooblaščene subjekte, ki delujejo na notranjem trgu, bo okrepil zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede AML/CFT, nadzor pa bo učinkovitejši. Da bi se zagotovilo ustrezno zmanjšanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, bi morali imeti pooblaščeni subjekti vzpostavljen okvir notranjega nadzora, ki bi ga sestavljale politike, kontrole in postopki, ki temeljijo na tveganju, ter jasno razdelitev odgovornosti v celotni organizaciji. V skladu s pristopom v tej uredbi, ki temelji na tveganju, bi morale biti navedene politike, kontrole in postopki sorazmerni z naravo in velikostjo pooblaščenega subjekta ter se odzivati na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se srečuje subjekt.

(21) Ustrezen pristop, ki temelji na tveganju, od pooblaščenih subjektov zahteva, da prepoznajo neločljivo povezana tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se srečujejo zaradi svojega poslovanja, da bi jih učinkovito zmanjšali in zagotovili, da so njihove politike, postopki in notranji nadzor primerni za obravnavanje navedenih povezanih tveganj. Pri tem bi morali pooblaščeni subjekti upoštevati značilnosti svojih strank ter produktov, storitev ali transakcij, ki jih zagotavljajo, zadevnih držav ali geografskih območij in distribucijskih poti, ki jih uporabljajo. Glede na spreminjajočo se naravo tveganj bi bilo treba tako oceno tveganja redno posodabljati.

(22) Primerno je upoštevati značilnosti in potrebe manjših pooblaščenih subjektov ter zagotoviti obravnavanje, ki ustreza njihovim specifičnim potrebam in naravi poslovanja. To lahko vključuje izvzetje nekaterih pooblaščenih subjektov iz izvedbe ocene tveganja, če so tveganja, povezana s sektorjem, v katerem posluje subjekt, dobro razumljena.

(23) Skupina FATF je razvila standarde, na podlagi katerih jurisdikcije opredelijo in ocenijo tveganja morebitnega neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij, povezanih s financiranjem širjenja orožja, ali izogibanja tem sankcijam, ter ukrepajo za zmanjšanje teh tveganj. Navedeni novi standardi, ki jih je zdaj uvedla skupina FATF, ne nadomeščajo ali spodkopavajo veljavnih strogih zahtev, v skladu s katerimi morajo države izvajati ciljno usmerjene finančne sankcije, da bi spoštovale ustrezne uredbe Varnostnega sveta Združenih narodov o preprečevanju, zatiranju in prekinitvi širjenja orožja za množično uničevanje ter njegovega financiranja. Navedene veljavne obveznosti, kot se izvajajo na ravni Unije s sklepoma Sveta 2010/413/SZVP[11] in (SZVP) 2016/849[12] ter uredbama Sveta (EU) št. 267/2012[13] in (EU) 2017/1509[14], ostajajo stroge, na pravilih temelječe obveznosti, ki zavezujejo vse fizične in pravne osebe v Uniji.

---

11 2010/413/SZVP: Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, 27.7.2010, str. 39).

12 Sklep Sveta (SZVP) 2016/849 z dne 27. maja 2016 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji in razveljavitvi Sklepa 2013/183/SZVP (UL L 141, 28.5.2016, str. 79).

13 Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, 24.3.2012, str. 1).

14 Uredba Sveta (EU) 2017/1509 z dne 30. avgusta 2017 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 329/2007 (UL L 224, 31.8.2017, str. 1).

(24) V tej uredbi je bila zaradi upoštevanja nedavnega razvoja na mednarodni ravni uvedena zahteva po prepoznavanju, razumevanju, obvladovanju in zmanjševanju tveganja morebitnega neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij, povezanih s financiranjem širjenja orožja, ali izogibanja tem sankcijam na ravni pooblaščenega subjekta.

(25) Pomembno je, da pooblaščeni subjekti sprejmejo vse ukrepe na ravni svojega vodstva za izvajanje notranjih politik, kontrol in postopkov in za izvajanje zahtev glede AML/CFT. Čeprav bi bilo treba osebo na vodstveni ravni opredeliti kot osebo, odgovorno za izvajanje politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta, bi moral končno odgovornost za zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede AML/CFT nositi upravljavski organ subjekta. Naloge, povezane z vsakodnevnim izvajanjem politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta v zvezi z AML/CFT, bi bilo treba zaupati uradniku za zagotavljanje skladnosti s predpisi.

(26) Za učinkovito izvajanje ukrepov za AML/CFT je bistveno tudi, da zaposleni pri pooblaščenih subjektih ter njihovi agenti in distributerji, ki imajo vlogo pri njihovem izvajanju, razumejo zahteve ter notranje politike, kontrole in postopke, vzpostavljene v subjektu. Pooblaščeni subjekti bi morali v ta namen uvesti ukrepe, vključno s programi usposabljanja.

(27) Pri posameznikih, ki so jim v pooblaščenem subjektu zaupane naloge v zvezi z zagotavljanjem skladnosti z zahtevami glede AML/CFT, bi bilo treba oceniti njihove veščine, znanje, strokovno znanje, integriteto in ravnanje. Opravljanje nalog, povezanih z zagotavljanjem skladnosti pooblaščenega subjekta z okvirom za AML/CFT, s strani zaposlenih v zvezi s strankami, s katerimi so v tesnem zasebnem ali poslovnem odnosu, lahko povzroči nasprotja interesov in spodkoplje celovitost sistema. Zato bi bilo treba zaposlenim v takih primerih preprečiti opravljanje vseh nalog, povezanih z zagotavljanjem skladnosti pooblaščenega subjekta z okvirom za AML/CFT v zvezi s takimi strankami.

(28) Dosledno izvajanje politik in postopkov v zvezi z AML/CFT na ravni skupine je ključnega pomena za zanesljivo in učinkovito obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma znotraj skupine. Zato bi moralo nadrejeno podjetje sprejeti in izvajati politike, kontrole in postopke na ravni skupine. Od pooblaščenih subjektov znotraj skupine bi bilo treba zahtevati, da si izmenjajo informacije, kadar je taka izmenjava pomembna za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Za izmenjavo informacij bi morala veljati zadostna jamstva v smislu zaupnosti, varstva podatkov in uporabe informacij. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za pripravo osnutka regulativnih standardov, v katerih so določene minimalne zahteve za postopke in politike na ravni skupine, vključno z minimalnimi standardi za izmenjavo informacij znotraj skupine, ter vloga in odgovornosti nadrejenih podjetij, ki sama niso pooblaščeni subjekti.

(29) Poleg skupin obstajajo druge strukture, kot so mreže ali partnerstva, v katerih imajo morda pooblaščeni subjekti skupno lastništvo, vodstvo in nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi. Da bi se v vseh sektorjih zagotovili enaki konkurenčni pogoji, hkrati pa preprečila njihova čezmerna obremenjenost, bi moral organ AMLA opredeliti primere, v katerih bi se morale za navedene strukture uporabljati podobne politike na ravni skupine.

(30) V nekaterih okoliščinah se podružnice in hčerinske družbe pooblaščenih subjektov nahajajo v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve glede AML/CFT, vključno z obveznostmi varstva podatkov, manj stroge od okvira Unije za AML/CFT. V takih

primerih in da bi se popolnoma preprečila uporaba finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma ter da bi se zagotovil najvišji standard varstva osebnih podatkov državljanov Unije, bi morale navedene podružnice in hčerinske družbe izpolnjevati zahteve glede AML/CFT, določene na ravni Unije. Če pravo tretje države ne dovoljuje zagotavljanja skladnosti z navedenimi zahtevami, na primer zaradi omejitev zmožnosti skupine glede dostopa do informacij, njihove obdelave ali izmenjave zaradi nezadostne stopnje varstva podatkov ali zakona o bančni tajnosti v tretji državi, bi morali pooblaščeni subjekti sprejeti dodatne ukrepe za zagotovitev, da podružnice in hčerinske družbe, ki se nahajajo v navedeni državi, učinkovito obvladujejo tveganja. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za razvoj osnutka tehničnih standardov, v katerih je določena vrsta takih dodatnih ukrepov.

(31) Zahteve glede skrbnega preverjanja strank so bistvene za zagotovitev, da pooblaščeni subjekti identificirajo, preverjajo in spremljajo poslovne odnose s svojimi strankami v zvezi s tveganji pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih ta predstavljajo. Točna identifikacija in preverjanje podatkov potencialnih in obstoječih strank sta bistvena za razumevanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v zvezi s strankami, naj so te fizične ali pravne osebe.

(32) V Uniji je treba doseči enoten in visok standard skrbnega preverjanja strank, ki temelji na harmoniziranih zahtevah glede identifikacije strank in preverjanja njihove identitete ter zmanjšuje nacionalne razlike, da bi se omogočili enaki konkurenčni pogoji na celotnem notranjem trgu in dosledna uporaba določb v celotni Uniji. Hkrati je bistveno, da pooblaščeni subjekti uporabljajo zahteve skrbnega preverjanja strank na podlagi tveganja. Pristop, ki temelji na tveganju, ni prekomerno permisivna možnost za pooblaščene subjekte. Vključuje sprejemanje odločitev na podlagi dokazov za učinkovitejšo ciljno usmeritev na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se soočajo Unija in tisti, ki v njej delujejo.

(33) Od pooblaščenih subjektov se ne bi smelo zahtevati, naj uporabljajo ukrepe skrbnega preverjanja pri strankah, ki izvajajo občasne ali povezane transakcije, ki znašajo manj od določene vrednosti, razen če obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Čeprav se za večino občasnih transakcij uporablja mejna vrednost 10 000 EUR, pa bi bilo treba od pooblaščenih subjektov, ki delujejo v sektorjih ali izvajajo transakcije, ki predstavljajo večje tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, zahtevati, naj uporabljajo skrbno preverjanje strank tudi pri transakcijah z nižjimi mejnimi vrednostmi. Za opredelitev sektorjev ali transakcij in tudi ustreznih mejnih vrednosti za navedene sektorje ali transakcije bi moral organ AMLA pripraviti namenski osnutek regulativnih tehničnih standardov.

(34) Nekateri poslovni modeli temeljijo poslovnem odnosu pooblaščenega subjekta s trgovcem za zagotavljanje storitev odreditve plačil, s čimer trgovec prejme plačilo za zagotavljanje blaga ali storitev, in ne s stranko trgovca, ki odobri storitev odreditve plačil za odreditev ene ali enkratne transakcije trgovcu. V takem poslovnem modelu je stranka pooblaščenega subjekta za namene pravil o AML/CFT trgovec in ne stranka trgovca. Zato bi moral pooblaščeni subjekt zahteve skrbnega preverjanja strank uporabljati v zvezi s trgovcem.

(35) Čeprav je Direktiva (EU) 2015/849 do določene mere harmonizirala pravila držav članic na področju obveznosti identifikacije strank, pa ni določila podrobnih pravil glede postopkov, ki bi jih morali upoštevati pooblaščeni subjekti. Glede na ključni pomen tega vidika pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, je primerno, da se v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, uvedejo bolj specifične in

podrobnejše določbe o identifikaciji stranke in preverjanju identitete stranke, tako v zvezi s fizičnimi kot pravnimi osebami, pravnimi ureditvami, kot so skladi ali subjekti s pravno sposobnostjo na podlagi nacionalnega prava.

(36) Tehnološki razvoj in napredek na področju digitalizacije omogočata varno daljinsko upravljano ali elektronsko identifikacijo in preverjanje potencialnih in obstoječih strank ter lahko olajšata izvajanje skrbnega preverjanja strank na daljavo. Rešitve v zvezi z identifikacijo, kot so določene v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta in predlogu za njeno spremembo v zvezi z okvirom za evropsko digitalno identiteto[15], omogočajo varne in zanesljive načine identifikacije in preverjanja potencialnih in obstoječih strank ter lahko olajšajo izvajanje skrbnega preverjanja strank na daljavo. Pooblaščeni subjekti bi morali elektronsko identifikacijo, kot je določena v navedeni uredbi, upoštevati in sprejeti za postopek za identifikacijo stranke. Če so vzpostavljeni ustrezni ukrepi za zmanjšanje tveganja, lahko ti načini identifikacije predstavljajo standardno ali celo nizko stopnjo tveganja.

(37) Da bi se zagotovilo, da okvir za AML/CFT preprečuje vstop nezakonitih sredstev v finančni sistem, bi morali pooblaščeni subjekti v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, skrbno preverjanje strank izvajati pred začetkom poslovnega odnosa s potencialnimi strankami. Kljub temu lahko pooblaščeni subjekti zbirajo informacije pri potencialnih strankah med vzpostavitvijo poslovnega odnosa, da ne bi po nepotrebnem odlagali običajnega poslovanja. Kreditne in finančne institucije lahko pridobijo potrebne informacije od potencialnih strank po vzpostavitvi odnosa, če se transakcije ne začnejo do uspešnega zaključka postopka skrbnega preverjanja strank.

(38) Deponenti, katerih sredstva so premoženjska korist, pridobljena s pranjem denarja, bi morali biti izključeni iz izplačila iz sistema jamstva za vloge. Da bi se preprečilo, da se takim deponentom povrnejo nezakonita sredstva, bi morale kreditne institucije pod nadzorom nadzornikov izvajati skrbno preverjanje svojih strank, če so bile kreditne institucije opredeljene kot institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, ali če so vloge opredeljene kot nerazpoložljive. Kreditne institucije bi morale o vseh sumljivih transakcijah, ugotovljenih pri izvajanju takega skrbnega preverjanja strank, poročati FIU.

(39) Postopek skrbnega preverjanja strank ni omejen na identifikacijo stranke in preverjanje njene identitete. Pooblaščeni subjekti bi morali pred začetkom poslovnega odnosa ali izvajanjem občasnih transakcij oceniti tudi namen in naravo poslovnega odnosa. Informacije pred sklenitvijo pogodbe ali druge informacije o predlaganem produktu ali storitvi, ki se sporočajo potencialni stranki, lahko prispevajo k razumevanju navedenega namena. Pooblaščeni subjekti bi morali biti vselej zmožni nedvoumno oceniti namen in naravo potencialnega poslovnega odnosa. Če ponujena storitev ali produkt strankam omogoča izvajanje različnih vrst transakcij ali dejavnosti, bi morali pooblaščeni subjekti pridobiti zadostne informacije o namenu stranke glede uporabe navedenega odnosa.

(40) Da bi se zagotovila učinkovitost okvira za AML/CFT, bi morali pooblaščeni subjekti v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, redno pregledovati informacije, ki so jih pridobili od svojih strank. Pooblaščeni subjekti bi morali vzpostaviti tudi sistem

[15] Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73) ter predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo okvira za evropsko digitalno identiteto (COM(2021) 281 final).

spremljanja za odkrivanje netipičnih transakcij, ki bi lahko vzbudile sume o pranju denarja ali financiranju terorizma. Da bi se zagotovila učinkovitost spremljanja transakcij, bi morala dejavnost spremljanja pooblaščenih subjektov načeloma zajemati vse storitve in produkte, ki se zagotavljajo strankam, ter vse transakcije, ki se izvajajo v imenu stranke ali jih stranki zagotavlja pooblaščeni subjekt. Vendar pa ni treba posebej pregledovati vseh transakcij. Pri intenzivnosti spremljanja bi se moral upoštevati pristop, ki temelji na tveganju, načrtovana pa bi morala biti na podlagi natančnih in ustreznih meril, ob upoštevanju zlasti značilnosti strank in stopnje tveganja v zvezi z njimi, produktov in storitev, ki se zagotavljajo, ter zadevnih držav ali geografskih območij. Organ AMLA bi moral pripraviti smernice, s katerimi bi zagotovil, da je intenzivnost spremljanja poslovnih odnosov in transakcij ustrezna in sorazmerna s stopnjo tveganja.

(41) Da bi se zagotovila dosledna uporaba te uredbe, bi moral biti organ AMLA zadolžen za pripravo osnutka regulativnih tehničnih standardov za skrbno preverjanje strank. V navedenih regulativnih tehničnih standardih bi moral biti določen minimalen nabor informacij, ki jih morajo pridobiti pooblaščeni subjekti za začetek novega poslovnega odnosa s strankami ali oceno obstoječih v skladu s stopnjo tveganja, povezano z vsako stranko. Poleg tega bi moral osnutek regulativnih tehničnih standardov zagotavljati zadostno jasnost, da bi lahko udeleženci na trgu razvili varne, dostopne in inovativne načine preverjanja identitete strank in izvajanja skrbnega preverjanja strank, tudi na daljavo, hkrati pa upoštevali načelo tehnološke nevtralnosti. Komisija bi morala imeti pooblastila za sprejetje navedenih osnutkov regulativnih tehničnih standardov. Navedene posebne naloge so skladne z vlogo in pristojnostmi organa AMLA, kot je določeno v Uredbi *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

(42) Harmonizacija ukrepov skrbnega preverjanja strank ne bi smela biti usmerjena le v doseganje usklajenega in dosledno učinkovitega razumevanja tveganj v zvezi z obstoječo ali potencialno stranko, ne glede na to, kje v Uniji se začne poslovni odnos, in njihova harmonizacija bo ta cilj pomagala doseči. Zagotavljati bi morala tudi, da pooblaščeni subjekti informacij, pridobljenih pri izvajanju skrbnega preverjanja strank, ne uporabljajo za izvajanje praks zmanjševanja tveganj, ki bi lahko povzročile izogibanje drugim pravnim obveznostim, zlasti tistim, ki so določene v Direktivi 2014/92 Evropskega parlamenta in Sveta[16] ali Direktivi 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta[17], ne da bi se dosegli cilji Unije na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Da bi se omogočil pravilen nadzor nad zagotavljanjem skladnosti z obveznostmi skrbnega preverjanja strank, je pomembno, da pooblaščeni subjekti hranijo evidenco izvedenih ukrepov in informacij, pridobljenih med postopkom skrbnega preverjanja strank, ne glede na to, ali je z njimi vzpostavljen nov poslovni odnos in ali so po tem, ko so zavrnili vzpostavitev poslovnega odnosa, predložili poročilo o sumljivi transakciji. Če se pooblaščeni subjekt odloči, da ne bo začel poslovnega odnosa s potencialno stranko, bi morale evidence o skrbnem preverjanju strank vsebovati razloge za tako odločitev. Na podlagi tega bodo lahko nadzorni organi ocenili, ali so pooblaščeni subjekti ustrezno uskladili svoje prakse skrbnega preverjanja strank in kako se spreminja izpostavljenost subjekta

[16] Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

[17] Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

tveganju, poleg tega jim bo to pomagalo pri zbiranju statističnih dokazov o uporabi pravil skrbnega preverjanja strank s strani pooblaščenih subjektov po vsej Uniji.

(43) Pristop k preverjanju obstoječih strank v trenutnem okviru za AML/CFT izhaja iz pristopa, ki že temelji na oceni tveganja. Vendar pa v zvezi z večjimi tveganji pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, povezanimi z določenimi posredniškimi strukturami, ta pristop morda ne omogoča pravočasnega odkrivanja in ocene tveganj. Zato je pomembno zagotoviti, da se prav tako redno spremljajo jasno opredeljene kategorije že obstoječih strank.

(44) Narava samega tveganja je spremenljiva, pri čemer lahko spremenljivke same po sebi ali skupaj z drugimi spremenljivkami povečajo ali zmanjšajo potencialno tveganje ter na ta način vplivajo na ustrezno raven preventivnih ukrepov, kot so ukrepi skrbnega preverjanja stranke.

(45) V primerih majhnega tveganja bi bilo treba pooblaščenim subjektom omogočiti uporabo poenostavljenih ukrepov skrbnega preverjanja strank. To ne pomeni izvzetja ali neobstoja ukrepov skrbnega preverjanja stranke. Namesto tega to vključuje poenostavljen ali manjši sklop ukrepov preverjanja, ki pa bi moral zajemati vse elemente standardnega postopka skrbnega preverjanja strank. V skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, bi bilo treba pooblaščenim subjektom kljub temu omogočiti, da zmanjšajo pogostost ali intenzivnost svojega preverjanja strank ali transakcij ali da se oprejo na ustrezne domneve v zvezi z namenom poslovnega odnosa ali uporabo enostavnih produktov. V regulativnih tehničnih standardih za skrbno preverjanje strank bi morali biti določeni posebni poenostavljeni ukrepi, ki jih lahko pooblaščeni subjekti uporabijo v primerih manjših tveganj, ugotovljenih v nadnacionalni oceni tveganja Komisije. Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov bi moral organ AMLA ustrezno upoštevati ohranjanje socialne in finančne vključenosti.

(46) Priznati bi bilo treba, da nekatere situacije predstavljajo večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. Čeprav bi bilo treba z redno uporabo zahtev glede skrbnega preverjanja strank ugotoviti identiteto in poslovni profil vseh strank, obstajajo primeri, v katerih so potrebni posebno strogi postopki identifikacije in preverjanja strank. Zato je treba določiti podrobna pravila o takih ukrepih okrepljenega preverjanja, vključno s posebnimi ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja za čezmejne korespondenčne odnose.

(47) Za čezmejne korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami iz tretjih držav je značilno, da so stalni in se ponavljajo. Poleg tega ne predstavljajo vse čezmejne korespondenčne bančne storitve enake stopnje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi bilo treba intenzivnost ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja določiti z uporabo načel pristopa, ki temelji na tveganju. Vendar pa se pristop, ki temelji na tveganju, ne bi smel uporabljati za sodelovanje z respondenčnimi institucijami tretje države, ki niso fizično prisotne tam, kjer so registrirane. Glede na veliko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, ki je neločljivo povezano z navideznimi bankami, bi se morale kreditne institucije in finančne institucije vzdržati korespondenčnega odnosa s takimi navideznimi bankami.

(48) V okviru ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja ni nujno, da pridobitev odobritve višjega vodstva za vzpostavitev poslovnih odnosov pomeni, da je treba pridobiti odobritev uprave v vseh primerih. Moralo bi biti mogoče, da se takšna odobritev pridobi od nekoga, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo subjekta tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na njegovo izpostavljenost tveganju.

(49) Za zaščito pravilnega delovanja finančnega sistema Unije pred pranjem denarja in financiranjem terorizma bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte, da se opredelijo tretje države, ki imajo v svojih nacionalnih ureditvah AML/CFT pomanjkljivosti, ki ogrožajo celovitost notranjega trga Unije. Kar zadeva tretje države, so za učinkovito spopadanje z obstoječimi tveganji in preprečevanje pojava novih zaradi spreminjajoče se narave nevarnosti pranja denarja in financiranja terorizma iz držav zunaj Unije, ki je posledica stalnega razvoja tehnologije in sredstev, ki so na voljo storilcem kaznivih dejanj, potrebne hitre in nenehne prilagoditve pravnega okvira. Komisija bi morala upoštevati informacije mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov na področju AML/CFT, kot so javne izjave skupine FATF, poročila o vzajemnem vrednotenju ali podrobni oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, in svoje ocene po potrebi prilagoditi spremembam v njih.

(50) Tretje države, za katere „velja poziv k ukrepanju“ ustreznih mednarodnih organov za določanje standardov (skupina FAFT), imajo v svojih pravnih in institucionalnih okvirih za AML/CFT in pri njihovem izvajanju znatne, stalno prisotne strateške pomanjkljivosti, ki verjetno pomenijo veliko tveganje za finančni sistem Unije. Stalna prisotnost znatnih strateških pomanjkljivosti, ki odražajo pomanjkanje zavezanosti ali nenehno nezmožnost tretje države, da bi jih odpravila, so znak višje stopnje nevarnosti, ki izvira iz navedenih tretjih držav, in zahteva učinkovit, dosleden in harmoniziran odziv na ravni Unije za njeno znižanje. Zato bi bilo treba od pooblaščenih subjektov zahtevati, naj v zvezi z občasnimi transakcijami in poslovnimi odnosi, ki vključujejo tretje države z velikim tveganjem, uporabijo celoten razpoložljiv nabor ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja za obvladovanje in zmanjšanje z njimi povezanih tveganj. Poleg tega visoka stopnja tveganja upravičuje uporabo dodatnih posebnih protiukrepov bodisi na ravni pooblaščenih subjektov bodisi na ravni držav članic. S takim pristopom bi se preprečila razlika v določitvi ustreznih protiukrepov, s katero bi bil celoten finančni sistem Unije izpostavljen tveganjem. Organ AMLA lahko glede na svoje tehnično strokovno znanje Komisiji zagotovi koristen prispevek pri opredeljevanju ustreznih protiukrepov.

(51) Storilci kaznivih dejanj bi lahko izkoristili pomanjkljivo skladnost v pravnem in institucionalnem okviru za AML/CFT ter pri njegovem izvajanju v tretjih državah, ki jih skupina FATF „okrepljeno spremlja“. To verjetno pomeni tveganje za finančni sistem Unije, ki ga je treba obvladovati in zmanjšati. Zaveza teh tretjih držav obravnavanju ugotovljenih pomanjkljivosti, ki sicer ne bo odpravilo tveganja, upravičuje odziv za njegovo zmanjšanje, ki pa je manj strog od odziva, ki se uporablja za države z velikim tveganjem. V teh primerih bi morali pooblaščeni subjekti Unije pri poslovanju s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti s sedežem v navedenih tretjih državah za občasne transakcije in poslovne odnose uporabiti ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja, prilagojene specifični pomanjkljivosti, ugotovljeni v posamezni tretji državi. Taka razčlenjena opredelitev ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja, ki bi jo bilo treba uporabljati, bi v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, zagotovila tudi, da so ukrepi sorazmerni s stopnjo tveganja. Da bi se zagotovil tak usklajen in sorazmeren pristop, bi morala biti Komisija zmožna opredeliti, kateri specifični ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja so potrebni za zmanjšanje tveganj v zvezi s posamezno državo. Glede na tehnično strokovno znanje lahko organ AMLA Komisiji zagotovi koristen prispevek za opredelitev ustreznih ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja.

(52) Države, ki niso javno opredeljene kot države, za katere veljajo pozivi mednarodnih organov za določanje standardov k ukrepanju ali okrepljenemu spremljanju, lahko še vedno ogrožajo celovitost finančnega sistema Unije. Za zmanjšanje navedenih tveganj bi morala biti Komisija zmožna sprejeti ukrepe in ustrezne blažilne ukrepe, tako da bi na podlagi jasnega sklopa meril in ob podpori organa AMLA opredelila tretje države, ki bodisi zaradi pomanjkljive skladnosti bodisi zaradi stalno prisotnih, znatnih strateških pomanjkljivosti v njihovi ureditvi AML/CFT konkretno in resno ogrožajo finančni sistem Unije. Komisija bi morala opredeliti navedene tretje države. Komisija bi morala glede na stopnjo tveganja za finančni sistem Unije zahtevati uporabo bodisi vseh ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja in protiukrepov za posamezno državo, kot to velja za tretje države z velikim tveganjem, bodisi okrepljeno skrbno preverjanje strank za posamezno državo, kot to velja za tretje države s pomanjkljivo skladnostjo.

(53) Glede na to, da se lahko okviri navedenih tretjih držav za AML/CFT ali njihovo izvajanje spremenijo, na primer zaradi zaveze države obravnavanju ugotovljenih pomanjkljivosti ali sprejetja ustreznih ukrepov za AML/CFT za njihovo odpravo, zaradi česar bi se spremenili narava in stopnja tveganj, ki izhajajo iz njih, bi morala Komisija redno pregledovati opredelitev navedenih posebnih ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja, da bi zagotovila, da so še naprej sorazmerni in ustrezni.

(54) Morebitne zunanje nevarnosti za finančni sistem Unije ne izhajajo le iz tretjih držav, temveč se lahko pojavijo tudi v zvezi s specifičnimi dejavniki tveganja v zvezi s strankami, produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi, ki se ugotavljajo v zvezi s specifičnim geografskim območjem zunaj Unije. Zato je treba opredeliti trende, tveganja in metode pranja denarja in financiranja terorizma, ki so jim lahko izpostavljeni pooblaščeni subjekti Unije. Organ AMLA je najprimernejši za odkrivanje vseh nastajajočih tipologij pranja denarja/financiranja turizma zunaj Unije in za spremljanje njihovega razvoja, da bi se pooblaščenim subjektom Unije zagotovile smernice v zvezi s potrebo po uporabi ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja, namenjenih zmanjšanju takih tveganj.

(55) Odnosi s posamezniki, ki so ali so bili na vidnih javnih položajih v Uniji ali v mednarodnem merilu, zlasti pa s posamezniki iz držav z razširjeno korupcijo lahko finančni sektor izpostavijo znatnim tveganjem v zvezi z ugledom in pravnimi tveganji. Mednarodno prizadevanje v boju proti korupciji upravičuje tudi potrebo, da se takšnim osebam posveti posebna pozornost in da se uporabijo ustrezni ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja strank v zvezi z osebami, ki so ali so bile na vidnem javnem položaju, ter v zvezi s posamezniki na višjih položajih v mednarodnih organizacijah. Zato je treba določiti ukrepe, ki bi jih morali pooblaščeni subjekti uporabljati v zvezi s transakcijami ali poslovnimi odnosi s politično izpostavljenimi osebami. Za lažjo uporabo pristopa, ki temelji na tveganju, bi bilo treba organ AMLA zadolžiti za izdajanje smernic o ocenjevanju stopnje tveganj, povezanih z določeno kategorijo politično izpostavljenih oseb, njihovih družinskih članov ali oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci.

(56) Za identifikacijo politično izpostavljenih oseb v Uniji bi države članice morale izdati sezname z navedbo specifičnih funkcij, ki se v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi štejejo za vidne javne položaje. Države članice bi morale od vsake mednarodne organizacije, ki je akreditirana na njihovem ozemlju, zahtevati, da izda in posodablja seznam vidnih javnih položajev pri tej mednarodni organizaciji. Komisijo bi bilo treba zadolžiti za pripravo in izdajo seznama v zvezi z osebami, ki delujejo na

vidnih javnih položajih v institucijah ali organih Unije, veljati pa bi moral po vsej Uniji.

(57) Če stranke ne delujejo več na vidnem javnem položaju, lahko še vedno predstavljajo večje tveganje, na primer zaradi neformalnega vpliva, ki bi ga še vedno lahko imele, ali ker so njihovi prejšnji in sedanji položaji povezani. Bistveno je, da pooblaščeni subjekti upoštevajo navedena nadaljnja tveganja in uporabljajo enega ali več ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja, dokler se za posameznike ne šteje, da ne predstavljajo več tveganja, v vsakem primeru pa najmanj 12 mesecev po tem, ko nehajo delovati na vidnem javnem položaju.

(58) Zavarovalnice z upravičenci zavarovalnih polic pogosto nimajo vzpostavljenega poslovnega razmerja. Vendar pa bi morale biti zmožne opredeliti bolj tvegane primere, kot v primerih, ko premoženjsko korist na podlagi police uživa politično izpostavljena oseba. Za ugotovitev, ali je to tako, bi morala zavarovalna polica vključevati razumne ukrepe za identifikacijo upravičenca, kot če bi bila ta oseba nova stranka. Taki ukrepi se lahko sprejmejo najpozneje v času izplačila ali dodelitve police.

(59) Tesni zasebni in poslovni odnosi se lahko zlorabljajo za pranje denarja in financiranje terorizma. Zato bi se morali ukrepi v zvezi s politično izpostavljenimi osebami uporabljati tudi za njihove družinske člane in osebe, za katere je znano, da so njihovi ožji sodelavci. Pravilna identifikacija družinskih članov in oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci, je lahko odvisna od socialno-ekonomske in kulturne strukture države politično izpostavljene osebe. Glede na to bi moral biti organ AMLA zadolžen za izdajanje smernic o merilih, ki jih je treba uporabiti za identifikacijo oseb, ki bi jih bilo treba šteti kot ožje sodelavce.

(60) Zahteve v zvezi s politično izpostavljenimi osebami, njihovimi družinskimi člani in ožjimi sodelavci so preventivne in ne kazenske narave, zato se ne bi smele razlagati tako, da stigmatizirajo politično izpostavljene osebe, kot da so že same po sebi vpletene v kazniva dejanja. Zavrnitev poslovnega odnosa z osebo, ki temelji zgolj na ugotovitvi, da je politično izpostavljena oseba, je v nasprotju s črko in duhom te uredbe.

(61) Da bi se preprečilo ponavljanje postopkov identifikacije strank, je primerno, da se pooblaščenim subjektom ob ustreznih zaščitnih ukrepih omogoči, da se zanesejo na informacije o strankah, ki jih zberejo drugi pooblaščeni subjekti. Kadar se pooblaščeni subjekt zanaša na drug pooblaščeni subjekt, bi moral končno odgovornost za skrbno preverjanje strank še vedno nositi pooblaščeni subjekt, ki se odloči za zanašanje na skrbno preverjanje strank, ki ga opravi drug pooblaščeni subjekt. Tudi pooblaščeni subjekt, na katerega se zanaša, bi moral ohraniti svojo odgovornost za izpolnjevanje zahtev glede AML/CFT, vključno z zahtevo glede poročanja o sumljivih transakcijah in hrambe evidenc.

(62) Pooblaščeni subjekti lahko naloge v zvezi z opravljanjem skrbnega preverjanja strank oddajo v zunanje izvajanje agentu ali zunanjemu ponudniku storitev, razen če imajo ti sedež v tretjih državah, ki so opredeljene kot države z velikim tveganjem, države s pomanjkljivo skladnostjo ali države, ki ogrožajo finančni sistem Unije. V primeru oddaje agentu ali zunanjega izvajanja, ki temelji na pogodbenem odnosu med pooblaščenimi subjekti in zunanjimi ponudniki storitev, ki niso zajeti z zahtevami glede AML/CFT, lahko kakršne koli obveznosti glede AML/CFT za te agente ali zunanje izvajalce izhajajo samo iz pogodbe med strankami in ne iz te uredbe. Zato bi moral odgovornost za izpolnjevanje zahtev glede AML/CFT še vedno v celoti nositi sam pooblaščeni subjekt. Pooblaščeni subjekt bi moral zlasti zagotoviti, da se upošteva

pristop, ki temelji na tveganju, kadar za namene identifikacije stranke na daljavo sodeluje zunanji izvajalec .

(63) Da bi odnosi v zvezi z zanašanjem na tretjo osebo in zunanjim izvajanjem uspešno delovali, je treba nadalje pojasniti pogoje za zanašanje. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za pripravo smernic o pogojih za zanašanje na tretje osebe in zunanje izvajanje, pa tudi o vlogah in odgovornostih zadevnih strank. Da bi se zagotovil skladen nadzor nad praksami zanašanja in zunanjega izvajanja po vsej Uniji, bi morale smernice zagotoviti tudi jasnost glede načina, kako bi morali nadzorniki upoštevati take prakse in preverjati izpolnjevanje zahtev glede AML/CFT, kadar pooblaščeni subjekti uporabljajo navedene prakse.

(64) Pojem dejanskega lastništva je bil uveden z Direktivo (EU) 2015/849, da bi se povečala preglednost zapletenih podjetniških struktur. Potreba po dostopu do točnih, posodobljenih in ustreznih informacij o dejanskem lastniku je ključni dejavnik pri iskanju storilcev kaznivih dejanj, ki bi svojo identiteto sicer lahko skrili za take nepregledne strukture. Od držav članic se trenutno zahteva, da zagotovijo, da gospodarski in drugi pravni subjekti, pa tudi ekspresni skladi in druge podobne pravne ureditve pridobijo ter imajo na voljo ustrezne, točne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu. Vendar države članice nalagajo različne stopnje preglednosti. Pravila se različno razlagajo, to pa povzroča različne metode za identifikacijo dejanskih lastnikov zadevnega subjekta ali ureditve. To je med drugim posledica neusklajenih načinov izračunavanja posrednega lastništva subjekta ali ureditve. To ovira preglednost, ki naj bi bila dosežena. Zato je treba pojasniti pravila za doseganje usklajene opredelitve dejanskega lastnika in njene uporabe na celotnem notranjem trgu.

(65) Določiti bi bilo treba podrobna pravila za identifikacijo dejanskih lastnikov gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter harmonizacijo opredelitev dejanskega lastništva. Čeprav določen odstotek imetništva delnic ali lastniškega deleža ne prispeva samodejno k ugotovitvi dejanskih lastnikov, bi to moral biti eden od dejavnikov, ki ga je treba upoštevati. Državam članicam pa bi moralo biti omogočeno, da se odločijo, da že odstotek, nižji od 25 %, nakazuje lastništvo ali nadzor. Nadzor prek lastniškega deleža v višini 25 % in ene od delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža bi bilo treba oceniti na vsaki ravni lastništva, kar pomeni, da bi se morala ta mejna vrednost uporabljati za vsak člen v lastniški strukturi in da bi bilo treba ustrezno preučiti vsak člen v lastniški strukturi in njihove kombinacije.

(66) Za smiselno identifikacijo dejanskih lastnikov je treba ugotoviti, ali se nadzor izvaja na druge načine. Ugotavljanje nadzora prek lastniškega deleža je potrebno, vendar ne zadostuje in z njim niso izčrpana potrebna preverjanja za ugotavljanje dejanskih lastnikov. Pri preskušanju, ali katera koli fizična oseba izvaja nadzor na druge načine, ne gre za naknadno preskušanje, ki ga je treba opraviti le, kadar ni mogoče določiti lastniškega deleža. Ti preskušanji, in sicer preskušanje nadzora prek lastniškega deleža ter preskušanje izvajanja nadzora na druge načine, bi bilo treba opraviti vzporedno. Nadzor na druge načine lahko vključuje pravico do imenovanja ali razrešitve več kot polovice članov uprave gospodarskega subjekta; možnost pomembnega vplivanja na odločitve, ki jih sprejema gospodarski subjekt; nadzor prek formalnih in neformalnih dogovorov z lastniki, člani ali gospodarskimi subjekti in tudi pravil glasovanja; povezave z družinskimi člani vodij ali direktorjev ali tistih, ki imajo v lasti ali nadzorujejo gospodarski subjekt; uporabo formalnih in neformalnih ureditev zastopnikov.

(67) Da bi se zagotovila učinkovita preglednost, bi moral biti s pravili o dejanskem lastništvu zajet čim širši nabor pravnih subjektov in ureditev, registriranih ali ustanovljenih na ozemlju držav članic. To vključuje pravne subjekte, ki niso gospodarski subjekti, in ureditve, podobne skladom. Zaradi razlik v pravnih sistemih držav članic navedene široke kategorije zajemajo najrazličnejše organizacijske strukture. Države članice bi morale Komisiji priglasiti seznam vrst gospodarskih in drugih pravnih subjektov, kadar so dejanski lastniki identificirani v skladu s pravili za identifikacijo dejanskih lastnikov za gospodarske subjekte. Komisija bi morala državam članicam zagotoviti priporočila o posebnih pravilih in merilih za identifikacijo dejanskih lastnikov pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti.

(68) Da bi se zagotovila usklajena identifikacija dejanskih lastnikov ekspresnih skladov in podobnih pravnih subjektov, kot so fundacije, ali ureditev, je treba določiti harmonizirana pravila o dejanskem lastništvu. Države članice morajo Komisiji priglasiti seznam vrst pravnih subjektov in pravnih ureditev, podobnih ekspresnim skladom, kadar je dejanski lastnik identificiran v skladu z identifikacijo dejanskih lastnikov za ekspresne sklade in podobne pravne subjekte ali ureditve. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da z izvedbenim aktom sprejme seznam pravnih ureditev in pravnih subjektov, ki jih urejajo zakonodaje držav članic ter imajo strukturo ali funkcije, podobne strukturi ali funkcijam ekspresnega sklada.

(69) Za usklajen pristop k sistemu preglednosti dejanskega lastništva je treba poleg tega zagotoviti, da se na celotnem notranjem trgu zbirajo iste informacije o dejanskih lastnikih. Primerno je uvesti natančne zahteve glede informacij, ki bi se morale zbirati v posameznem primeru. Navedene informacije vključujejo minimalni sklop osebnih podatkov dejanskega lastnika, naravo in obseg deleža v lasti upravičenca v pravnem subjektu ali pravni ureditvi ter informacije o pravnem subjektu ali pravni ureditvi.

(70) Učinkovit okvir preglednosti dejanskega lastništva temelji na seznanjenosti gospodarskih in drugih pravnih subjektov z informacijami o tem, kdo so fizične osebe, ki so njihovi dejanski lastniki. Vsi gospodarski in drugi pravni subjekti v Uniji bi torej morali pridobiti in imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu. Navedene informacije bi bilo treba hraniti pet let, identiteto osebe, odgovorne za hrambo informacij, pa bi bilo treba sporočiti registrom. Navedeno obdobje hrambe je enakovredno obdobju hrambe informacij, pridobljenih v okviru uporabe zahtev glede AML/CFT, kot so ukrepi skrbnega preverjanja strank. Da bi se zagotovila možnost navzkrižnega in navadnega preverjanja informacij, na primer prek mehanizma poročanja o neskladnostih, je upravičeno zagotoviti, da so zadevna obdobja hrambe podatkov usklajena.

(71) Gospodarski in drugi pravni subjekti bi morali sprejeti vse potrebne ukrepe za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov. Lahko se seveda zgodi, da ni mogoče identificirati nobene fizične osebe, ki končno poseduje ali nadzoruje subjekt. V takih izjemnih primerih in pod pogojem, da so vsa sredstva za identifikacijo izčrpana, se lahko pri zagotavljanju informacij o dejanskem lastništvu pooblaščenim subjektom med postopkom skrbnega preverjanja strank ali pri predložitvi informacij osrednjemu registru sporočijo osebe na položaju višjega vodstva. Gospodarski in pravni subjekti bi morali voditi evidence ukrepov, sprejetih za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov, zlasti kadar uporabijo ta ukrep zadnje možnosti, ki bi morali biti ustrezno utemeljeni in dokumentirani.

(72) Zagotoviti je treba enake konkurenčne pogoje za različne vrste pravnoorganizacijskih oblik ter preprečiti zlorabo skladov in pravnih ureditev, ki so pogosto zapletene,

večplastne strukture, za nadaljnje prikrivanje dejanskega lastništva. Skrbniki katerega koli ekspresnega sklada, ki se upravlja v državi članici, bi torej morali biti odgovorni, da pridobijo in imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu sklada, ter za razkritje njihovega statusa in zagotavljanje teh informacij pooblaščenim subjektom, ki izvajajo skrbno preverjanje strank. Vsak drugi dejanski lastnik sklada bi moral skrbniku pomagati pri pridobivanju takih informacij.

(73) Glede na specifično strukturo nekaterih pravnih subjektov, kot so fundacije, ter potrebo po zagotavljanju zadostne preglednosti glede njihovega dejanskega lastništva, bi morale za take subjekte in pravne ureditve, podobne skladom, veljati enakovredne zahteve glede dejanskega lastništva, kot so zahteve, ki se uporabljajo za ekspresne sklade.

(74) Ureditve zastopnikov lahko omogočajo prikrivanje identitete dejanskih lastnikov, saj lahko zastopnik deluje kot direktor ali delničar pravnega subjekta, oseba, ki ga je imenovala, pa ni vedno razkrita. Navedene ureditve lahko prikrijejo dejansko lastništvo in nadzorno strukturo, kadar dejanski lastniki ne želijo razkriti svoje identitete ali vloge, ki jo imajo v njej. Zato je treba uvesti zahteve glede preglednosti, da bi se preprečila zloraba teh ureditev, storilcem kaznivih dejanj pa onemogočilo, da se skrivajo za osebami, ki delujejo v njihovem imenu. Zastopniki delničarjev in zastopniki direktorjev gospodarskih ali drugih pravnih subjektov bi morali hraniti zadostne informacije o identiteti osebe, ki jih je imenovala, in tudi dejanskem lastniku osebe, ki jih je imenovala, in jih skupaj s svojim statusom razkriti gospodarskim ali drugim pravnim subjektom. Iste informacije bi morali pooblaščenim subjektom sporočati tudi gospodarski in drugi pravni subjekti, kadar se izvajajo ukrepi skrbnega preverjanja strank.

(75) Zmanjšati je treba tveganja, ki jih predstavljajo tuji gospodarski subjekti in pravne ureditve, ki se zlorabljajo za preusmerjanje prihodka od sredstev v finančni sistem Unije. Ker standardi glede dejanskega lastništva, vzpostavljeni v tretjih državah, morda ne zadostujejo za zagotavljanje enake stopnje preglednosti in pravočasne razpoložljivosti informacij o dejanskem lastništvu, kot je v Uniji, je treba zagotoviti ustrezna sredstva za identifikacijo dejanskih lastnikov tujih gospodarskih subjektov ali pravnih ureditev v posebnih okoliščinah. Zato bi bilo treba od pravnih subjektov, registriranih zunaj Unije, in ekspresnih skladov ali podobnih pravnih ureditev, ki se upravljajo zunaj Unije, zahtevati, da razkrijejo svoje dejanske lastnike, kadar delujejo v Uniji, tako da vzpostavijo poslovni odnos s pooblaščenim subjektom Unije ali pridobijo nepremičnino v Uniji.

(76) Da bi se spodbudilo zagotavljanje skladnosti in zagotovila učinkovita preglednost dejanskega lastništva, je treba izvrševati zahteve glede dejanskega lastništva. V ta namen bi morale države članice uporabiti sankcije za kršitve navedenih zahtev. Navedene sankcije bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter ne bi smele presegati tistega, kar je potrebno za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti. Sankcije za kršitve zahtev glede dejanskega lastništva, ki bi jih uvedle države članice, bi morale imeti enak odvračilen učinek po vsej Uniji.

(77) O sumljivih transakcijah, vključno s poskusi transakcij, in drugih informacijah, pomembnih z vidika pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, bi bilo treba poročati FIU, ki bi morale delovati kot ena osrednja nacionalna enota za sprejemanje in analizo sporočenih sumov ter posredovanje rezultatov svoje analize pristojnim organom. Poročati bi bilo treba o

vseh sumljivih transakcijah, vključno s poskusi transakcij, ne glede na njihovo vrednost. Med informacijami, o katerih se poroča, so lahko tudi informacije v zvezi z mejnimi vrednostmi. Če pooblaščeni subjekt ali zaposleni ali direktor takšnega subjekta v dobri veri razkrije informacije FIU, se takšno razkritje ne bi smelo šteti za kršitev omejitve razkrivanja informacij in ne bi smelo predstavljati nikakršne odgovornosti za škodo s strani pooblaščenega subjekta ali njegovega direktorja ali zaposlenih.

(78) Razlike v obveznostih poročanja o sumljivih transakcijah med državami članicami lahko poglobijo težave z zagotavljanjem skladnosti na področju AML/CFT, s katerimi se srečujejo pooblaščeni subjekti s čezmejno prisotnostjo ali dejavnostjo. Poleg tega struktura in vsebina poročil o sumljivih transakcijah vplivata na zmogljivost FIU za izvajanje analize in na naravo navedene analize, pa tudi na sposobnosti FIU za sodelovanje in izmenjavo informacij. Da bi pooblaščeni subjekti lažje zagotavljali skladnost s svojimi obveznostmi poročanja in da bi se omogočilo učinkovitejše delovanje analitičnih dejavnosti in sodelovanje FIU, bi moral organ AMLA pripraviti osnutek regulativnih standardov, v katerih bi bila določena skupna predloga za poročanje o sumljivih transakcijah, ki bi jo bilo treba uporabljati kot enotno podlago po vsej Uniji.

(79) FIU bi morale biti zmožne od katerega koli pooblaščenega subjekta hitro pridobiti vse potrebne informacije o njegovih funkcijah. Njihov neomejen in hiter dostop do informacij je bistven, saj zagotavlja ustrezno sledenje tokom denarja ter zgodnje odkrivanje nezakonitih mrež in tokov. Potreba FIU po pridobitvi dodatnih informacij od pooblaščenih subjektov na podlagi suma pranja denarja ali financiranja terorizma bi lahko temeljila bodisi na predhodnem poročilu o sumljivi transakciji, predloženem FIU, bodisi na drugih sredstvih, kot so lastna analiza FIU oziroma obveščevalni podatki, ki jih priskrbijo pristojni organi, ali informacije, ki jih ima druga FIU. FIU bi morale biti zato v okviru svojih nalog zmožne pridobiti informacije od katerega koli pooblaščenega subjekta, čeprav posamezni pooblaščeni subjekt predhodno ni predložil poročila. Pooblaščeni subjekti bi morali čim hitreje odgovoriti na zahtevo FIU za informacije, vsekakor pa v petih dneh od prejema zahteve. V utemeljenih in nujnih primerih bi moralo biti pooblaščenemu subjektu omogočeno, da na zahtevo FIU odgovori v 24 urah. To ne vključuje vsesplošnih zahtev za informacije pooblaščenim subjektom v okviru analize FIU, temveč samo zahteve za informacije, ki temeljijo na dovolj opredeljenih pogojih. FIU bi morale biti prav tako zmožne pridobiti take informacije na podlagi zahteve druge FIU v Uniji ter izmenjati informacije s FIU, ki informacije zahteva.

(80) Za določene pooblaščene subjekte bi morale imeti države članice možnost, da določijo ustrezen samoregulativni organ, ki se obvesti na prvi stopnji namesto FIU. Sistem, v katerem se najprej poroča samoregulativnemu organu, v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice predstavlja pomemben zaščitni ukrep za zagotavljanje varstva temeljnih pravic, kar zadeva obveznosti poročanja, ki veljajo za odvetnike. Države članice bi morale zagotoviti sredstva in načine za zagotavljanje varovanja poslovne skrivnosti, zaupnosti in zasebnosti.

(81) Kadar se država članica odloči določiti takšen samoregulativni organ, lahko temu organu dovoli ali od njega zahteva, da FIU ne posreduje nobenih informacij, ki jih je pridobil od oseb, ki jih zastopa, kadar so bile takšne informacije pridobljene od ene od njegovih strank ali v zvezi z njo, med ugotavljanjem pravnega položaja njegove stranke ali med opravljanjem nalog obrambe ali zastopanja te stranke v sodnem

postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi postopka ali izogibanju postopku, če takšne informacije pridobi pred ali med takšnim postopkom ali po njem.

(82) Pooblaščenim subjektom bi moralo biti izjemoma omogočeno, da izvedejo sumljive transakcije, preden o tem obvestijo pristojne organe, kadar je opustitev izvedbe take transakcije nemogoča ali bi utegnila preprečiti prizadevanja za pregon upravičencev sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma. Vendar se na to izjemo ne bi smelo sklicevati v zvezi s transakcijami, za katere veljajo mednarodne obveznosti, ki so jih sprejele države članice za takojšnjo zamrznitev finančnih ali drugih sredstev teroristov, terorističnih organizacij ali tistih, ki financirajo terorizem, v skladu z zadevnimi resolucijami Varnostnega sveta Združenih narodov.

(83) Zaupnost v zvezi s poročanjem o sumljivih transakcijah in zagotavljanjem drugih ustreznih informacij FIU je bistvena, da se pristojnim organom omogočita zamrznitev in zaseg sredstev, ki so morda povezana s pranjem denarja, povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma. Sumljiva transakcija ni znak kaznivega dejanja. Razkritje prijave suma lahko škodi ugledu oseb, vključenih v transakcijo, ter ogrozi opravljanje analiz in preiskav. Zato pooblaščeni subjekti ter njihovi direktorji in zaposleni zadevne stranke ali tretje osebe ne bi smeli obvestiti o tem, da so ali bodo neposredno ali prek samoregulativnega organa predložili informacije FIU oziroma da taka prijava poteka ali da se je ali bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma. Prepoved razkritja se ne bi smela uporabljati v posebnih okoliščinah, na primer v zvezi z razkritji pristojnim in samoregulativnim organom, kadar opravljajo nadzorne funkcije, ali razkritji za namene kazenskega pregona ali kadar razkritja potekajo med pooblaščenimi subjekti, ki pripadajo isti skupini.

(84) Storilci kaznivih dejanj nezakonito premoženjsko korist prenašajo prek številnih posrednikov, da bi se izognili odkritju. Zato je pomembno, da se pooblaščenim subjektom omogoči izmenjava informacij ne le med člani skupine, temveč v nekaterih primerih tudi med kreditnimi in finančnimi institucijami in drugimi subjekti, ki delujejo znotraj mrež, ob ustreznem upoštevanju pravil o varstvu podatkov.

(85) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe se uporablja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[18]. Vse države članice priznavajo, da je boj proti pranju denarja in financiranju terorizma pomemben javni interes.

(86) Bistveno je, da se uskladitev okvira za AML/CFT z revidiranimi priporočili skupine FATF izvede ob doslednem upoštevanju prava Unije, zlasti kar zadeva pravo Unije o varstvu podatkov in varstvo temeljnih pravic, kot so določene v Listini. Določeni vidiki izvajanja okvira za AML/CFT vključujejo zbiranje, analizo, shranjevanje in izmenjavo podatkov. Takšna obdelava osebnih podatkov bi morala ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic biti dovoljena zgolj za namene iz te uredbe in za izvajanje skrbnega preverjanja strank, stalno spremljanje, analizo in prijavljanje nenavadnih in sumljivih transakcij, identifikacijo dejanskega lastnika pravne osebe ali pravne ureditve, identifikacijo politično izpostavljene osebe ter izmenjavo informacij med kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami in drugimi pooblaščenimi subjekti. Zbiranje in nadaljnja obdelava osebnih podatkov, ki ju izvajajo pooblaščeni subjekti, bi morala biti omejena na to, kar je nujno za namen izpolnjevanja zahtev glede AML/CFT, osebni podatki pa se ne bi smeli nadalje obdelovati na način, ki ni

[18] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

skladen s tem namenom. Zlasti bi morala biti strogo prepovedana nadaljnja obdelava osebnih podatkov za komercialne namene.

(87) Iz revidiranih priporočil skupine FATF je razvidno, da bi morali pooblaščeni subjekti, da bi lahko v celoti sodelovali in hitro izpolnjevali zahteve pristojnih organov po informacijah za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma, najmanj pet let hraniti potrebne informacije, pridobljene z ukrepi skrbnega preverjanja strank, in evidence o transakcijah. Da bi se izognili različnim pristopom in izpolnili zahteve v zvezi z varstvom osebnih podatkov in pravne varnosti, bi bilo treba to obdobje hrambe določiti na pet let po zaključku poslovnega odnosa ali občasne transakcije.

(88) Kadar se pojem pristojnih organov nanaša na preiskovalne organe in organe kazenskega pregona, se razlaga tako, da vključuje osrednje in decentralizirane ravni Evropskega javnega tožilstva (EJT) v zvezi z državami članicami, vključenimi v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT.

(89) Za zagotavljanje ustreznega in učinkovitega delovanja pravosodnega sistema v obdobju med začetkom veljavnosti in uporabo te uredbe ter da se omogoči njena nemotena interakcija z nacionalnim procesnim pravom, bi bilo treba informacije in dokumente v zvezi s tekočimi pravnimi postopki za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma, ki v državah članicah na datum začetka veljavnosti te uredbe še niso končani, hraniti petih let po tem datumu, to obdobje pa bi moralo biti mogoče podaljšati za nadaljnjih pet let.

(90) Za osebne podatke, ki se obdelujejo za namen te uredbe, se uporabljajo pravice do dostopa do podatkov s strani posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Vendar bi dostop posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, do kakršne koli informacije v zvezi s poročilom o sumljivih transakcijah resno spodkopal učinkovitost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zato so lahko upravičene izjeme in omejitve te pravice v skladu s členom 23 Uredbe (EU) št. 2016/679. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico zahtevati, da nadzorni organ iz člena 51 Uredbe (EU) 2016/679 preveri zakonitost obdelave, in ima pravico do uporabe pravnega sredstva iz člena 79 navedene uredbe. Nadzorni organ lahko ukrepa tudi po uradni dolžnosti. Nadzorni organ bi moral imeti brez poseganja v omejitve pravice do dostopa možnost, da posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti o tem, da je opravil vsa potrebna preverjanja, in o rezultatih v zvezi z zakonitostjo zadevne obdelave.

(91) Pooblaščeni subjekti lahko uporabijo storitve drugih zasebnih upravljavcev. Vendar bi se moral okvir za AML/CFT uporabljati le za pooblaščene subjekte, pooblaščeni subjekti pa bi morali biti še naprej v celoti odgovorni za zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede AML/CFT. Da bi se zagotovila pravna varnost in preprečilo, da bi bile nekatere storitve nenamerno zajete v področje uporabe te uredbe, je treba pojasniti, da osebe, ki zgolj spreminjajo dokumente v papirni obliki v elektronske podatke in delujejo v okviru pogodbe s pooblaščenim subjektom, ter osebe, ki kreditnim institucijam ali finančnim institucijam zagotavljajo le sisteme sporočil, druge podporne sisteme za posredovanje sredstev ali klirinške sisteme in sisteme poravnave, ne spadajo na področje uporabe te uredbe.

(92) Pooblaščeni subjekti bi morali pridobiti in imeti na voljo ustrezne in točne informacije o dejanskem lastništvu pravnih oseb in nadzoru nad njimi. Ker prinosniške delnice podeljujejo lastništvo osebi, ki poseduje potrdilo o prinosniških delnicah, omogočajo, da ostane dejanski lastnik anonimen. Da bi se zagotovilo, da se navedene delnice ne

zlorabljajo za pranje denarja ali financiranje terorizma, bi morale družbe, razen tistih, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranem trgu ali katerih delnice so izdane kot posredniški vrednostni papirji, vse prinosniške delnice pretvoriti v imenske delnice. Poleg tega bi morala biti na prinositelja izdana potrdila o lastniškem upravičenju do delnic dovoljena le v posredniški obliki.

(93) Kriptosredstva so zaradi anonimnosti izpostavljena tveganjem zlorabe v nezakonite namene. Anonimne denarnice za kriptosredstva ne omogočajo sledljivosti prenosov kriptosredstev, hkrati pa otežujejo identifikacijo povezanih transakcij, ki lahko vzbujajo sum, ali uporabo ustrezne ravni skrbnega preverjanja strank. Da bi se zagotovila učinkovita uporaba zahtev glede AML/CFT v zvezi s kriptosredstvi, je treba ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi prepovedati zagotavljanje in skrbništvo anonimnih denarnic za kriptosredstva.

(94) Uporaba velikih gotovinskih plačil je zelo izpostavljena tveganju pranja denarja in financiranja terorizma; to tveganje ni dovolj zmanjšano z zahtevo, da morajo za trgovce z blagom veljati pravila o preprečevanju pranja denarja, kadar izvajajo ali prejemajo gotovinska plačila v višini 10 000 EUR ali več. Hkrati različni pristopi v državah članicah spodkopavajo enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu v škodo podjetjem v državah članicah s strožjim nadzorom. Zato je treba na ravni Unije velika gotovinska plačila omejiti na 10 000 EUR. Državam članicam bi bilo treba omogočiti sprejetje nižjih mejnih vrednosti in dodatnih strožjih določb.

(95) Komisija bi morala oceniti stroške, koristi in učinke znižanja omejitve za velika gotovinska plačila na ravni Unije, da bi še bolj izenačila konkurenčne pogoje za podjetja in za storilce kaznivih dejanj zmanjšala priložnosti, da uporabljajo gotovino za pranje denarja. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati zlasti najustreznejšo raven za harmonizirano omejitev gotovinskih plačil na ravni Unije glede na sedanje obstoječe omejitve, ki veljajo za gotovinska plačila v velikem številu držav članic, izvršljivost take omejitve na ravni Unije ter vpliv take omejitve na status zakonitega plačilnega sredstva eura.

(96) Komisija bi morala oceniti tudi stroške, koristi in učinke znižanja mejne vrednosti za identifikacijo dejanskih lastnikov, kadar se nadzor izvršuje prek lastništva. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati zlasti izkušnje, pridobljene v državah članicah ali tretjih državah, ki so uvedle nižje mejne vrednosti.

(97) Da bi se zagotovila dosledna uporaba zahtev glede AML/CFT, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov za dopolnitev te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov, v katerih se opredelijo tretje države z velikim tveganjem, države s pomanjkljivo skladnostjo in države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, ter opredeljeni harmonizirani in sorazmerni ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja, po potrebi pa tudi blažilni ukrepi in regulativni tehnični standardi, ki določajo minimalne zahteve glede politik, kontrol in postopkov na ravni skupine ter pogoje, pod katerimi se od struktur, ki imajo skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, zahteva uporaba politik, kontrol in postopkov na ravni skupine, ukrepi, ki jih morajo sprejeti skupine, kadar zakoni tretjih držav ne dovoljujejo uporabe politik, kontrol in postopkov na ravni skupine ter nadzornih ukrepov, sektorji in transakcije, za katere veljajo nižje mejne vrednosti za izvajanje skrbnega preverjanja strank, ter informacije, potrebne za izvajanje skrbnega preverjanja strank. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem

sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[19]. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se nanašajo na pripravo delegiranih aktov.

(98) Da bi se za uporabo te uredbe zagotovili enotni pogoji, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za opredelitev pravnih ureditev, podobnih ekspresnim skladom, ki jih urejajo nacionalni zakoni držav članic, in tudi sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, v katerih se določi oblika, ki jo je treba uporabljati za poročanje o sumljivih transakcijah. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[20].

(99) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7 Listine), pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8 Listine) ter svobodo gospodarske pobude (člen 16 Listine).

(100) V skladu s členom 21 Listine, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo na kakršni koli podlagi, bi morali pooblaščeni subjekti ocene tveganj v okviru skrbnega preverjanja strank izvajati brez diskriminacije.

(101) Komisija bi morala pri pripravi poročila o oceni izvajanja te uredbe skrbno upoštevati spoštovanje temeljnih pravic in načel, priznanih v Listini.

(102) Ker cilja te uredbe, in sicer preprečevanja uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(103) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov [, ki je svoje mnenje podal ...[21]] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Oddelek 1

Predmet urejanja in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

(a) ukrepih, ki jih morajo uporabljati pooblaščeni subjekti za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;

---

19 UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

20 Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

21 UL C , , str. .

(b) zahtevah glede preglednosti dejanskega lastništva za pravne subjekte in pravne ureditve;

(c) ukrepih za omejitev zlorabe prinosniških instrumentov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „pranje denarja“ pomeni ravnanje, kot je opredeljeno v členu 3(1) in (5) Direktive (EU) 2018/1673, vključno s pomočjo pri navedenem ravnanju, napeljevanjem k njemu in poskusom storitve navedenega ravnanja, ne glede na to, ali so se dejavnosti, iz katerih izvira premoženje, ki ga je treba oprati, izvajale na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države. O vedenju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu navedenega ravnanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin;

(2) „financiranje terorizma“ pomeni ravnanje, kot je opredeljeno v členu 11 Direktive (EU) 2017/541, vključno s pomočjo pri navedenem ravnanju, napeljevanjem k njemu in poskusom storitve navedenega ravnanja, ne glede na to, ali se je izvajalo na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države. O vedenju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu navedenega ravnanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin;

(3) „kaznivo dejanje“ pomeni kaznivo dejavnost, kot je opredeljena v členu 2(1) Direktive (EU) 2018/1673, pa tudi goljufijo, ki škodi finančnim interesom Unije, kot je opredeljena v členu 3(2) Direktive (EU) 2017/1371, pasivno in aktivno korupcijo, kot sta opredeljeni v členu 4(2), ter poneverbo, kot je opredeljena v členu 4(3), drugi pododstavek, navedene direktive;

(4) „premoženje“ pomeni premoženje, kot je opredeljeno v členu 2(2) Direktive (EU) 2018/1673;

(5) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[22], vključno z njenimi podružnicami, kot so opredeljene v členu 4(1), točka 17, navedene uredbe, ki se nahajajo v Uniji, ne glede na to, ali imajo glavni sedež v Uniji ali v tretji državi;

(6) „finančna institucija“ pomeni:

(a) podjetje, ki ni kreditna institucija ali investicijsko podjetje in izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, točke 2 do 12, 14 in 15, k Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[23], vključno z dejavnostmi menjalnic (*bureaux de change*), ali katerega glavna dejavnost je pridobivanje deležev, vključno s finančnim holdingom in mešanim finančnim holdingom;

[22] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

[23] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

(b) zavarovalnico, kot je opredeljena v členu 13, točka 1, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta[24], če opravlja dejavnosti življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane dejavnosti zavarovanja, zajete z navedeno direktivo, vključno z zavarovalnimi holdingi in mešanimi zavarovalnimi holdingi, kot so opredeljeni v členu 212(1), točka (f) oziroma (g), Direktive 2009/138/ES;

(c) zavarovalnega posrednika, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 3, Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta[25], kadar deluje v zvezi z življenjskim zavarovanjem in drugimi z naložbami povezanimi storitvami;

(d) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta[26];

(e) kolektivni naložbeni podjem, zlasti:

(i) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES, in njegovo družbo za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2(1)(b) navedene direktive, ali investicijsko družbo, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu z navedeno direktivo in ki ni določila družbe za upravljanje, ki daje v Uniji na voljo za nakup enote premoženja KNPVP;

(ii) alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v členu 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU, in upravitelja alternativnega investicijskega sklada, kot je opredeljen v členu 4(1)(b) navedene direktive, ki spadata na področje uporabe iz člena 2 navedene direktive;

(f) podružnice finančnih institucij, kot so opredeljene v točkah (a) do (e), kadar se nahajajo v Uniji ne glede na to, ali imajo sedež v državi članici ali v tretji državi;

(7) „ponudnik storitev za sklade ali družbe“ pomeni vsako osebo, ki za tretje strani poslovno opravlja katero izmed naslednjih storitev:

(a) ustanovitev družb ali drugih pravnih oseb;

(b) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi direktorja ali sekretarja družbe, partnerja v partnerstvu ali na podobnem položaju v odnosu do drugih pravnih oseb;

(c) družbi, partnerstvu ali drugi pravni osebi ali organizaciji nudi registriran sedež, poslovni naslov, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;

(d) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi skrbnika ekspresnega sklada, ali opravlja enakovredno funkcijo za podobno pravno ureditev;

(e) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi zastopnika v imenu drugega delničarja;

---

[24] Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

[25] Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).

[26] Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(8) „storitve iger na srečo“ pomeni storitev, pri kateri gre za denarno vplačilo pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, ter ki se opravlja na fizični lokaciji ali na kakršen koli način na daljavo z elektronskimi sredstvi ali katero koli drugo tehnologijo za lažjo komunikacijo in na individualno zahtevo prejemnika storitev;

(9) „dajalec hipotekarnih kreditov“ pomeni dajalca kredita, kot je opredeljen v členu 4, točka 2, Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta[27];

(10) „posrednik za hipotekarne kredite“ pomeni kreditnega posrednika, kot je opredeljen v členu 4, točka 5, Direktive 2014/17/EU;

(11) „dajalec potrošniških kreditov“ pomeni dajalca kredita, kot je opredeljen v členu 3, točka (b), Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta[28];

(12) „posrednik za potrošniške kredite“ pomeni kreditnega posrednika, kot je opredeljen v členu 3, točka (f), Direktive 2008/48/ES;

(13) „kriptosredstvo“ pomeni kriptosredstvo, kot je opredeljeno v členu 3(1), točka 2, Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o trgih kriptosredstev in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 – COM(2020) 593 final]*, razen kadar spada v kategorije, navedene v členu 2(2) navedene uredbe, ali če se drugače ne šteje za sredstva;

(14) „ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi“ pomeni ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v členu 3(1), točka 8, Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o trgih kriptosredstev in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 – COM(2020) 593 final]*, če opravlja eno ali več storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot so opredeljene v členu 3(1), točka 9, navedene uredbe;

(15) „elektronski denar“ pomeni elektronski denar, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Direktive 2009/110/ES[29], a izključuje pojem denarne vrednosti iz člena 1(4) in (5) navedene direktive;

(16) „poslovni odnos“ pomeni poslovni, poklicni ali trgovinski odnos, ki je povezan s poklicnimi dejavnostmi pooblaščenega subjekta in za katerega se ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal, vključno z odnosom, v katerem se pooblaščeni subjekt prosi, naj ustanovi družbo ali sklad za svojo stranko, ne glede na to, ali je ustanovitev družbe ali sklada edina transakcija, ki se opravi za navedeno stranko, ali ne;

(17) „povezane transakcije“ pomenijo dve ali več transakcij z istim ali podobnim izvorom in namembnim krajem v določenem obdobju;

(18) „tretja država“ pomeni vsako jurisdikcijo, neodvisno državo ali avtonomno ozemlje, ki ni del Evropske unije, vendar pa ima lastno zakonodajo ali sistem izvrševanja v zvezi z AML/CFT;

(19) „korespondenčni odnos“ pomeni:

---

[27] Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (Besedilo velja za EGP) (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

[28] Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

[29] Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

(a) opravljanje bančnih storitev ene kreditne institucije kot korespondenta drugi kreditni instituciji kot respondentu, vključno z opravljanjem storitev v povezavi s tekočim računom ali drugim računom obveznosti in s tem povezanih storitev, kot so upravljanje denarnih sredstev, mednarodni prenosi sredstev, čekovni obračun, prehodni računi in menjalniške storitve;

(b) odnose med kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami ter med kreditnimi in finančnimi institucijami, vključno kadar podobne storitve opravlja korespondenčna institucija za respondenčno institucijo in vključno z odnosi, vzpostavljenimi za transakcije z vrednostnimi papirji ali prenose sredstev;

(20) „navidezna banka“ pomeni kreditno institucijo ali finančno institucijo ali institucijo, ki izvaja dejavnosti, enakovredne tistim, ki jih izvajajo kreditne institucije in finančne institucije, ustanovljeno v okviru jurisdikcije, v kateri ni fizično prisotna, tako da se ne moreta zagotoviti resnično vodstvo in uprava, ter ni povezana z regulirano finančno skupino;

(21) „identifikacijska oznaka pravnega subjekta“ pomeni edinstveno alfanumerično referenčno oznako na podlagi standarda ISO 17442, ki se dodeli pravnemu subjektu;

(22) „dejanski lastnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki končno poseduje ali nadzira pravni subjekt ali ekspresni sklad ali podobno pravno ureditev, pa tudi vsako fizično osebo, v imenu ali v korist katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost;

(23) „pravna ureditev“ pomeni ekspresni sklad ali ureditev, ki ima podobno strukturo ali funkcijo kot ekspresni sklad, vključno s *fiducie* in nekaterimi vrstami *Treuhand* ter *fideicomiso*;

(24) „formalna ureditev zastopnika“ pomeni pogodbo ali formalno ureditev z enakovredno pravno veljavnostjo kot pogodba, sklenjeno med zastopnikom in osebo, ki ga je imenovala, pri čemer je oseba, ki ga je imenovala, pravna ali fizična oseba, ki daje zastopniku navodila za delovanje v njenem imenu v določeni vlogi, vključno kot direktor ali delničar, zastopnik pa je pravna ali fizična oseba, ki ji oseba, ki ga je imenovala, daje navodila, naj deluje v njenem imenu;

(25) „politično izpostavljena oseba“ pomeni fizično osebo, ki deluje ali je delovala na naslednjih vidnih javnih položajih:

(a) v državi članici:

(i) voditelji držav, predsedniki vlad, ministri in namestniki ali pomočniki ministrov;

(ii) poslanci parlamentov ali podobnih zakonodajnih organov;

(iii) člani vodstvenih organov političnih strank;

(iv) člani vrhovnih sodišč, ustavnih sodišč ali drugih sodnih organov na visoki ravni, na odločitve katerih, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče vložiti nadaljnjih pritožb;

(v) člani računskih sodišč ali svetov centralnih bank;

(vi) veleposlaniki, odpravniki poslov in visoki častniki oboroženih sil;

(vii) člani upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov državnih podjetij;

(b) v mednarodni organizaciji:

(i) najvišji uradnik, njegovi namestniki in člani odbora ali nosilci enakovrednih funkcij v mednarodni organizaciji;

(ii) predstavniki države članice ali Unije;

(c) na ravni Unije:

(i) nosilci funkcij na ravni institucij in organov Unije, ki so enakovredne funkcijam iz točk (a)(i), (ii), (iv), (v) in (vi);

(d) v tretji državi:

(i) funkcije, ki so enakovredne funkcijam iz točke (a);

(26) „družinski člani“ pomeni:

(a) zakonca ali osebo v registrirani partnerski skupnosti ali zunajzakonski skupnosti ali podobni ureditvi;

(b) otroke in zakonce teh otrok ali osebe, ki so v registrirani partnerski skupnosti ali zunajzakonski skupnosti ali podobni ureditvi z navedenimi otroki;

(c) starše;

(27) „osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci“ pomeni:

(a) fizične osebe, za katere je znano, da imajo skupno dejansko lastništvo pravnih subjektov ali pravnih ureditev ali kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo;

(b) fizične osebe, ki imajo edine dejansko lastništvo pravnega subjekta ali pravne ureditve, za katero je znano, da je bila vzpostavljena oziroma sklenjena v dejansko korist politično izpostavljene osebe;

(28) „višje vodstvo“ pomeni poleg izvršnih članov uprave ali, če uprava ne obstaja, enakovrednega upravljavskega organa, uradnika ali zaposlenega, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo institucije tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost institucije tveganju;

(29) „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo matično podjetje, njegove podružnice in subjekti, v katerih so matično podjetje ali njegove podružnice udeležene, ter podjetja, ki so medsebojno povezana prek odnosa v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[30];

(30) „gotovina“ pomeni valuto, prenosljive instrumente, ki se glasijo na prinosnika, blago, ki se uporablja kot visoko likviden hranilec vrednosti, in predplačniške kartice, kot so opredeljeni v členu 2(1), točke (c) do (f), Uredbe (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta[31];

(31) „pristojni organ“ pomeni:

(a) finančnoobveščevalno enoto;

---

30 Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 1).

31 Uredba (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 (UL L 284, 12.11.2018, str. 6).

(b) nadzorni organ, kot je opredeljen v točki 33;

(c) javni organ, katerega naloga je preiskovanje ali pregon pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali ki opravlja nalogo sledenja, zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji;

(d) javni organ, ki ima določene odgovornosti za preprečevanje pranja denarja ali financiranja terorizma;

(32) „nadzornik“ pomeni organ, ki so mu poverjene odgovornosti za zagotavljanje, da pooblaščeni subjekti izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, vključno z organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (organ AMLA) pri izvajanju nalog, ki so mu zaupane v členu 5(2) Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*;

(33) „nadzorni organ“ pomeni nadzornika, ki je javno telo ali javni organ, ki nadzoruje samoregulativne organe pri njihovem opravljanju nadzornih funkcij v skladu s členom 29 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final];*

(34) „samoregulativni organ“ pomeni organ, ki zastopa pripadnike poklica in je vključen v njihovo reguliranje, opravlja določene funkcije nadzora ali spremljanja ter zagotavlja izvrševanje pravil, povezanih z njimi;

(35) „ciljno usmerjene finančne sankcije“ pomeni zamrznitev sredstev in prepovedi neposrednega ali posrednega dajanja na voljo finančnih ali drugih sredstev v korist oseb in subjektov, uvrščenih na seznam, v skladu s sklepi Sveta, sprejetimi na podlagi člena 29 Pogodbe o Evropski uniji, in uredbami Sveta, sprejetimi na podlagi člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

(36) „ciljno usmerjene finančne sankcije, povezane s financiranjem širjenja orožja“ pomeni tiste ciljno usmerjene finančne sankcije iz točke 35, ki so naložene v skladu s Sklepom Sveta (SZVP) 2016/849 in Sklepom Sveta 2010/413/SZVP ter v skladu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1509 in Uredbo Sveta (EU) 267/2012.

Oddelek 2

Področje uporabe

Člen 3

Pooblaščeni subjekti

V tej uredbi za pooblaščene subjekte štejejo naslednji subjekti:

(1) kreditne institucije;

(2) finančne institucije;

(3) naslednje fizične ali pravne osebe pri izvajanju njihovih poklicnih dejavnosti:

(a) revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce ter vse druge fizične ali pravne osebe, ki se zavežejo, da bodo zagotovile bodisi neposredno bodisi prek drugih oseb, s katerimi je ta druga oseba povezana, materialno pomoč, pomoč ali svetovanje o davčnih zadevah kot glavno poslovno ali poklicno dejavnost;

(b) notarje in druge neodvisne pravne strokovnjake, kadar v imenu svoje stranke in zanjo sodelujejo pri kakršni koli finančni transakciji ali transakciji nepremičnin ali

kadar svoji stranki pomagajo pri načrtovanju ali izvajanju transakcij v zvezi s čimer koli od naslednjega:

(i) nakupom ali prodajo nepremičnin ali poslovnih subjektov;

(ii) upravljanjem denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja stranke;

(iii) odpiranjem ali upravljanjem bančnih ali varčevalnih računov ali računov vrednostnih papirjev;

(iv) urejanjem prispevkov, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje družb;

(v) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem skladov, družb, fundacij ali podobnih struktur;

(c) ponudnike storitev za sklade in družbe;

(d) nepremičninske posrednike, tudi ko delujejo kot posredniki pri dajanju nepremičnin v najem, v zvezi s transakcijami, za katere znaša mesečna najemnina 10 000 EUR ali več ali enakovreden znesek v nacionalni valuti;

(e) osebe, ki trgujejo s plemenitimi kovinami in dragimi kamni;

(f) ponudnike storitev iger na srečo;

(g) ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi;

(h) ponudnike storitev množičnega financiranja, ki niso tisti, ki jih ureja Uredba (EU) 2020/1503;

(i) osebe, ki trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, vključno ko to izvajajo umetniške galerije in dražbene hiše, kadar vrednost transakcije ali povezanih transakcij znaša najmanj 10 000 EUR ali enakovreden znesek v nacionalni valuti;

(j) osebe, ki hranijo umetniška dela, trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, ko se to izvaja znotraj prostih con ali carinskih skladišč, kadar vrednost transakcije ali povezanih transakcij znaša najmanj 10 000 EUR ali enakovreden znesek v nacionalni valuti;

(k) dajalce hipotekarnih in potrošniških kreditov, ki niso kreditne institucije iz člena 2(5) in finančne institucije iz člena 2(6), ter kreditne posrednike za hipotekarne in potrošniške kredite;

(l) upravljavce naložbenih migracij, ki imajo dovoljenje za zastopanje ali zagotavljanje posredniških storitev državljanom tretje države, ki zaprosijo za pridobitev pravice do prebivanja v državi članici v zameno za kakršno koli naložbo, vključno s prenosom kapitala, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun.

Člen 4

Izvzetja za nekatere ponudnike storitev iger na srečo

1. Države članice se lahko odločijo, da ponudnike storitev iger na srečo, z izjemo igralnic, v celoti ali delno izvzamejo iz zahtev, določenih v tej uredbi, na podlagi dokazane nizke stopnje tveganja, ki jo predstavljata narava in, kadar je to primerno, obseg opravljanja takih storitev.

2. Za namene odstavka 1 države članice izvedejo oceno tveganja storitev iger na srečo, pri čemer ocenijo:

(a) dovzetnost za pranje denarja in financiranje terorizma in blažilne dejavnike storitev iger na srečo;

(b) tveganja, povezana z obsegom transakcij, in načine plačevanja, ki se uporabljajo;

(c) geografsko območje, na katerem se izvaja storitev iger na srečo.

Države članice pri izvajanju takih ocen tveganja upoštevajo ugotovitve ocene tveganja, ki jo pripravi Komisija v skladu s členom 7 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

3. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izvzetja, odobrena v skladu s tem členom, niso zlorabljena.

Člen 5

Izvzetja za nekatere finančne dejavnosti

1. Razen oseb, vključenih v dejavnost denarnega nakazila, kot je opredeljeno v členu 4, točka 22, Direktive (EU) 2015/2366, se lahko države članice odločijo, da osebe, ki le občasno ali v zelo omejenem obsegu opravljajo finančno dejavnost iz Priloge I, točk 2 do 12, 14 in 15, k Direktivi 2013/36/EU in pri katerih obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, izvzamejo iz zahtev, določenih v tej uredbi, če so izpolnjena vsa naslednja merila:

(a) finančna dejavnost je omejena absolutno glede na promet;

(b) finančna dejavnost je omejena na posamezne finančne transakcije;

(c) finančna dejavnost ni glavna dejavnost takšnih oseb;

(d) finančna dejavnost je pomožna in neposredno povezana z glavno dejavnostjo takšnih oseb;

(e) glavna dejavnost takšnih oseb ni dejavnost iz člena 3, točke 3(a) do (d) ali (f);

(f) finančna dejavnost se zagotavlja zgolj strankam glavne dejavnosti takšnih oseb in ni na splošno dostopna javnosti.

2. Za namene odstavka 1, točka (a), države članice zahtevajo, da skupni promet finančne dejavnosti ne presega mejne vrednosti, ki je dovolj nizka. Ta mejna vrednost se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti.

3. Države članice za namene odstavka 1, točka (b), uporabijo največjo možno mejno vrednost na stranko in na posamezno transakcijo, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali z več dejanji, za katera kaže, da so povezana. Ta največja možna mejna vrednost se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti. Je dovolj nizka, da se z njo zagotovi, da so vrste zadevnih transakcij nepraktičen in neučinkovit način pranja denarja ali financiranja terorizma, ter ne presega 1 000 EUR ali enakovredne vrednosti v nacionalni valuti.

4. Države članice za namene odstavka 1, točka (c), zahtevajo, da promet finančne dejavnosti ne presega 5 % skupnega letnega prometa zadevne fizične ali pravne osebe.

5. Države članice pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma za namene tega člena posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da bo uporabljena ali zlorabljena za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

6. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izvzetja, odobrena v skladu s tem členom, niso zlorabljena.

Člen 6

Predhodno uradno obvestilo o izvzetjih

1. Države članice Komisijo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakem izvzetju, ki ga nameravajo odobriti v skladu s členoma 4 in 5. Uradno obvestilo vsebuje utemeljitev na podlagi ustrezne ocene tveganja za izvzetje.

2. Komisija v dveh mesecih od uradnega obvestila iz odstavka 2 sprejme enega od naslednjih ukrepov:

   (a) potrdi, da se izvzetje lahko odobri;

   (b) z utemeljenim sklepom razglasi, da se izvzetje ne sme odobriti.

3. Države članice lahko po prejetju sklepa Komisije v skladu z odstavkom 2(a) sprejmejo sklep o odobritvi izvzetja. V takem sklepu se navedejo razlogi, na katerih temelji. Države članice take sklepe redno pregledujejo, vsekakor pa takrat, kadar posodabljajo svojo nacionalno oceno tveganja v skladu s členom 8 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

4. Države članice do *[tri mesece od datuma začetka uporabe te uredbe]* Komisijo uradno obvestijo o izvzetjih, odobrenih v skladu s členom 2(2) in (3) Direktive (EU) 2015/849, veljavnih na datum začetka uporabe te uredbe.

5. Komisija vsako leto v *Uradnem listu Evropske unije* objavi seznam izvzetij, odobrenih v skladu s tem členom.

POGLAVJE II

NOTRANJE POLITIKE, KONTROLE IN POSTOPKI POOBLAŠČENIH SUBJEKTOV

ODDELEK 1

Notranji postopki, ocena tveganja in osebje

Člen 7

Področje uporabe notranjih politik, kontrol in postopkov

1. Pooblaščeni subjekti imajo vzpostavljene politike, kontrole in postopke za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, zlasti pa za:

   (a) učinkovito zmanjševanje in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, opredeljenih na ravni Unije, države članice in pooblaščenega subjekta;

(b) zmanjševanje in obvladovanje tveganj neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij, povezanih s financiranjem širjenja orožja, ali izogibanja takim sankcijam, poleg obveznosti uporabe ciljno usmerjenih finančnih sankcij.

Te politike, kontrole in postopki so sorazmerni z naravo in velikostjo pooblaščenega subjekta.

2. Politike, kontrole in postopki iz odstavka 1 vključujejo:

(a) razvoj notranjih politik, kontrol in postopkov, vključno s praksami obvladovanja tveganj, skrbnim preverjanjem strank, poročanjem, opiranjem in vodenjem evidenc, spremljanjem in zagotavljanjem skladnosti s takimi politikami, kontrolami in postopki ter tudi politikami v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu s členom 55;

(b) politike, kontrole in postopke za identifikacijo, pregledovanje in upravljanje poslovnih odnosov ali občasnih transakcij, ki predstavljajo večje ali manjše tveganje pranja in financiranja terorizma;

(c) neodvisno revizijsko funkcijo za preskušanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz točke (a);

(d) preverjanje pri zaposlovanju osebja in njegovem dodeljevanju nekaterim nalogam in funkcijam ter pri imenovanju njegovih agentov in distributerjev, ali imajo navedene osebe ugled, sorazmeren s tveganji, povezanimi z nalogami in funkcijami, ki jih je treba opravljati;

(e) notranje obveščanje o notranjih politikah, kontrolah in postopkih pooblaščenega subjekta, tudi njegovih agentih in distributerjev;

(f) politiko o usposabljanju zaposlenih ter, kjer je to ustrezno, njegovih agentov in distributerjev v zvezi z ukrepi, vzpostavljenimi v pooblaščenem subjektu za izpolnjevanje zahtev te uredbe.

Notranje politike, kontrole in postopki iz prvega pododstavka, točke (a) do (f), se pisno evidentirajo. Navedene politike, kontrole in postopke odobri višje vodstvo.

3. Pooblaščeni subjekti posodabljajo politike, kontrole in postopke ter jih izboljšajo, če ugotovijo pomanjkljivosti.

4. Organ AMLA do *[dve leti po začetku veljavnosti te uredbe]* izda smernice o elementih, ki bi jih morali pooblaščeni subjekti upoštevati pri odločanju o obsegu svojih notranjih politik, kontrol in postopkov.

Člen 8

Ocena tveganja

1. Pooblaščeni subjekti sprejmejo ustrezne ukrepe, sorazmerne z njihovo naravo in velikostjo, da bi opredelili in ocenili tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so jim izpostavljeni, ter tveganja neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij, povezanih s financiranjem širjenja orožja, ali izogibanja takim sankcijam, pri čemer upoštevajo:

(a) spremenljivke tveganja iz Priloge I in dejavnike tveganja iz prilog II in III;

(b) ugotovitve nadnacionalne ocene tveganja, ki jo pripravi Komisija v skladu s členom 7 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*;

(c) ugotovitve nacionalnih ocen tveganja, ki jih izvedejo države članice v skladu s členom 8 *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

2. Ocena tveganja, ki jo pripravi pooblaščeni subjekt v skladu z odstavkom 1, se dokumentira, redno posodablja ter da na voljo nadzornikom.

3. Nadzorniki se lahko odločijo, da posamezne dokumentirane ocene tveganj niso potrebne, kadar so specifična tveganja, ki so neločljivo povezana s sektorjem, jasna in razumljena.

Člen 9

Funkcije za zagotavljanje skladnosti

1. Pooblaščeni subjekti imenujejo enega izvršnega člana svoje uprave ali, če uprava ne obstaja, enakovrednega upravljavskega organa, ki je odgovoren za izvajanje ukrepov za zagotavljanje skladnosti s to uredbo (v nadaljnjem besedilu: vodja zagotavljanja skladnosti s predpisi). Če subjekt nima upravljavskega organa, bi moral funkcijo opravljati član njegovega višjega vodstva.

2. Vodja zagotavljanja skladnosti s predpisi je odgovoren za izvajanje politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta ter za prejemanje informacij o znatnih ali pomembnih pomanjkljivostih v takih politikah, kontrolah in postopkih. Vodja zagotavljanja skladnosti s predpisi o navedenih zadevah redno poroča upravi ali enakovrednemu upravljavskemu organu. Za nadrejena podjetja je navedena oseba odgovorna tudi za nadzorovanje politik, kontrol in postopkov na ravni skupine.

3. Pooblaščeni subjekti imajo uradnika za zagotavljanje skladnosti s predpisi, ki ga imenuje uprava ali upravljavski organ, odgovoren pa je za vsakodnevno izvajanje politik pooblaščenega subjekta za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (AML/CFT). Navedena oseba je odgovorna tudi za poročanje o sumljivih transakcijah finančnoobveščevalni enoti (FIU) v skladu s členom 50(6).

V primeru pooblaščenih subjektov, pri katerih se v skladu s členom 6 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* ali na podlagi drugih aktov Unije preverjajo njihovo višje vodstvo ali dejanski lastniki, se v zvezi z uradniki za zagotavljanje skladnosti s predpisi preveri, ali izpolnjujejo navedene zahteve.

Pooblaščeni subjekt, ki je del skupine, lahko za svojega pooblaščenca za zagotavljanje skladnosti s predpisi imenuje posameznika, ki navedeno funkcijo opravlja v drugem subjektu znotraj navedene skupine.

4. Pooblaščeni subjekti poskrbijo, da so za funkcije za zagotavljanje skladnosti s predpisi na voljo ustrezni viri za opravljanje funkcij za zagotavljanje skladnosti s predpisi, vključno z osebjem in tehnologijo, sorazmerni z velikostjo, naravo in tveganji, s katerimi se sooča pooblaščeni subjekt, in zagotovijo, da so na osebe, odgovorne za navedene funkcije, prenesena pooblastila za predlaganje kakršnih koli ukrepov, potrebnih za zagotavljanje učinkovitosti notranjih politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta.

5. Vodja zagotavljanja skladnosti s predpisi enkrat na leto ali, če je primerno, pogosteje predloži upravljavskemu organu poročilo o izvajanju notranjih politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta, upravljalni organ pa redno obvešča o rezultatih

morebitnih pregledov. Upravljavski organ sprejme potrebne ukrepe za pravočasno odpravo morebitnih ugotovljenih pomanjkljivosti.

6. Če je to upravičeno glede na velikost pooblaščenega subjekta, lahko funkciji iz odstavkov 1 in 3 opravlja ista fizična oseba.

Če je pooblaščeni subjekt fizična ali pravna oseba, katere dejavnosti opravlja le ena fizična oseba, je za opravljanje nalog na podlagi tega člena odgovorna navedena oseba.

Člen 10

Seznanjenost z zahtevami

Pooblaščeni subjekti sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so njihovi zaposleni, katerih funkcija to zahteva, pa tudi njihovi agenti in distributerji seznanjeni z zahtevami, ki izhajajo iz te uredbe, ter z notranjimi politikami, kontrolami in postopki, vzpostavljenimi v pooblaščenem subjektu, vključno v zvezi z obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe.

Ukrepi iz prvega pododstavka vključujejo udeležbo zaposlenih v posebnih stalnih programih usposabljanja, da bi lažje prepoznali transakcije, ki bi lahko bile povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ter da bi se naučili ukrepati v takih primerih. Taki programi usposabljanja se ustrezno dokumentirajo.

Člen 11

Integriteta zaposlenih

1. Pri vsakem zaposlenem pri pooblaščenem subjektu, ki so mu zaupane naloge v zvezi z zagotavljanjem skladnosti pooblaščenega subjekta s to uredbo in Uredbo *[vstavite sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847 – COM(2021) 422 final]*, se opravi ocenjevanje, ki ga odobri pooblaščenec za zagotavljanje skladnosti s predpisi in ki vključuje:

   (a) posameznikove veščine, znanje in strokovno znanje za učinkovito opravljanje njegovih funkcij;

   (b) ugled, poštenost in integriteto.

2. Zaposleni, ki so jim zaupane naloge v zvezi z zagotavljanjem skladnosti pooblaščenega subjekta s to uredbo, pooblaščenca za zagotavljanje skladnosti s predpisi obvestijo o vsakem tesnem zasebnem ali poklicnem odnosu, vzpostavljenem s strankami ali potencialnimi strankami pooblaščenega subjekta, v povezavi z navedenimi strankami pa se jim prepreči opravljanje vseh nalog v zvezi z zagotavljanjem skladnosti pooblaščenega subjekta s predpisi.

3. Pooblaščeni subjekti imajo sorazmerno z naravo in velikostjo zadevnega pooblaščenega subjekta vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi lahko njihovi zaposleni ali osebe v primerljivem položaju prek posebnega, neodvisnega in anonimnega kanala interno prijavijo kršitve te uredbe.

   Pooblaščeni subjekti sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so zaposleni, vodje ali agenti, ki v skladu s prvim pododstavkom prijavljajo kršitve, zaščiteni pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo in drugim nepravičnim obravnavanjem.

4. Ta člen se ne uporablja za pooblaščene subjekte, ki so samostojni podjetniki.

Člen 12

Položaj nekaterih zaposlenih

Kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz člena 3, točka 3, svojo poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se zahteve iz tega oddelka uporabljajo za navedeno pravno osebo in ne za fizično osebo.

ODDELEK 2

Določbe, ki se uporabljajo za skupine

Člen 13

Zahteve na ravni skupine

1. Nadrejeno podjetje zagotovi, da se zahteve glede notranjih postopkov, ocene tveganja in osebja iz oddelka 1 tega poglavja, uporabljajo v vseh podružnicah in hčerinskih družbah skupine v državah članicah in za skupine v tretjih državah, katerih nadrejeno podjetje ima sedež v Uniji. Politike, kontrole in postopki na ravni skupine vključujejo tudi politike o varstvu podatkov ter politike, kontrole in postopke za izmenjavo informacij znotraj skupine za namene AML/CFT.

2. Politike, kontrole in postopki, povezani z izmenjavo informacij iz odstavka 1, od pooblaščenih subjektov znotraj skupine zahtevajo, da si izmenjajo informacije, kadar je taka izmenjava pomembna za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma. Izmenjava informacij znotraj skupine zajema zlasti identiteto in značilnosti stranke, njenih dejanskih lastnikov ali osebe, v imenu katere stranka deluje, naravo in namen poslovnega odnosa in sume o tem, da so sredstva premoženjska korist, pridobljena s kaznivimi dejanji, ali povezana s financiranjem terorizma, prijavljenim FIU v skladu s členom 50, razen če da FIU drugačna navodila.

   Skupine uvedejo politike, kontrole in postopke na ravni skupine za zagotovitev, da za informacije, izmenjane v skladu s prvim pododstavkom, veljajo zadostna jamstva v smislu zaupnosti, varstva podatkov in uporabe informacij, tudi za preprečitev njihovega razkritja.

3. Organ AMLA do *[dve leti od začetka veljavnosti te uredbe]* pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov so določeni minimalne zahteve za politike na ravni skupine, vključno z minimalnimi standardi za izmenjavo informacij znotraj skupine, vloga in odgovornosti nadrejenih podjetij, ki sama niso pooblaščeni subjekti, glede zagotavljanja skladnosti na ravni skupine z zahtevami glede AML/CFT ter pogoji, pod katerimi se določbe tega člena uporabljajo za subjekte, ki so del struktur, ki imajo skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, vključno z mrežami ali partnerstvi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s členi 38 do 41 Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

Člen 14

Podružnice in hčerinske družbe v tretjih državah

1. Če se podružnice ali hčerinske družbe pooblaščenih subjektov nahajajo v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve glede AML/CFT manj stroge od zahtev iz te uredbe, zadevni pooblaščeni subjekt zagotovi, da navedene podružnice in hčerinske družbe izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, vključno z zahtevami v zvezi z varstvom podatkom ali enakovrednimi zahtevami.

2. Če pravo tretje države ne dovoljuje zagotavljanja skladnosti z zahtevami iz te uredbe, pooblaščeni subjekti sprejmejo dodatne ukrepe za zagotovitev, da podružnice in hčerinske družbe v navedeni tretji državi učinkovito obvladujejo tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, sedež pa obvesti nadzornike v svoji matični državi članici. Če nadzorniki v matični državi članici menijo, da dodatni ukrepi ne zadostujejo, izvedejo dodatne nadzorne ukrepe, vključno s tem, da od skupine zahtevajo, da ne vzpostavi nobenega poslovnega odnosa, da obstoječe prekine, da ne izvede transakcij ali da preneha z delovanjem v tretji državi.

3. Organ AMLA do *[dve leti po datumu začetka veljavnosti te uredbe]* pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov je določena vrsta dodatnih ukrepov iz odstavka 2, vključno z minimalnimi ukrepi, ki jih sprejmejo pooblaščeni subjekti, kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvedbe ukrepov, zahtevanih na podlagi člena 13, in dodatnih nadzornih ukrepov, zahtevanih v takih primerih.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s členi 38 do 41 Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

POGLAVJE III

SKRBNO PREVERJANJE STRANK

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 15

Uporaba skrbnega preverjanja strank

1. Pooblaščeni subjekti uporabljajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v kateri koli od naslednjih okoliščin:

   (a) ob vzpostavitvi poslovnega odnosa;

   (b) pri sodelovanju v izvajanju ali izvajanju občasne transakcije, ki znaša 10 000 EUR ali več ali enakovreden znesek v nacionalni valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali s povezanimi transakcijami, ali občasne transakcije z nižjo mejno vrednostjo, določeno v skladu z odstavkom 5;

   (c) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izvzetje ali mejno vrednost;

   (d) kadar obstajajo dvomi o verodostojnosti ali ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke.

2. Poleg okoliščin iz odstavka 1 kreditne in finančne institucije ter ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi uporabljajo skrbno preverjanje strank, kadar bodisi odredijo bodisi izvršijo občasno transakcijo, ki predstavlja prenos sredstev, kot je opredeljen v členu 3, točka 9, Uredbe *[vstavite sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847 – COM(2021) 422 final]*, ali prenos kriptosredstev, kot je opredeljen v členu 3, točka 10, navedene uredbe, ki presega 1 000 EUR ali enakovredni znesek v nacionalni valuti.

3. Ponudniki storitev iger na srečo uporabljajo skrbno preverjanje strank ob izplačilu dobitkov, ob vplačilu stav ali obojem, kadar izvajajo transakcije, ki znašajo najmanj 2 000 EUR ali enakovredni znesek v nacionalni valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali s povezanimi transakcijami.

4. V primeru kreditnih institucij se skrbno preverjanje strank pod nadzorom nadzornikov izvaja tudi v trenutku, ko je kreditna institucija v skladu s členom 32(1) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[32] opredeljena kot institucija, ki propada ali bo verjetno propadla, ali če so v skladu s členom 2(1), točka 8, Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta[33] vloge opredeljene kot nerazpoložljive. Nadzorniki odločijo o intenzivnosti in obsegu takih ukrepov skrbnega preverjanja strank glede na specifične razmere kreditne institucije.

5. Organ AMLA do *[dve leti od datuma začetka veljavnosti te uredbe]* pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov so določeni:

   (a) pooblaščeni subjekti, sektorji ali transakcije, ki so povezani z večjim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma in ki izpolnjujejo mejne vrednosti, ki so nižje od mejnih vrednosti, določenih v odstavku 1, točka (b);

   (b) povezane mejne vrednosti občasnih transakcij;

   (c) merila za opredelitev povezanih transakcij.

   Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka organ AMLA ustrezno upošteva naslednje:

   (a) neločljivo povezane stopnje tveganj pri poslovnih modelih različnih vrst pooblaščenih subjektov;

   (b) nadnacionalno oceno tveganja, ki jo pripravi Komisija v skladu s členom 7 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 5 tega člena v skladu s členi 38 do 41 *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

Člen 16

[32] Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta Besedilo velja za EGP (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

[33] Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (Besedilo velja za EGP) (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

Ukrepi skrbnega preverjanja strank

1. Pooblaščeni subjekti za namen izvajanja skrbnega preverjanja strank uporabijo vse od naslednjih ukrepov:

   (a) identificirajo stranko in preverijo njeno identiteto;

   (b) identificirajo dejanske lastnike v skladu s členoma 42 in 43 ter preverijo njihovo identiteto, tako da pooblaščeni subjekt meni, da ve, kdo je dejanski lastnik, ter da pozna lastništvo in nadzorne strukture stranke;

   (c) ocenijo in po potrebi pridobijo informacije o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa;

   (d) stalno spremljajo poslovni odnos, vključno s pregledovanjem transakcij, ki se izvajajo v času poslovnega odnosa, s čimer se zagotovi, da so opravljene transakcije v skladu s poznavanjem stranke s strani pooblaščenega subjekta, poslovnega profila in profila tveganj, po potrebi tudi s poznavanjem izvora sredstev.

   Pooblaščeni subjekti pri uporabi ukrepov iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), preverijo, da je vsaka oseba, ki trdi, da deluje v imenu stranke, za to pooblaščena, ter to osebo identificirajo in preverijo njeno identiteto v skladu s členom 18.

2. Pooblaščeni subjekti določijo obseg ukrepov iz odstavka 1 na podlagi posamezne analize tveganj pranja denarja in financiranja terorizma glede na posebne značilnosti stranke in poslovnega odnosa ali občasne transakcije ter ob upoštevanju ocene tveganja, ki jo je pripravil pooblaščeni subjekt v skladu s členom 8, ter spremenljivk na področju pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v Prilogi I, pa tudi dejavnikov tveganja, določenih v prilogah II in III.

   Če pooblaščeni subjekti ugotovijo, da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, sprejmejo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja v skladu z oddelkom 4 tega poglavja. Če se ugotovi, da je tveganje manjše, lahko pooblaščeni subjekti uporabijo ukrepe poenostavljenega skrbnega preverjanja v skladu z oddelkom 3 tega poglavja.

3. Organ AMLA do *[dve leti po datumu začetka uporabe te uredbe]* izda smernice o spremenljivkah in dejavnikih tveganja, ki jih morajo pooblaščeni subjekti upoštevati pri vzpostavljanju poslovnih odnosov ali izvajanju občasnih transakcij.

4. Pooblaščeni subjekti so svojim nadzornikom vedno zmožni pokazati, da so sprejeti ukrepi ustrezni glede na prepoznana tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 17

Nezmožnost zagotavljanja skladnosti z zahtevo glede uporabe ukrepov skrbnega preverjanja strank

1. Če pooblaščeni subjekt ne more zagotoviti skladnosti z ukrepi skrbnega preverjanja strank, določenimi v členu 16(1), se vzdrži izvajanja transakcije ali vzpostavitve poslovnega odnosa ter prekine poslovni odnos in razmisli o tem, da bi FIU podal poročilo o sumljivi transakciji v zvezi s stranko v skladu s členom 50.

   Prvi pododstavek se ne uporablja za notarje, odvetnike in druge neodvisne pravne strokovnjake, revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce, in sicer v strogem obsegu, v katerem te osebe ugotavljajo pravni položaj svoje stranke ali ko branijo ali

zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi takega postopka ali izogibanju takemu postopku.

2. Ne glede na to, ali pooblaščeni subjekti sprejmejo ali zavrnejo vzpostavitev poslovnega odnosa, vodijo evidenco sprejetih ukrepov, da bi zagotovili skladnost z zahtevo glede uporabe ukrepov skrbnega preverjanja strank, vključno z evidencami sprejetih odločitev in ustreznih spremnih listin. Dokumenti, podatki ali informacije, ki jih hrani pooblaščeni subjekt, se posodobijo vedno, ko se pregleda skrbno preverjanje strank v skladu s členom 21.

Člen 18

Identifikacija in preverjanje identitete stranke

1. Razen v primerih manjšega tveganja, za katere se uporabljajo ukrepi iz oddelka 3, in ne glede na uporabo dodatnih ukrepov v primerih večjega tveganja iz oddelka 4, pooblaščeni subjekti za identifikacijo stranke in osebe, ki deluje v njenem imenu pridobijo najmanj naslednje informacije:

(a) za fizično osebo:

(i) ime in priimek;

(ii) kraj in datum rojstva;

(iii) državljanstvo ali državljanstva ali apatridnost in status begunca ali subsidiarne zaščite, kadar je ustrezno, in nacionalno identifikacijsko številko, kadar je ustrezno;

(iv) običajno prebivališče ali, če ni naslova stalnega prebivališča v Uniji, na katerem oseba zakonito prebiva, poštni naslov, na katerem je dosegljiva fizična oseba, in kadar je mogoče, delovno mesto, poklic ali zaposlitveni status in davčno številko;

(b) za pravni subjekt:

(i) pravnoorganizacijsko obliko in ime pravnega subjekta;

(ii) naslov statutarnega ali uradnega sedeža in, če se razlikuje, glavni sedež podjetja in državo registracije;

(iii) imena pravnih zastopnikov in, če so na voljo, matično številko, davčno številko in identifikator pravnih subjektov. Pooblaščeni subjekti preverijo tudi, da dejavnosti pravnega subjekta temeljijo na računovodskih dokumentih za zadnje poslovno leto ali drugih ustreznih informacijah;

(c) za skrbnika ekspresnega sklada ali osebo, ki opravlja enakovredno funkcijo v podobni pravni ureditvi:

(i) informacije iz člena 44(1), točki (a) in (b), ter točke (b) tega odstavka za vse osebe, identificirane kot dejanski lastniki;

(ii) naslov prebivališča skrbnikov ali oseb, ki opravljajo enakovredno funkcijo v podobni pravni ureditvi, ter pooblastila, ki urejajo in zavezujejo pravno ureditev, ter tudi, če sta na voljo, davčno številko in identifikator pravnih subjektov;

(d) za druge organizacije s pravno sposobnostjo na podlagi nacionalnega prava:

(i) ime, naslov statutarnega ali enakovrednega sedeža;

(ii) imena oseb, pooblaščenih za zastopanje organizacije, ter, kadar je ustrezno, pravnoorganizacijsko obliko, davčno številko, matično številko, identifikator pravnih subjektov ter družbene ali enakovredne pogodbe.

2. Za namene identifikacije dejanskega lastnika pravnega subjekta pooblaščeni subjekti zbirajo informacije iz člena 44(1), točka (a), in informacije iz odstavka 1, točka (b), tega člena.

Če ni po izčrpanju vseh možnih sredstev identifikacije v skladu s prvim pododstavkom nobena fizična oseba identificirana kot dejanski lastnik ali če obstaja kakršen koli dvom, da so identificirane osebe dejanski lastniki, pooblaščeni subjekti identificirajo fizične osebe na položajih višjega vodstva v gospodarskem ali drugem pravnem subjektu in preverijo njihovo identiteto. Pooblaščeni subjekti vodijo evidenco sprejetih ukrepov in tudi težav, na katere so naleteli med postopkom identifikacije in zaradi katerih so identificirali osebe na višjem vodstvenem položaju.

3. V primeru upravičencev iz skladov ali podobnih pravnih subjektov ali ureditev, ki so določeni po posebnih značilnostih ali razredu, pooblaščeni subjekt pridobi zadostne informacije o upravičencu, tako da bo lahko določil identiteto upravičenca v času izplačila ali v času, ko upravičenec uveljavi pridobljene pravice.

4. Pooblaščeni subjekti pridobijo informacije, dokumente in podatke, potrebne za preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika, na podlagi česar koli od naslednjega:

(a) predložitve osebnega dokumenta, potnega lista ali enakovrednega dokumenta in pridobivanja informacij iz zanesljivih in neodvisnih virov, do katerih so imeli neposreden dostop ali ki jih je predložila stranka;

(b) uporabe sredstev elektronske identifikacije in zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014.

Za namene preverjanja informacij o dejanskih lastnikih pooblaščeni subjekti vpogledajo tudi v osrednje registre iz člena 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* in preučijo dodatne informacije. Pooblaščeni subjekti določijo obseg dodatnih informacij, ki jih je treba preučiti, glede na tveganja, ki jih predstavljajo transakcija ali poslovni odnos in dejanski lastnik.

Člen 19

Čas preverjanja identitete stranke in dejanskega lastnika

1. Preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika se izvede pred vzpostavitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije. Taka obveznost se ne uporablja za primere manjšega tveganja iz oddelka 3 tega poglavja, če manjše tveganje upravičuje odlog takega preverjanja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede med vzpostavitvijo poslovnega odnosa, če je potrebno, da se ne prekine običajno poslovanje, in kadar obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. V takih primerih se ti postopki zaključijo kar najhitreje po prvem stiku.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko kreditna ali finančna institucija na morebitno zahtevo stranke odprejo račun, vključno z računi, ki omogočajo transakcije s

prenosljivimi vrednostnimi papirji, pod pogojem, da so vzpostavljena ustrezna varovala za zagotovitev, da stranka ne izvaja transakcij oziroma da se ne izvajajo v njenem imenu, dokler ni dosežena popolna skladnost z zahtevami skrbnega preverjanja strank, določenimi v členu 16(1), prvi pododstavek, točki (a) in (b).

4. Ob vzpostavitvi novega poslovnega odnosa s pravnim subjektom ali skrbnikom ekspresnega sklada ali osebo na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi iz členov 42, 43 in 48, za katere je treba na podlagi člena 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* registrirati informacije o dejanskem lastništvu, pooblaščeni subjekti zbirajo dokazila o registraciji ali izvlečke iz registra.

Člen 20

Opredelitev namena in predvidene narave poslovnega odnosa ali občasne transakcije

Pred začetkom poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije pooblaščeni subjekt za razumevanje njegovega oziroma njenega namena in predvidene narave pridobi najmanj informacije o:

(a) namenu predvidenega računa, transakcije ali poslovnega odnosa;

(b) ocenjeni vrednosti in ekonomskih razlogih predvidenih transakcij ali dejavnosti;

(c) izvoru sredstev;

(d) namembnosti sredstev.

Člen 21

Stalno spremljanje poslovnega odnosa in spremljanje transakcij, ki jih izvajajo stranke

1. Pooblaščeni subjekti stalno spremljajo poslovni odnos, vključno s transakcijami, ki jih izvaja stranka v času odnosa, da se zagotovi nadzor nad tem, da so navedene transakcije v skladu s poznavanjem stranke in njene poslovne dejavnosti in profila tveganj s strani pooblaščenega subjekta ter po potrebi z informacijami o izvoru sredstev, ter da se odkrijejo tiste transakcije, za katere je potrebna temeljitejša analiza v skladu s členom 50.

2. V okviru stalnega spremljanja iz odstavka 1 pooblaščeni subjekti zagotovijo, da se zadevni dokumenti, podatki ali informacije o stranki redno posodabljajo.

   Pogostost posodabljanja informacij o stranki v skladu s prvim pododstavkom temelji na tveganju, ki ga predstavlja poslovni odnos. Pogostost posodabljanja informacij o stranki v nobenem primeru ne presega pet let.

3. Poleg zahtev iz odstavka 2 pooblaščeni subjekti pregledajo in, kjer je to ustrezno, posodobijo informacije o stranki, če:

   (a) so se spremenile pomembne okoliščine stranke;

   (b) ima pooblaščeni subjekt pravno obveznost, da v zadevnem koledarskem letu stopi v stik s stranko za namene pregleda kakršnih koli relevantnih informacij v zvezi z dejanskimi lastniki ali za zagotavljanje skladnosti z Direktivo Sveta 2011/16/EU[34];

[34] Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

(c) se seznanijo s pomembnim dejstvom, ki se nanaša na stranko.

4. Organ AMLA do *[dve leti po začetku veljavnosti te uredbe]* izda smernice o stalnem spremljanju poslovnega odnosa in spremljanju transakcij, ki se izvajajo v okviru takega odnosa.

Člen 22

Regulativni tehnični standardi za informacije, potrebne za izvajanje skrbnega preverjanja strank

1. Organ AMLA do *[dve leti po začetku veljavnosti te uredbe]* pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov so določeni:

(a) zahteve, ki se uporabljajo za pooblaščene subjekte v skladu s členom 16, in informacije, ki jih je treba zbirati za namen standardnega, poenostavljenega in okrepljenega skrbnega preverjanja strank v skladu s členoma 18 in 20 ter členoma 27(1) in 28(4), vključno z minimalnimi zahtevami v primerih manjšega tveganja;

(b) vrsta ukrepov poenostavljenega skrbnega preverjanja, ki jih lahko pooblaščeni subjekti uporabijo v primerih manjšega tveganja v skladu s členom 27(1), vključno z ukrepi, ki se uporabljajo za posebne kategorije pooblaščenih subjektov in produktov ali storitev, ob upoštevanju rezultatov nadnacionalne ocene tveganja, ki jo pripravi Komisija v skladu s členom 7 *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*;

(c) zanesljivi in neodvisni viri informacij, ki se lahko uporabljajo za preverjanje podatkov o identiteti fizičnih in pravnih oseb za namene člena 18(4);

(d) seznam atributov, ki jih morajo imeti sredstva elektronske identifikacije in ustrezne storitve zaupanja iz člena 18(4), točka (b), za izpolnjevanje zahtev člena 16, točke (a), (b) in (c), v primeru standardnega, poenostavljenega in okrepljenega skrbnega preverjanja strank.

2. Zahteve in ukrepi iz odstavka 1, točki (a) in (b), temeljijo na naslednjih merilih:

(a) tveganju, ki je neločljivo povezano s storitvijo, ki se opravlja;

(b) naravi, znesku in ponovitvi transakcije;

(c) kanalih, ki se uporabljajo za izvajanje poslovnega odnosa ali občasne transakcije.

3. Organ AMLA redno pregleduje regulativne tehnične standarde ter po potrebi pripravi in Komisiji predloži osnutek za posodobitev navedenih standardov, da bi se med drugim upoštevale inovacije in tehnološki dosežki.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavkov 1 in 3 tega člena v skladu s členi 38 do 41 Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

ODDELEK 2

Politika do tretjih držav in grožnje v zvezi s pranjem denarja/financiranjem terorizma iz držav zunaj Unije

Člen 23

Opredelitev tretjih držav z znatnimi strateškimi pomanjkljivostmi v njihovih nacionalnih ureditvah AML/CFT

1. Komisija opredeli tretje države z znatnimi strateškimi pomanjkljivostmi v njihovih nacionalnih ureditvah AML/CFT in jih določi kot „tretje države z velikim tveganjem“.

2. Za opredelitev držav iz odstavka 1 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 60 za dopolnitev te uredbe, če:

   (a) so bile ugotovljene znatne strateške pomanjkljivosti v pravnem in institucionalnem okviru tretje države za AML/CFT;

   (b) so bile ugotovljene znatne strateške pomanjkljivosti v učinkovitosti sistema tretje države za AML/CFT pri obravnavanju tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma;

   (c) so znatne strateške pomanjkljivosti, ugotovljene v skladu s točkama (a) in (b), stalno prisotne, sprejeti pa niso bili nobeni ukrepi za njihovo ublažitev niti niso v postopku sprejemanja.

   Navedeni delegirani akti se sprejmejo v enem mesecu po tem, ko je Komisija preverila, da so merila iz točke (a), (b) ali (c) izpolnjena.

3. Za namene odstavka 2 Komisija upošteva pozive mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostjo na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma k uporabi ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja in dodatnih blažilnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: protiukrepi) ter tudi ustrezna vrednotenja, ocene, poročila ali javne izjave, ki so jih pripravili.

4. Če je tretja država opredeljena v skladu z merili iz odstavka 3, pooblaščeni subjekti v zvezi s poslovnimi odnosi ali občasnimi transakcijami, ki vključujejo fizične ali pravne osebe iz navedene tretje države, uporabljajo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja, navedene v členu 28(4), točke (a) do (g).

5. V delegiranem aktu iz odstavka 2 se med protiukrepi, navedenimi v členu 29, opredelijo posebni protiukrepi za zmanjšanje tveganj za posamezno državo, ki izvirajo iz tretjih držav z velikim tveganjem.

6. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 2 za zagotovitev, da so v posebnih protiukrepih, opredeljenih v skladu z odstavkom 5, upoštevane spremembe okvira tretje države za AML/CFT ter da so protiukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

Člen 24

Opredelitev tretjih držav s pomanjkljivo skladnostjo v njihovih nacionalnih ureditvah AML/CFT

1. Komisija opredeli tretje države s pomanjkljivo skladnostjo v njihovih nacionalnih ureditvah AML/CFT.

2. Za opredelitev držav iz odstavka 1 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 60 za dopolnitev te uredbe, če:

   (a) je bila ugotovljena pomanjkljiva skladnost v pravnem in institucionalnem okviru tretje države za AML/CFT;

(b) je bila ugotovljena pomanjkljiva skladnost v učinkovitosti sistema tretje države za AML/CFT pri obravnavanju tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo v enem mesecu po tem, ko je Komisija preverila, da so merila iz točke (a) ali (b) izpolnjena.

3. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 2 upošteva informacije o jurisdikcijah, ki so pod okrepljenim spremljanjem mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, pa tudi ustrezna vrednotenja, ocene, poročila ali javne izjave, ki so jih pripravili.

4. V delegiranem aktu iz odstavka 2 se med ukrepi, navedenimi v členu 28(4), točke (a) do (g), opredelijo posebni ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja, ki jih pooblaščeni subjekti uporabljajo za zmanjšanje tveganj, povezanih s poslovnimi odnosi ali občasnimi transakcijami, ki vključujejo fizične ali pravne osebe iz navedene tretje države.

5. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 2 za zagotovitev, da so v posebnih ukrepih okrepljenega skrbnega preverjanja, opredeljenih v skladu z odstavkom 4, upoštevane spremembe okvira tretje države za AML/CFT, ter da so ukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

Člen 25

Opredelitev tretjih držav, ki ogrožajo finančni sistem Unije

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 60 za opredelitev tretjih držav, ki specifično in resno ogrožajo finančni sistem Unije in pravilno delovanje notranjega trga, razen tistih iz členov 23 in 24.

2. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 1 upošteva zlasti naslednja merila:

(a) pravni in institucionalni okvir tretje države za AML/CFT, zlasti:

(i) inkriminacijo pranja denarja in financiranja terorizma;

(ii) ukrepe v zvezi s skrbnim preverjanjem strank;

(iii) zahteve v zvezi z vodenjem evidenc;

(iv) zahteve za poročanje o sumljivih transakcijah;

(v) razpoložljivost natančnih in pravočasnih informacij o dejanskem lastništvu pravnih oseb in ureditev za pristojne organe;

(b) pooblastila in postopke pristojnih organov tretje države za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki vključujejo ustrezno učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, pa tudi prakso tretje države pri sodelovanju in izmenjavi informacij s pristojnimi organi držav članic;

(c) učinkovitost sistema AML/CFT tretje države pri obravnavi tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma.

3. Komisija lahko za namene določitve stopnje grožnje iz odstavka 1 organ AMLA zaprosi, naj sprejme mnenje, namenjeno oceni konkretnega vpliva na celovitost finančnega sistema Unije zaradi stopnje grožnje, ki jo predstavlja tretja država.

4. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 1 upošteva zlasti ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

5. Če opredeljena konkretna in resna grožnja iz zadevne tretje države pomeni znatno strateško pomanjkljivost, se uporablja člen 23(4), v delegiranem aktu iz odstavka 2 pa se opredelijo posebni protiukrepi iz člena 23(5).

6. Če opredeljena konkretna in resna grožnja iz zadevne tretje države pomeni pomanjkljivo skladnost, se v delegiranem aktu iz odstavka 2 opredelijo posebni ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja iz člena 24(4).

7. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 2 za zagotovitev, da so v ukrepih iz odstavkov 5 in 6 upoštevane spremembe okvira tretje države za AML/CFT ter da so ukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

Člen 26

Smernice o tveganjih, trendih in metodah pranja denarja/financiranja terorizma

1. Organ AMLA do *[tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe]* sprejme smernice, v katerih so opredeljeni trendi, tveganja in metode pranja denarja in financiranja terorizma, ki vključujejo katero koli geografsko področje zunaj Unije ter so jim izpostavljeni pooblaščeni subjekti. Organ AMLA upošteva zlasti dejavnike tveganja, navedene v Prilogi III. Če so opredeljeni primeri večjega tveganja, smernice vključujejo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja, pooblaščeni subjekti pa za zmanjšanje takih tveganj preučijo njihovo uporabo.

2. Organ AMLA smernice iz odstavka 1 pregleda najmanj vsaki dve leti.

3. Organ AMLA pri izdaji in pregledu smernic iz odstavka 1 upošteva vrednotenja, ocene ali poročila mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

ODDELEK 3

Poenostavljeno skrbno preverjanje strank

Člen 27

Ukrepi poenostavljenega skrbnega preverjanja strank

1. Če poslovni odnos ali transakcija ob upoštevanju dejavnikov tveganja iz prilog II in III predstavlja nižjo stopnjo tveganja, lahko pooblaščeni subjekti uporabijo naslednje ukrepe poenostavljenega skrbnega preverjanja strank:

   (a) identiteto stranke in dejanskega lastnika preverijo po vzpostavitvi poslovnega odnosa, če je opredeljeno konkretno manjše tveganje upravičilo tak odlog, v vsakem primeru pa najpozneje 30 dni po vzpostavitvi odnosa;

   (a) zmanjšajo pogostost posodobitev identifikacije stranke;

   (b) zmanjšajo količino informacij, zbranih za opredelitev namena in predvidene narave poslovnega odnosa, ali pa o njih sklepajo na podlagi vrste transakcij ali vzpostavljenega poslovnega odnosa;

   (c) zmanjšajo pogostost ali stopnjo pregledovanja transakcij, ki jih izvaja stranka;

(d) uporabijo vse druge ustrezne ukrepe poenostavljenega skrbnega preverjanja, ki jih opredeli organ AMLA v skladu s členom 22.

Ukrepi iz prvega pododstavka so sorazmerni z naravo in obsegom posla ter s specifičnimi elementi opredeljenega manjšega tveganja. Vendar pa pooblaščeni subjekti zadostno spremljajo transakcije in poslovni odnos, da lahko odkrijejo nenavadne ali sumljive transakcije.

2. Pooblaščeni subjekti zagotovijo, da notranji postopki, vzpostavljeni v skladu s členom 7, vključujejo posebne ukrepe poenostavljenega preverjanja, ki se sprejmejo v zvezi z različnimi vrstami strank, ki predstavljajo manjše tveganje. Pooblaščeni subjekti dokumentirajo odločitve o upoštevanju dodatnih dejavnikov manjšega tveganja.

3. Za namene uporabe ukrepov poenostavljenega skrbnega preverjanja iz odstavka 1, točka (a), pooblaščeni subjekti sprejmejo postopke za obvladovanje tveganja v zvezi s pogoji, pod katerimi lahko opravljajo storitve ali izvajajo transakcije za stranko, preden poteka preverjanje, vključno z omejitvijo zneska, števila ali vrst transakcij, ki se lahko izvajajo, ali spremljanjem transakcij za zagotovitev, da so v skladu s pričakovanimi standardi za zadevni poslovni odnos.

4. Pooblaščeni subjekti redno preverjajo, ali še vedno obstajajo pogoji za uporabo poenostavljenega skrbnega preverjanja. Pogostost takih preverjanj je sorazmerna z naravo in obsegom posla ter tveganji, ki jih predstavlja konkretni odnos.

5. Pooblaščeni subjekti se vzdržijo uporabe ukrepov poenostavljenega skrbnega preverjanja v kateri koli od naslednjih okoliščin:

(a) pooblaščeni subjekti dvomijo o verodostojnosti informacij, ki jih je predložila stranka ali dejanski lastnik v fazi identifikacije, ali v zvezi z navedenimi informacijami odkrijejo neskladnosti;

(b) dejavniki, ki kažejo na manjše tveganje, niso več prisotni;

(c) spremljanje transakcij stranke in informacije, zbrane v okviru poslovnega odnosa, izključujejo scenarij manjšega tveganja;

(d) obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

ODDELEK 4

Okrepljeno skrbno preverjanje strank

Člen 28

Področje uporabe ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank

1. V primerih iz členov 23, 24, 25 in 30 do 36 ter v drugih primerih večjega tveganja, ki jih pooblaščeni subjekti ugotovijo v skladu s členom 16(2), drugi pododstavek, (v nadaljnjem besedilu: primeri večjega tveganja) pooblaščeni subjekti za obvladovanje in zmanjšanje navedenih tveganj uporabljajo ustrezne ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank.

2. Pooblaščeni subjekti raziščejo izvor in namembnost sredstev, vključenih v vse transakcije, ki izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev, ter namen takih transakcij:

(a) transakcije so kompleksne ;

(b) transakcije so nenavadno velike;

(c) transakcije se izvajajo v nenavadnem vzorcu;

(d) transakcije nimajo očitnega gospodarskega ali zakonitega namena.

3. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja pooblaščeni subjekti pri ocenjevanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih predstavlja poslovni odnos ali občasna transakcija, upoštevajo najmanj dejavnike morebitnega večjega tveganja iz Priloge III ter smernic, ki jih sprejme organ AMLA v skladu s členom 26.

4. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja lahko pooblaščeni subjekti v primerih večjega tveganja uporabijo katerega koli od naslednjih ukrepov okrepljenega skrbnega preverjanja strank, sorazmerno z opredeljenimi večjimi tveganji:

(a) pridobijo dodatne informacije o stranki in dejanskem lastniku oziroma dejanskih lastnikih;

(b) pridobijo dodatne informacije o predvideni naravi poslovnega odnosa;

(c) pridobijo dodatne informacije o izvoru sredstev in izvoru premoženja stranke ter dejanskega lastnika oziroma dejanskih lastnikov;

(d) pridobijo informacije o razlogih za predvidene ali opravljene transakcije in njihovi skladnosti s poslovnim odnosom;

(e) pridobijo dovoljenje višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnega odnosa;

(f) izvajajo okrepljeno spremljanje poslovnega odnosa s povečanjem pogostosti in podaljšanjem časa nadzora ter opredelijo vzorce transakcij, ki jih je treba nadalje preučiti;

(g) zahtevajo, da se prvo plačilo opravi prek računa na ime stranke pri kreditni instituciji, za katero veljajo standardi skrbnega preverjanja strank, ki niso manj zanesljivi od teh, določenih s to uredbo.

5. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja lahko države članice, kadar v skladu s členom 8 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* opredelijo primere večjega tveganja, od pooblaščenih subjektov zahtevajo, naj uporabijo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja in, če je primerno, določijo te ukrepe. Države članice Komisijo in organ AMLA uradno obvestijo o zahtevah glede okrepljenega skrbnega preverjanja, naloženih pooblaščenim subjektom s sedežem na njihovem ozemlju, v enem mesecu po njihovem sprejetju, s priloženo utemeljitvijo tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, na katerih temelji taka odločitev.

Kadar je verjetno, da bodo tveganja, ki so jih države članice opredelile v skladu s prvim pododstavkom, vplivala na finančni sistem Unije, organ AMLA na zahtevo Komisije ali lastno pobudo preuči možnost posodobitve smernic, sprejetih v skladu s členom 26.

6. Ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja strank se ne uporabljajo samodejno za podružnice ali hčerinske družbe pooblaščenih subjektov s sedežem v Uniji, ki se nahajajo v tretjih državah iz členov 23, 24 in 25, kadar navedene podružnice ali hčerinske družbe v celoti izpolnjujejo politike, kontrole in postopke na ravni skupine v skladu s členom 14.

Člen 29

Protiukrepi za zmanjšanje groženj pranja denarja/financiranja terorizma iz držav zunaj Unije

Komisija lahko za namene členov 23 in 25 izbira med naslednjimi protiukrepi:

(a) protiukrepi, ki jih morajo pooblaščeni subjekti uporabiti za osebe in pravne subjekte, ki vključujejo tretje države z velikim tveganjem in, kjer je to ustrezno, druge države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, pri čemer te protiukrepe sestavljajo:

(i) uporaba dodatnih elementov okrepljenega skrbnega preverjanja;

(ii) uvedba okrepljenih ustreznih mehanizmov za poročanje ali sistematičnega poročanja o finančnih transakcijah;

(iii) omejitev poslovnih odnosov ali transakcij s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti iz navedenih tretjih držav;

(b) protiukrepi, ki jih morajo države članice uporabiti za tretje države z velikim tveganjem in, kjer je to ustrezno, druge države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, pri čemer te protiukrepe sestavljajo:

(i) zavrnitev ustanovitve hčerinskih družb, podružnic ali predstavništev pooblaščenih subjektov iz zadevne države oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da je zadevni pooblaščeni subjekt iz tretje države, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;

(ii) prepoved pooblaščenim subjektom, da ustanovijo podružnice ali predstavništva pooblaščenih subjektov v zadevni tretji državi, oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da bi zadevna podružnica ali predstavništvo obstajalo v tretji državi, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;

(iii) zahtevanje okrepljenega nadzorniškega pregleda ali okrepljene zahteve glede zunanje revizije za podružnice in hčerinske družbe pooblaščenih subjektov, ki se nahajajo v zadevni tretji državi;

(iv) zahtevanje okrepljenih zahtev glede zunanje revizije za finančne skupine v zvezi s katero koli od njihovih podružnic in hčerinskih družb, ki se nahajajo v zadevni tretji državi;

(v) zahtevanje, da kreditne in finančne institucije pregledajo in spremenijo oziroma po potrebi prekinejo korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami v zadevni tretji državi.

Člen 30

Posebni ukrepi okrepljenega skrbnega preverjanja za čezmejne korespondenčne odnose

V zvezi s čezmejnimi korespondenčnimi odnosi, vključno z odnosi, vzpostavljenimi za transakcije z vrednostnimi papirji ali prenose sredstev, ki vsebujejo izvrševanje plačil z respondenčno institucijo iz tretje države, se od kreditnih institucij in finančnih institucij poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, določenih v členu 16, zahteva, da na začetku novega poslovnega odnosa:

(a) zberejo zadostne informacije o respondenčni instituciji, da v celoti razumejo naravo njenega poslovanja ter iz javno dostopnih informacij ocenijo ugled institucije in kakovost nadzora;

(b) ocenijo nadzor glede AML/CFT v respondenčni instituciji;

(c) pridobijo odobritev višjega vodstva pred vzpostavitvijo novih korespondenčnih odnosov;

(d) dokumentirajo ustrezne pristojnosti vsake institucije;

(e) glede prehodnih računov se prepričajo, da je respondenčna institucija preverila identiteto strank in je stalno skrbno preverjala stranke, ki imajo neposreden dostop do računov korespondenčne institucije, ter da je korespondenčni instituciji na zahtevo sposobna zagotoviti zadevne podatke o skrbnem preverjanju strank.

Če se kreditne institucije in finančne institucije odločijo, da bodo prekinile čezmejne korespondenčne odnose iz razlogov, povezanih s politiko za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, svojo odločitev dokumentirajo.

Člen 31

Prepoved korespondenčnih odnosov z navideznimi bankami

Kreditne institucije in finančne institucije na smejo vzpostaviti ali nadaljevati korespondenčnega odnosa z navidezno banko. Kreditne institucije in finančne institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ne bodo vzpostavile ali nadaljevale korespondenčnih odnosov s kreditno institucijo ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navidezni banki.

Člen 32

Posebne določbe v zvezi s politično izpostavljenimi osebami

1. Poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, določenih v členu 16, imajo pooblaščeni subjekti ustrezne sisteme upravljanja tveganj, vključno s postopki na podlagi tveganja, za ugotavljanje, ali je stranka ali dejanski lastnik stranke politično izpostavljena oseba.

2. V zvezi s transakcijami ali poslovnimi odnosi s politično izpostavljenimi osebami pooblaščeni subjekti uporabljajo naslednje ukrepe:

   (a) pridobijo odobritev višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnih odnosov s politično izpostavljenimi osebami;

   (b) sprejmejo ustrezne ukrepe, da ugotovijo izvor premoženja in sredstev, vključenih v poslovne odnose ali transakcije s politično izpostavljenimi osebami;

   (c) okrepljeno stalno spremljajo te poslovne odnose.

3. Organ AMLA do *[tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe]* izda smernice o naslednjih zadevah:

   (a) merilih za identifikacijo oseb, ki spadajo v opredelitev oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci;

   (b) stopnji tveganja, povezanega s posebno kategorijo politično izpostavljene osebe, njihovimi družinskimi člani ali osebami, za katere je znano, da so ožji sodelavci, vključno s smernicami o tem, kako je treba taka tveganja oceniti, potem ko oseba ni več na vidnem javnem položaju, za namene člena 35.

Člen 33

Seznam vidnih javnih položajev

1. Vsaka država članica izda in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki se v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi štejejo za vidne javne položaje za namene člena 2, točka 25. Države članice zaprosijo vsako mednarodno organizacijo, akreditirano na njihovem ozemlju, da izda in posodablja seznam vidnih javnih položajev v tej mednarodni organizaciji za namene člena 2, točka 25. Ti seznami vključujejo tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni držav članic. Države članice o navedenih seznamih in tudi vseh njihovih morebitnih spremembah uradno obvestijo Komisijo in organ AMLA.

2. Komisija pripravi in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki se štejejo za vidne javne položaje na ravni Unije. Ta seznam vključuje tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni Unije.

3. Komisija na podlagi seznamov iz odstavkov 1 in 2 tega člena sestavi enoten seznam vseh vidnih javnih položajev za namene člena 2, točka 25. Ta enotni seznam Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Organ AMLA seznam objavi na svojem spletišču.

Člen 34

Politično izpostavljene osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih polic

Pooblaščeni subjekti sprejmejo razumne ukrepe za določitev, ali so upravičenci iz življenjske ali druge z naložbami povezane zavarovalne police ali, kjer je to ustrezno, dejanski lastnik upravičenca politično izpostavljene osebe. Ti ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolne ali delne dodelitve police. Kadar so prepoznana večja tveganja, pooblaščeni subjekti poleg uporabe ukrepov skrbnega preverjanja strank iz člena 16:

(a) pred izplačilom sredstev police obvestijo višje vodstvo;

(b) poglobljeno pregledajo celoten poslovni odnos z imetnikom police.

Člen 35

Ukrepi v zvezi z osebami, ki niso več politično izpostavljene osebe

1. Če politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju v Uniji, državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji, pooblaščeni subjekti v svoji oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s členom 16 upoštevajo nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja.

2. Pooblaščeni subjekti uporabljajo enega ali več ukrepov iz člena 28(4) za zmanjšanje tveganj, ki ga predstavlja poslovni odnos, tako dolgo, dokler se ne šteje, da ta oseba ne predstavlja več tveganja, v vsakem primeru pa najmanj 12 mesecev po tem, ko posameznik ne deluje več na vidnem javnem položaju.

3. Obveznost iz odstavka 2 se ustrezno uporablja, če pooblaščeni subjekt začne poslovni odnos z osebo, ki je v preteklosti delovala na vidnem javnem položaju v Uniji, državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji.

Člen 36

Družinski člani in ožji sodelavci politično izpostavljenih oseb

Ukrepi iz členov 32, 34 in 35 se uporabljajo tudi za družinske člane ali osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci politično izpostavljenih oseb.

ODDELEK 5

Posebne določbe o skrbnem preverjanju strank

Člen 37

Specifikacije za sektor življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja

Kar zadeva posle življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne posle, pooblaščeni subjekti poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, ki se zahtevajo za stranko in dejanskega lastnika, v zvezi z upravičenci iz življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih zavarovalnih polic, takoj ko so ti identificirani ali določeni, izvajajo naslednje ukrepe skrbnega preverjanja strank:

(a) v primeru upravičencev, ki so identificirani kot izrecno imenovane osebe ali pravne ureditve, pridobitev imena osebe ali ureditve;

(b) v primeru upravičencev, ki so določeni po značilnostih ali razredu ali na druge načine, pridobitev zadostnih informacij o teh upravičencih, tako da bo v času izplačila mogoče določiti identiteto upravičenca.

Za namene prvega pododstavka, točki (a) in (b), se preverjanje identitete upravičencev in, kjer je to ustrezno, njihovih dejanskih lastnikov izvede v času izplačila. V primeru popolne ali delne dodelitve življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja tretji osebi pooblaščeni subjekti, seznanjeni z dodelitvijo, opredelijo dejanskega lastnika v času dodelitve fizični ali pravni osebi ali pravni ureditvi, ki v svojo korist prejema vrednost dodeljene police.

ODDELEK 6

Izvajanje s strani tretjih oseb

Člen 38

Splošne določbe v zvezi z zanašanjem na druge pooblaščene subjekte

1. Pooblaščeni subjekti se lahko za izpolnitev zahtev glede skrbnega preverjanja strank iz člena 16(1), točke (a), (b) in (c), zanesejo na druge pooblaščene subjekte, ne glede na to, ali imajo sedež v državi članici ali tretji državi, če:

   (a) drugi pooblaščeni subjekti uporabljajo zahteve glede skrbnega preverjanja strank in glede vodenja evidenc, določene v tej uredbi, ali enakovredne zahteve, če imajo drugi pooblaščeni subjekti sedež ali stalno prebivališče v tretji državi;

   (b) se zagotavljanje skladnosti drugih pooblaščenih subjektov z zahtevami glede AML/CFT nadzira na način, ki je skladen s poglavjem IV Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

   Končno odgovornost za izpolnjevanje zahtev glede skrbnega preverjanja strank nosi pooblaščeni subjekt, ki se zanese na drug pooblaščeni subjekt.

2. Pri odločanju o zanašanju na druge pooblaščene subjekte, ki imajo sedež v tretjih državah, pooblaščeni subjekti upoštevajo dejavnike geografskega tveganja, navedene

v prilogah II in III, ter vse ustrezne informacije ali navodila, ki jih zagotovijo Komisija ali organ AMLA ali drugi pristojni organi.

3. V primeru pooblaščenih subjektov, ki so del skupine, se lahko izpolnjevanje zahtev iz tega člena in skladnost s členom 39 zagotavljata s politikami, kontrolami in postopki na ravni skupine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

   (a) pooblaščeni subjekt se zanaša na informacije, ki jih je zagotovil izključno pooblaščeni subjekt, ki je del iste skupine;

   (b) skupina uporablja politike in postopke za AML/CFT, ukrepe skrbnega preverjanja strank in pravila o vodenju evidenc, ki so popolnoma skladni s to uredbo ali enakovrednimi pravili v tretjih državah;

   (c) učinkovito izvajanje zahtev iz točke (b) na ravni skupine nadzira nadzorni organ matične države članice v skladu s poglavjem IV Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* ali tretje države v skladu s pravili navedene tretje države.

4. Pooblaščeni subjekti se ne zanašajo na pooblaščene subjekte s sedežem v tretjih državah, opredeljenih v skladu z oddelkom 2 tega poglavja. Vendar se lahko pooblaščeni subjekti s sedežem v Uniji, katerih podružnice in hčerinske družbe imajo sedež v navedenih tretjih državah, zanašajo na navedene podružnice in hčerinske družbe, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 3, točke (a) do (c).

Člen 39

Postopek zanašanja na drug pooblaščeni subjekt

1. Pooblaščeni subjekti pridobijo od pooblaščenega subjekta, na katerega se zanašajo, vse potrebne informacije v zvezi z zahtevami glede skrbnega preverjanja strank iz člena 16(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), ali poslom, ki se sprejema.

2. Pooblaščeni subjekti, ki se zanašajo na druge pooblaščene subjekte, sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da pooblaščeni subjekt, na katerega se zanaša, na zahtevo predloži:

   (a) kopije informacij, zbranih za identifikacijo stranke;

   (b) vse spremne listine ali zaupanja vredne vire informacij, ki so bili uporabljeni za preverjanje identitete stranke in, kjer je to ustrezno, dejanskih lastnikov stranke ali oseb, v imenu katerih deluje stranka, vključno s podatki, pridobljenimi prek sredstev elektronske identifikacije in zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ter

   (c) vse informacije, zbrane o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa.

3. Pooblaščeni subjekt, na katerega se zanaša, predloži informacije iz odstavkov 1 in 2 brez odlašanja, v vsakem primeru pa v petih delovnih dneh.

4. Pogoji za posredovanje informacij in dokumentov, navedenih v odstavkih 1 in 2, se določijo v pisnem dogovoru med pooblaščenimi subjekti.

5. Če se pooblaščeni subjekt zanaša na pooblaščeni subjekt, ki je del njegove skupine, se lahko pisni dogovor nadomesti z notranjim postopkom, vzpostavljenim na ravni skupine, če so izpolnjeni pogoji člena 38(2).

Člen 40

Zunanje izvajanje

1. Pooblaščeni subjekti lahko naloge, ki izhajajo iz zahtev na podlagi te uredbe, za namene izvajanja skrbnega preverjanja strank oddajo v zunanje izvajanje agentu ali zunanjemu ponudniku storitev, ki je lahko fizična ali pravna oseba, razen fizičnim ali pravnim osebam, ki prebivajo ali imajo sedež v tretjih državah, opredeljenih v skladu z oddelkom 2 tega poglavja.

   Pooblaščeni subjekt je v celoti odgovoren za vsako dejanje agentov ali zunanjih ponudnikov storitev, ki so jim oddane dejavnosti v zunanje izvajanje.

2. Naloge, oddane v zunanje izvajanje v skladu z odstavkom 1, se ne izvajajo tako, da to bistveno škodi kakovosti ukrepov in postopkov pooblaščenega subjekta za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe in Uredbe *[vstavite sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847 – COM(2021) 422 final]*. V zunanje izvajanje se nikoli ne oddajo naslednje naloge:

   (a) odobritev ocene tveganja, ki jo pripravi pooblaščeni subjekt;

   (b) notranje kontrole, vzpostavljene v skladu s členom 7;

   (c) priprava in odobritev politik, kontrol in postopkov pooblaščenega subjekta za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe;

   (d) določitev profila tveganja potencialne stranke in vzpostavitev poslovnega odnosa z navedeno stranko;

   (e) opredelitev meril za odkrivanje sumljivih ali neobičajnih transakcij in dejavnosti;

   (f) poročanje o sumljivih dejavnostih ali prijave FIU v skladu s členom 50, ki temeljijo na mejnih vrednostih.

3. Če pooblaščeni subjekt v skladu z odstavkom 1 odda nalogo v zunanje izvajanje, zagotovi, da agent ali zunanji ponudnik storitev uporablja ukrepe in postopke, ki jih sprejme pooblaščeni subjekt. Pogoji za izvajanje takih nalog se določijo v pisnem dogovoru med pooblaščenim subjektom in zunanjim izvajalcem. Pooblaščeni subjekt izvaja redne kontrole za zagotovitev, da zunanji izvajalec učinkovito izvaja take ukrepe in postopke. Pogostost takih kontrol se določi na podlagi kritične narave nalog, oddanih v zunanje izvajanje.

4. Pooblaščeni subjekti zagotovijo, da zunanje izvajanje ne poteka tako, da to bistveno ovira zmožnost nadzornih organov, da nadzirajo in sledijo temu, kako pooblaščeni subjekt izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe.

Člen 41

Smernice o izvajanju s strani tretjih oseb

Organ AMLA do *[tri leta po začetku veljavnosti te uredbe]* izda smernice, namenjene pooblaščenim subjektom, o:

(a) pogojih, ki so sprejemljivi za pooblaščene subjekte, da se zanesejo na informacije, ki jih je zbral drug pooblaščeni subjekt, tudi v primeru skrbnega preverjanja strank na daljavo;

(b) vzpostavitvi ureditev zunanjega izvajanja v skladu s členom 40, njihovem upravljanju in postopkih za spremljanje izvajanja funkcij, ki jih opravljajo zunanji izvajalci, zlasti funkcij, ki jih je treba šteti za kritične;

(c) vlogah in odgovornosti vsakega akterja bodisi v primeru zanašanja na drug pooblaščeni subjekt bodisi v primeru zunanjega izvajanja;

(d) nadzornih pristopih k zanašanju na druge pooblaščene subjekte in zunanjemu izvajanju.

POGLAVJE IV

PREGLEDNOST DEJANSKEGA LASTNIŠTVA

Člen 42

Identifikacija dejanskih lastnikov za gospodarske in druge pravne subjekte

1. V primeru gospodarskih subjektov so dejanski lastniki, kot so opredeljeni v členu 2(22), fizične osebe, ki neposredno ali posredno bodisi prek lastniškega deleža bodisi prek drugačnega nadzora nadzorujejo gospodarski subjekt.

   Za namene tega člena pomeni „nadzor prek lastniškega deleža“ lastništvo 25 % in ene od delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža v gospodarskem subjektu, vključno prek imetništev prinosniških delnic, na vsaki ravni lastništva.

   Za namene tega člena „nadzor na druge načine“ vključuje najmanj eno od naslednjega:

   (a) pravico do imenovanja ali razrešitve več kot polovice članov uprave ali podobnih uslužbencev gospodarskega subjekta;

   (b) možnost pomembnega vplivanja na odločitve, ki jih sprejema gospodarski subjekt, vključno s pravicami do veta, pravicami do odločanja in vsemi odločitvami v zvezi z razdelitvami dobička ali spremembo sredstev;

   (c) bodisi deljen bodisi nedeljen nadzor prek formalnih ali neformalnih dogovorov z lastniki, člani ali gospodarskimi subjekti, določb v statutu, partnerskih sporazumov, konzorcijskih sporazumov ali enakovrednih dokumentov, odvisno od posebnih značilnosti pravnega subjekta ter ureditve glasovanja;

   (d) povezave z družinskimi člani vodij ali direktorjev/tistih, ki imajo v lasti ali nadzorujejo gospodarski subjekt;

   (e) uporabo formalnih in neformalnih ureditev zastopnikov.

   Nadzor na druge načine se lahko določi tudi v skladu z merili iz člena 22(1) do (5) Direktive 2013/34/EU.

2. V primeru pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti, so dejanski lastniki, kot so opredeljeni v členu 2(22), fizične osebe, opredeljene v skladu z odstavkom 1 tega člena, razen kadar se uporablja člen 43(2).

3. Države članice Komisijo do *[tri mesece od datuma začetka uporabe te uredbe]* uradno obvestijo o seznamu vrst gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ki obstajajo na podlagi njihovih nacionalnih zakonov, na katerem so v skladu z odstavkom 1 opredeljeni dejanski lastniki. Uradno obvestilo vključuje posebne kategorije subjektov, opis značilnosti, imena in, kadar je ustrezno, pravno podlago iz nacionalnih zakonov držav članic. Vključuje tudi navedbo, ali se zaradi posebne oblike in struktur pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti, uporablja mehanizem iz člena 45(3), ki jo spremlja podrobna utemeljitev razlogov za to.

4. Komisija do *[eno leto od datuma začetka uporabe te uredbe]* državam članicam zagotovi priporočila o posebnih pravilih in merilih za identifikacijo dejanskih lastnikov pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti. Če se države članice odločijo, da ne uporabijo nobenega priporočila, o tem uradno obvestijo Komisijo in tako odločitev utemeljijo.

5. Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za:

   (a) družbe, ki kotirajo na reguliranem trgu, za katerega veljajo zahteve po razkritju v skladu z zakonodajo Unije ali enakovredni mednarodni standardi, ter

   (b) osebe javnega prava, kot so opredeljene v členu 2(1), točka 4, Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta[35].

Člen 43

Identifikacija dejanskih lastnikov za ekspresne sklade in podobne pravne subjekte ali ureditve

1. V primeru ekspresnih skladov so dejanski lastniki vse naslednje fizične osebe:

   (a) ustanovitelji;

   (b) skrbniki;

   (c) zaščitniki, če obstajajo;

   (d) upravičenci ali, če obstaja razred upravičencev, posamezniki v tem razredu, ki imajo korist od pravne ureditve ali pravnega subjekta, ne glede na kakršno koli mejno vrednost, ter razred upravičencev. Vendar je v primeru pokojninskih sistemov, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta[36] in ki določajo razred upravičencev, upravičenec le razred upravičencev;

   (e) vsaka druga fizična oseba, ki izvršuje končni nadzor nad ekspresnim skladom prek neposrednega ali posrednega lastništva ali prek drugačnega nadzora, vključno z verigo nadzora ali lastništva.

2. V primeru pravnih subjektov in pravnih ureditev, podobnih ekspresnim skladom, so dejanski lastniki fizične osebe z enakovrednimi ali podobnimi položaji, kot so položaji iz odstavka 1.

   Države članice Komisijo do *[tri mesece od datuma začetka uporabe te uredbe]* uradno obvestijo o seznamu pravnih ureditev in pravnih subjektov, podobnih ekspresnim skladom, na katerem so opredeljeni dejanski lastniki v skladu z odstavkom 1.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z izvedbenim aktom sprejme seznam pravnih ureditev in pravnih subjektov, ki jih urejajo zakoni držav članic ter za katere bi morale veljati enake zahteve glede preglednosti dejanskega lastništva kot za ekspresne sklade. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 61(2) te uredbe.

Člen 44

---

35 Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

36 Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

Informacije o dejanskem lastništvu

1. Za namene te uredbe so informacije o dejanskem lastništvu ustrezne, točne in posodobljene ter vključujejo:

   (a) ime in priimek, popoln kraj in datum rojstva, naslov prebivališča, državo stalnega prebivališča in državljanstvo ali državljanstva dejanskega lastnika, nacionalno identifikacijsko številko in njen vir, kot na primer potni list ali nacionalni osebni dokument in, kadar je ustrezno, davčno številko ali drugo enakovredno številko, ki jo je osebi dodelila država njenega običajnega prebivališča;

   (b) naravo in obseg deleža v pravnem subjektu ali pravni ureditvi v lasti upravičenca bodisi prek lastniškega deleža bodisi prek nadzora na druge načine ter datum pridobitve deleža v lasti upravičenca;

   (c) informacije o pravnem subjektu ali pravni ureditvi, katerega oziroma katere dejanski lastnik je fizična oseba v skladu s členom 16(1), točka (b), in opis nadzora in lastniške strukture.

2. Informacije o dejanskem lastništvu se pridobijo v 14 koledarskih dneh od ustanovitve pravnih subjektov ali pravnih ureditev. Posodobijo se takoj, v vsakem primeru pa najpozneje v 14 koledarskih dneh po vsaki spremembi dejanskih lastnikov ter vsako leto.

Člen 45

Obveznosti pravnih subjektov

1. Vsi gospodarski in drugi pravni subjekti, registrirani v Uniji, pridobijo in imajo na voljo ustrezne, točne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu.

   Pravni subjekti pooblaščenim subjektom, kadar sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem III, poleg informacij o svojih pravnih lastnikih predložijo tudi informacije o dejanskih lastnikih.

   Dejanski lastniki gospodarskih ali drugih pravnih subjektov predložijo navedenim subjektom vse informacije, potrebne za gospodarski ali drug pravni subjekt.

2. Če ni po izčrpanju vseh možnih sredstev identifikacije v skladu s členoma 42 in 43 nobena oseba identificirana kot dejanski lastnik ali če obstaja kakršen koli dvom, da so identificirane osebe dejanski lastniki, gospodarski ali drugi pravni subjekti vodijo evidence ukrepov, sprejetih za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov.

3. V primerih iz odstavka 2 gospodarski in drugi pravni subjekti ob predložitvi informacij o dejanskem lastništvu v skladu s členom 16 te uredbe in členom 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* zagotovijo:

   (a) izjavo s priloženo utemeljitvijo, da dejanskega lastnika ni ali da dejanskih lastnikov ni bilo mogoče identificirati in preveriti;

   (b) podatke o fizičnih osebah na položajih višjega vodstva v gospodarskem ali pravnem subjektu, enakovredne informacijam, ki se zahtevajo v skladu s členom 44(1), točka (a).

4. Pravni subjekti dajo informacije, zbrane v skladu s tem členom, na zahtevo in brez odlašanja na voljo pristojnim organom.

5. Osebe, ki jih je subjekt določil za hrambo dokumentov, ali upravitelji in stečajni upravitelji ali druge osebe, vključene v prenehanje subjekta, hranijo informacije iz odstavka 4 pet let po datumu, ko so družbe prenehale poslovati ali drugače prenehale obstajati. Podatki o identiteti in kontaktni podatki osebe, odgovorne za hrambo informacij, se sporočijo registrom iz člena 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

Člen 46

Obveznosti skrbnikov

1. Skrbniki katerega koli ekspresnega sklada, ki se upravlja v državi članici, ter osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi pridobijo in hranijo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu v zvezi s pravno ureditvijo. Take informacije se hranijo pet let po prenehanju njihovega sodelovanja v ekspresnem skladu ali podobni pravni ureditvi.
2. Osebe iz odstavka 1 razkrijejo svoj status in predložijo informacije o dejanskih lastnikih pooblaščenim subjektom, kadar ti sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem III.
3. Dejanski lastniki ekspresnega sklada ali podobne pravne ureditve, ki niso skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem, predložijo skrbniku ali osebi z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vse informacije, potrebne za izpolnjevanje zahtev iz tega poglavja.
4. Skrbniki ekspresnega sklada in osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi dajo informacije, zbrane v skladu s tem členom, na zahtevo in brez odlašanja na voljo pristojnim organom.

Člen 47

Obveznosti zastopnikov

Zastopniki delničarjev in zastopniki direktorjev gospodarskih ali drugih pravnih subjektov hranijo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o identiteti osebe, ki jih je imenovala, in dejanskih lastnikih osebe, ki jih je imenovala, ter jih skupaj s svojim statusom razkrijejo gospodarskim ali drugim pravnim subjektom. Gospodarski ali drugi pravni subjekti te informacije sporočijo registrom, vzpostavljenim v skladu s členom 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

Gospodarski in drugi pravni subjekti te informacije sporočijo tudi pooblaščenim subjektom, kadar ti sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem III.

Člen 48

Tuji pravni subjekti in ureditve

1. Informacije o dejanskem lastništvu pravnih subjektov, registriranih zunaj Unije, ali ekspresnih skladov ali podobnih pravnih ureditev, ki se upravljajo zunaj Unije, se hranijo v osrednjem registru iz člena 10 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*, ki ga vzpostavi država članica, v kateri taki subjekti ali skrbniki ekspresnih skladov ali osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi:

   (a) vzpostavijo poslovni odnos s pooblaščenim subjektom;

(b) pridobijo nepremičnino na njenem ozemlju.

2. Kadar pravni subjekt, skrbnik ekspresnega sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavi več poslovnih odnosov ali pridobi nepremičnine v različnih državah članicah, se dokazilo o registraciji informacij o dejanskem lastništvu v osrednjem registru, ki ga vodi ena država članica, šteje za zadostno dokazilo o registraciji.

Člen 49

Sankcije

Države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve določb tega poglavja, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice do *[šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]* uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih o sankcijah, vključno z njihovo pravno podlago, ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

POGLAVJE VOBVEZNOSTI POROČANJA

Člen 50

Poročanje o sumljivih transakcijah

1. Pooblaščeni subjekti prijavijo FIU vse sumljive transakcije, vključno s poskusi transakcij.

   Pooblaščeni subjekti ter, kadar je ustrezno, njihovi direktorji in zaposleni v celoti sodelujejo, tako da nemudoma:

   (a) na lastno pobudo obvestijo FIU, kadar pooblaščeni subjekt ve, sumi ali ima upravičen razlog za sum, da so sredstva, ne glede na zadevni znesek, premoženjska korist, pridobljena s kaznivimi dejanji, ali povezana s financiranjem terorizma, in v takšnih primerih odgovorijo na zahteve FIU po dodatnih informacijah;

   (b) FIU na njeno zahtevo neposredno posredujejo vse potrebne informacije.

   Za namene točk (a) in (b) pooblaščeni subjekti odgovorijo na zahtevo FIU po informacijah v petih dneh. V utemeljenih in nujnih primerih lahko FIU tak rok skrajšajo na 24 ur.

2. Za namene odstavka 1 pooblaščeni subjekti ocenijo transakcije, opredeljene v skladu s členom 20 kot netipične, da bi se odkrile tiste, v zvezi s katerimi se lahko sumi, da so povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

   Sum temelji na značilnostih stranke, obsegu in naravi transakcije ali dejavnosti, povezavi med več transakcijami ali dejavnostmi in kakršni koli drugi okoliščini, s katero je seznanjen pooblaščeni subjekt, vključno s skladnostjo transakcije ali dejavnosti s profilom tveganja stranke.

3. Organ AMLA do *[dve leti po začetku veljavnosti te uredbe]* pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku izvedbenih tehničnih standardov je določena oblika, ki jo je treba uporabljati za poročanje o sumljivih transakcijah v skladu z odstavkom 1.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s členom 42 Uredbe *[vstavite sklic – predlog uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja – COM(2021) 421 final]*.

5. Organ AMLA izda in redno posodablja smernice o kazalnikih neobičajne ali sumljive dejavnosti ali ravnanja.

6. Oseba, imenovana v skladu s členom 9(3), pošlje informacije iz odstavka 1 tega člena FIU v tisti državi članici, na ozemlju katere ima sedež pooblaščeni subjekt, ki informacije pošlje.

Člen 51

Posebne določbe za poročanje o sumljivih transakcijah s strani določenih kategorij pooblaščenih subjektov

1. Z odstopanjem od člena 50(1) lahko države članice pooblaščenim subjektom iz člena 3, točke 3(a), (b) in (d), dovolijo posredovanje informacij iz člena 50(1) samoregulativnemu organu, ki ga določi država članica.

   Določeni samoregulativni organ nefiltrirane informacije iz prvega pododstavka nemudoma posreduje FIU.

2. Notarji, odvetniki in drugi neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci so izvzeti iz zahtev, določenih v členu 50(1), v obsegu, v katerem se tako izvzetje nanaša na informacije, ki jih prejmejo od ali pridobijo v zvezi z eno od svojih strank med ugotavljanjem pravnega položaja svoje stranke ali ko branijo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi takega postopka ali izogibanju takemu postopku, ne glede ali so takšne informacije pridobljene pred postopkom, med njim ali po njem.

Člen 52

Soglasje FIU za izvedbo transakcije

1. Pooblaščeni subjekti se vzdržijo izvedbe transakcij, za katere vedo ali sumijo, da so povezane s premoženjskimi koristmi, pridobljenimi s kaznivimi dejanji, ali s financiranjem terorizma, dokler ne sprejmejo potrebnih ukrepov v skladu s členom 50(1), drugi pododstavek, točka (a), in izpolnijo morebitnih nadaljnjih specifičnih navodil FIU ali drugega pristojnega organa v skladu s pravom, ki se uporablja.

2. Kadar se ni mogoče vzdržati izvedbe transakcij iz odstavka 1 ali je verjetno, da bi njihova izvedba onemogočila pregon upravičencev do sumljive transakcije, zadevni pooblaščeni subjekti nemudoma po tem obvestijo FIU.

Člen 53

Razkritje FIU

Če pooblaščeni subjekt ali zaposleni ali direktor takega pooblaščenega subjekta v dobri veri razkrije informacije v skladu s členoma 50 in 51, se tako razkritje ne šteje za kršitev omejitve razkrivanja informacij, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in ne predstavlja nikakršne odgovornosti za škodo s strani pooblaščenega subjekta ali njegovega direktorja ali zaposlenih, niti ne v primerih, da niso natančno poznali osnovnega kaznivega dejanja, in ne glede na to, ali je do nezakonite dejavnosti dejansko prišlo.

Člen 54

Prepoved razkritja

1. Pooblaščeni subjekti ter njihovi direktorji in zaposleni zadevni stranki ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo dejstva, da so ali bodo v skladu s členom 50 ali 51 posredovali informacije oziroma da takšno posredovanje poteka ali da se je ali bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za razkritja pristojnim organom in samoregulativnim organom, kadar ti opravljajo nadzorniške funkcije, ali za razkritje za namene preiskovanja in kazenskega pregona pranja denarja, financiranja terorizma in drugega kaznivega dejanja.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko se lahko razkritje izvede med pooblaščenimi subjekti, ki pripadajo isti skupini, ali med navedenimi subjekti in njihovimi podružnicami in hčerinskimi družbami s sedežem v tretjih državah pod pogojem, da te podružnice in hčerinske družbe v celoti upoštevajo politike in postopke na ravni skupine, vključno s postopki za izmenjavo informacij v okviru skupine, v skladu s členom 13 ter da politike in postopki na ravni skupine izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko razkritje izvede med pooblaščenimi subjekti iz člena 3, točki 3(a) in (b), ali subjekti iz tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te uredbe, ki opravljajo svojo poklicno dejavnost, kot zaposleni ali ne, v isti pravni osebi ali večji strukturi, ki ji oseba pripada ter ki ima skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, vključno z mrežami in partnerstvi.

5. Pri pooblaščenih subjektih iz člena 3, točke 1, 2, 3(a) in (b), se lahko v primerih, ki se nanašajo na isto stranko in isto transakcijo, v kateri sodelujeta dva ali več pooblaščenih subjektov, in z odstopanjem od odstavka 1 razkritje izvede med zadevnimi pooblaščenimi subjekti, če se nahajajo v Uniji, ali subjekti v tretji državi, v kateri veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te uredbe, ter če pripadajo isti kategoriji pooblaščenih subjektov in zanje veljajo zahteve glede varovanja poslovne skrivnosti in osebnih podatkov.

6. Kadar poskušajo pooblaščeni subjekti iz člena 3, točki 3(a) in (b), stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu odstavka 1.

POGLAVJE VI

VARSTVO PODATKOV IN HRAMBA EVIDENC

Člen 55

Obdelava določenih vrst osebnih podatkov

1. Pooblaščeni subjekti lahko, kolikor je nujno potrebno za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, obdelujejo posebne vrste osebnih podatkov iz člena 9(1) Uredbe (EU) 2016/679 in osebne podatke v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški iz člena 10 navedene uredbe, če se uporabljajo ustrezni zaščitni ukrepi iz odstavkov 2 in 3.

2. Pooblaščeni subjekti lahko obdelujejo osebne podatke, zajete v členu 9 Uredbe (EU) 2016/679, če:

(a) pooblaščeni subjekti svoje stranke ali potencialne stranke obvestijo, da se lahko take vrste podatkov obdelujejo za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe;

(b) podatki izvirajo iz zanesljivih virov, so točni in posodobljeni;

(c) pooblaščeni subjekt sprejme ukrepe z visoko stopnjo varnosti v skladu s členom 32 Uredbe (EU) 2016/679, zlasti v smislu zaupnosti.

3. Poleg odstavka 2 lahko pooblaščeni subjekti obdelujejo osebne podatke, zajete v členu 10 Uredbe (EU) 2016/679, če:

(a) so taki osebni podatki povezani s pranjem denarja, povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma;

(b) imajo pooblaščeni subjekti vzpostavljene postopke, ki pri obdelavi takih podatkov omogočajo razlikovanje med domnevami, preiskavami, postopki in obsodbami, ob upoštevanju temeljne pravice do poštenega sojenja, pravice do obrambe in domneve nedolžnosti.

4. Pooblaščeni subjekti osebne podatke na podlagi te uredbe obdelujejo le za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in jih ne obdelujejo nadalje na način, ki ni združljiv s temi nameni. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe v komercialne namene je prepovedana.

Člen 56

Hramba evidenc

1. Za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma s strani FIU ali drugih pristojnih organov pooblaščeni subjekti hranijo naslednje dokumente in informacije v skladu z nacionalnim pravom:

(a) kopijo dokumentov in informacije, pridobljene pri izvajanju skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem III, vključno z informacijami, pridobljenimi prek sredstev elektronske identifikacije, ter rezultate analiz, opravljenih v skladu s členom 50;

(b) dokazno dokumentacijo in evidence transakcij z originalnimi listinami ali kopijami, ki so po veljavnem nacionalnem pravu sprejemljive kot dokaz v sodnem postopku ter so potrebne za identifikacijo transakcij.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko pooblaščeni subjekti odločijo hrambo kopij informacij zamenjati s hrambo sklicev na take informacije, če narava in način hrambe takih informacij zagotavljata, da lahko pooblaščeni subjekti informacije nemudoma predložijo pristojnim organom in da informacij ni mogoče spremeniti ali predrugačiti.

Pooblaščeni subjekti, ki uporabljajo odstopanje iz prvega pododstavka, v svojih notranjih postopkih, pripravljenih v skladu s členom 7, opredelijo vrste informacij, v zvezi s katerimi bodo hranili sklic namesto kopije ali originalne listine, in postopke za priklic informacij, tako da jih lahko na zahtevo predložijo pristojnim organom.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 se hranijo pet let po zaključku poslovnega odnosa s stranko ali po datumu občasne transakcije. Po izteku navedenega obdobja hrambe pooblaščeni subjekti izbrišejo osebne podatke.

Obdobje hrambe iz prvega pododstavka velja tudi za podatke, dostopne prek centraliziranih mehanizmov iz člena 14 Direktive *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]*.

4. Če na dan *[datum začetka uporabe te uredbe]* v državi članici poteka sodni postopek v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali preganjanjem domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma, pooblaščeni subjekt pa ima informacije ali dokumente v zvezi s tem postopkom, lahko pooblaščeni subjekt te informacije ali te dokumente hrani v skladu z nacionalnim pravom, in sicer za obdobje petih let od *[datum začetka uporabe te uredbe]*.

   Države članice lahko brez poseganja v nacionalno kazensko pravo o dokazih, ki se uporablja za tekoče kazenske preiskave in sodne postopke, dovolijo ali zahtevajo hrambo takšnih informacij ali dokumentov za nadaljnje obdobje petih let, če sta ugotovljeni nujnost in sorazmernost take nadaljnje hrambe zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali preganjanja domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma.

Člen 57

Zagotavljanje evidenc pristojnim organom

Pooblaščeni subjekti imajo vzpostavljene sisteme, ki jim v skladu z nacionalnim pravom omogočajo, da se prek varnih kanalov in ob polnem zagotavljanju zaupnosti poizvedb v celoti in hitro odzovejo na poizvedbe njihovih FIU ali drugih pristojnih organov o tem, ali imajo oziroma ali so imeli v zadnjih petih letih pred navedeno poizvedbo poslovne odnose z določenimi osebami in kakšna je bila narava teh odnosov.

POGLAVJE VII

Ukrepi za zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz anonimnih instrumentov

Člen 58

Anonimni računi in prinosniške delnice ter na prinositelja izdana potrdila o lastniškem upravičenju do delnic

1. Kreditnim institucijam, finančnim institucijam in ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi je prepovedano vodenje anonimnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic, anonimnih sefov ali anonimnih denarnic za kriptosredstva, pa tudi vseh računov, ki drugače omogočajo anonimizacijo stranke-imetnika računa.

   Za lastnike in upravičence obstoječih anonimnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic, anonimnih sefov ali anonimnih denarnic za kriptosredstva veljajo ukrepi skrbnega preverjanja stranke, preden se navedeni računi, bančne hranilne knjižice, sefi ali denarnice za kriptosredstva kakor koli uporabijo.

2. Kreditne institucije in finančne institucije, ki delujejo kot pridobitelji, ne sprejemajo plačil, opravljenih z anonimnimi predplačniškimi karticami, izdanimi v tretjih državah, razen če regulativni tehnični standardi, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 22 na podlagi dokazanega majhnega tveganja, ne določajo drugače.

3. Družbam je prepovedano izdajanje prinosniških delnic, vse obstoječe prinosniške delnice pa do *[dve leti po datumu začetka uporabe te uredbe]* pretvorijo v imenske delnice. Vendar se družbam, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranem trgu

ali katerih delnice so izdane kot posredniški vrednostni papirji, dovoli ohraniti prinosniške delnice.

Družbam je prepovedano izdajanje na prinositelja izdanih potrdil o lastniškem upravičenju do delnic, ki niso v posredniški obliki.

Člen 59

Omejitve velikih gotovinskih plačil

1. Osebe, ki trgujejo z blagom ali zagotavljajo storitve, lahko sprejemajo ali izvajajo plačila v gotovini le do zneska 10 000 EUR ali enakovrednega zneska v nacionalni ali tuji valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali z več dejanji, za katera kaže, da so povezana.
2. Države članice lahko po posvetovanju z Evropsko centralno banko v skladu s členom 2(1) Odločbe Sveta 98/415/ES[37] sprejmejo nižje omejitve. Komisijo je treba uradno obvestiti o navedenih nižjih omejitvah v treh mesecih od uvedbe ukrepa na nacionalni ravni .
3. Če na nacionalni ravni že obstajajo omejitve, ki so pod omejitvijo iz odstavka 1, se uporabljajo še naprej. Države članice pošljejo uradno obvestilo o navedenih omejitvah v treh mesecih od začetka veljavnosti te uredbe.
4. Omejitev iz odstavka 1 se ne uporablja za:
   (a) plačila med fizičnimi osebami, ki ne delujejo v poklicni vlogi;
   (b) plačila ali pologe, izvršene v poslovnih prostorih kreditnih institucij. V takih primerih kreditna institucija plačilo ali polog nad omejitvijo prijavi FIU.
5. Države članice zagotovijo, da se zoper fizične ali pravne osebe, ki delujejo v poklicni vlogi in v zvezi s katerimi se sumi, da so kršile omejitev iz odstavka 1 ali nižjo omejitev, ki so jo sprejele države članice, sprejmejo ustrezni ukrepi, vključno s sankcijami.
6. Splošna raven sankcij se izračuna v skladu z ustreznimi določbami nacionalnega prava, tako da so dobljeni rezultati sorazmerni z resnostjo kršitve, s čimer se uspešno odvračajo nadaljnja enaka kazniva dejanja.

POGLAVJE VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 60

Delegirani akti

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 23, 24 in 25 se na Komisijo prenese za nedoločen čas od *[datum začetka veljavnosti te uredbe]*.
3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 23, 24 in 25 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos

[37] Odločba Sveta z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (UL L 189, 3.7.1998, str. 42).

pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v njem. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 23, 24 in 25, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v enem mesecu od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.

Člen 61

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ustanovljen s členom 28 Uredbe *[vstavite sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847 – COM(2021) 422 final]*. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 62

Pregled

Komisija do *[pet let od datuma začetka uporabe te uredbe]* in nato vsaka tri leta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe.

Člen 63

Poročila

Komisija do *[tri leta od datuma začetka uporabe te uredbe]* predloži poročila Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerih oceni potrebo in sorazmernost glede:

(a) znižanja odstotka za identifikacijo dejanskega lastništva pravnih subjektov;

(b) nadaljnjega znižanja omejitve za velika gotovinska plačila.

Člen 64

Povezava z Direktivo 2015/849

Sklicevanja na Direktivo (EU) 2015/849 se razlagajo kot sklicevanja na to uredbo in Direktivo *[vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja – COM(2021) 423 final]* ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 65

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od *[tri leta od datuma začetka veljavnosti]*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament *predsednik*	*Za Svet* *predsednik*